

PSALMI

Ova knjiga predstavlja zbirku molitvenih pjevanja povezanih s bogoštovljem u Israilu. Riječ *psalam* izvedena je iz grčkog *psalmos*, što se najčešće na hebrejski prevodi kao *mizmor* ili *tehillim*, a označava pjesmu koja se u različitim obrednim prilikama recitira uz pratnju nekog instrumenta. Nastajanje psalama trajalo je najmanje pet stoljeća. Pretežan broj psalama porijeklom je iz kraljevstva Jehude, nekoliko njih (80. i 81) nastalo je u sjevernom kraljevstvu Israil, dok psalam 29, za koji se smatra da je jedan od najstarijih, izražava prilagođenu varijantu ranoga kanaanskog bogoštovlja. Neki drugi psalmi, primjerice 51, 114, 126, 137, potječu iz razdoblja nakon babilonskog sužanjstva. Većina je psalama iz predužanjskog razdoblja, tj. iz vremena monarhije, i blisko je povezana s hramom u Jerusalemu.

Dva tipa psalama prevladavaju: tužaljke, koje čine trećinu knjige, i himne. Tužaljke mogu biti pojedinačne ili komunitarne, a najčešće izražavaju zazivanje imena Božijeg, tuženje kroz koje psalmist opisuje iskušani jad i patnju, kao i zazivanje Božijeg uplitanja u postojeće stanje stvari. Što se himni tiče, one se, uobičajeno, usredsređuju na ulogu Boga kao tvorca ili otkupitelja. One ne izražavaju neke strogo određene zahtjeve i iskanja, već izražavaju duhovno ozračje vlastitog religijskog doživljaja i nastojanje da se što više približi Bogu i poveže s njim.

Neki psalmi (15) služe kao svojevrsni uvod u liturgijski proces kojim se izražava težnja za učadorenjem u božanskom čadoru i obitavanjem na svetoj gori Gospodnjoj. Neki su psalmi kraljevski (2) i usredsređuju se na kralja u njegovoj stvarnoj i prenesenoj ulozi, dok se psalmi 93–99. odnose na kraljevstvo usko povezano s imenom Božijim. Psalmi su uvijek predstavljali važan sastavni dio kršćanskog bogoštovlja. Čitaju se, recitiraju i pjevaju skoro u svim kršćanskim zajednicama i donose nadahnuće za neizbrojne kršćanske himne.

Knjiga prva

1 Blago li čovjeku koji ne hodi po savjetu opakih,

niti stupa na stazu grešnika,

niti sjeda na stolicu podrugljivaca!

(2) Ali raduje se on zakonu Jahvinu¹,

i o zakonu njegovu dan i noć razmišlja.

(3) On je kao stablo zasađeno pokraj potoka

što u svoje vrijeme plod donosi

i čije lišće ne vehnje;

i šta god da radi, za rukom mu polazi.

(4) Opaki nisu takvi,

već su kao pljeva koju vjetar raznosi.

(5) Zato opaki neće izdržati na sudu,

ni grešnici u zboru pravednika.

(6) Jer Jahve zna put pravednih,

a put opakih u propast vodi.

2 Zašto narodi bjesne,

i puci jalove snove snuju?

(2) Kraljevi zemaljski mjesto su njihovo zauzeli,

i vladari se udružili

protiv Jahve i pomazanika njegova², govoreći:

(3) "Raskinimo lance njihove

i odbacimo od sebe konope njihove."

(4) Onaj što sjedi na nebesima smije se,

Gospod im se podruguje.

(5) Jednog će im dana on u srdžbi svojoj progovoriti

i bijesom ih svojim užasnuti:

(6) "Ali ja, ja sam postavio kralja svoga

nad Cionom, gorom svojom svetom."

(7) Ja ću zacijelo proglasiti odluku Jahvinu:

on mi je rekao: "Ti si sin moj,

danas sam te rodio."

(8) Zaišći od mene, pa ću ti ja predati narode u baštinu,

i same krajeve zemaljske u posjed.

(9) Ti ćeš ih žezlom gvozdenim slomiti,

kao zemljano posuđe ćeš ih rastreskati."

(10) Zato se sad, kraljevi, urazumite;

² Tj. od Boga izabranog kralja. Ovdje se to prvotno odnosi na jednog od israilskih kraljeva i, u konačnici, na Mesiju, kojeg je Bog odredio da vlada svijetom.

¹ Tj. Petoknjižju Mojsijevu.

vladari zemaljski, opomenu primite.

(11) Služite Jahvi s poštovanjem i radujte se trepteći.

(12) Poklonite mu se iskreno, da se on ne bi razljutio, te vi izginuli začas,

jer njegov gnjev može začas planuti.

Blago li onima koji nalaze utočište kod njega!

3 *Psalam Davidov³: kad je bježao od svoga sina Abšaloma*

O Jahve, kako su se umnožili protivnici moji!

Mnogi se dižu protiv mene.

(2) Mnogi govore o meni:

“Nema mu spasenja kod Boga.”

Selah⁴

(3) Ali ti si, o Jahve, štit oko mene, slava moja i onaj koji mi glavu diže.

(4) Glasno sam Jahvi zavapio, i on mi je sa svete gore svoje odgovorio.

Selah

(5) Legao sam i spavao;

probudio sam se, jer me Jahve uzdržava.

(6) Neću se uplašiti deset hiljada ljudi što su se protiv mene naokolo namjestili.

(7) Ustani, Jahve, spasi me, Bože moj!

Jer ti udaraš po obrazu sve dušmane moje; ti razbijaš zube opakima.

(8) Spasenje je kod Jahve;

neka je blagoslov tvoj na narodu tvome!

Selah

4 *Horovođi. Uz žičana svirala. Psalam Davidov*

Odgovori mi kad te zovnem, o moj pravedni Bože!

Ti si mi u nevolji olakšanje dao;

smiluj mi se i usliši molitvu moju.

(2) O sinovi čovječiji, dokle će se moja slava sramotom činiti?

Selah

Dokle ćete voljeti ono što je bezvrijedno i težiti prijevari?

(3) Ali znajte da je Jahve pobožnjaka svoga nastranu odvojio;

Jahve čuje kad ga ja dozivam.

(4) Drhtite, i ne grijешite;⁵

promislite srcima svojim na postelji svojoj, i mirni budite.

Selah

(5) Prinesite žrtve pravednosti,

i uzdajte se u Jahvu.

(6) Mnogi pitaju: “Ko će nam ikakvo dobro pokazati?”

Neka nas obasja svjetlo lica tvoga, o Jahve!

(7) U moje si srce usadio više radosti nego kad oni imaju žita i vina napretek.

(8) U miru ću leći i usnuti,

jer samo ti, o Jahve, daješ mi da u sigurnosti prebivam.

5 *Horovođi. Uz svirala. Psalam Davidov*

Čuj riječi moje, o Jahve, obazri se na uzdisanje moje.

(2) Obazri se na glas vapaja mog u pomoć, kralju moj i Bože moj,

jer tebi se ja molim.

(3) Ujutro, o Jahve, glas mi čuješ;

ujutro molitvu svoju iznosim i željno bdijem.

(4) Jer ti nisi Bog kojem godi opačina; nikakvo zlo kod tebe ne obitava.

(5) Hvastavi neće izdržati pogled tvoj; tebi su mrski svi koji nepravdu čine.

(6) Ti uništavaš one koji govore lažno;

Jahvi su gnusni krvoloci i varalice.

(7) Ali ja, po tvojoj ću obilnoj dobroti u tvoju kuću ući,

pred tvojim svetim hramom ja ću se s poštovanjem prema tebi pokloniti.

(8) O Jahve, vodi me u svojoj pravednosti poradi neprijatelja mojih;

poravnaj svoj put preda mnom.

(9) U onome što oni govore nema ničeg vjerodostojnog;

srca im žude da unište;

grlo im je grob otvoren;

jezikom varaju.

(10) Proglasi ih krivim, o Bože;

neka im spletke njihove propast donesu.

Otjeraj ih zbog mnoštva grijeha njihovih,

jer se oni na te dižu.

(11) Ali neka se raduju svi oni koji traže utočište kod tebe,

neka svagda kliču;

i podaj im utočište,

da bi se oni koji vole ime tvoje tebi radovali.

(12) Jer ti si taj koji blagosilja pravednika, o Jahve,

Ti ga opasuješ blagonaklonošću kao štitom.

6 *Horovođi. Uz žičano sviralo. U oktavi⁶. Psalam Davidov*

O Jahve, ne kori me u srdžbi svojoj,

niti me kažnjavaj u gnjevu svome.

(2) Smiluj mi se, o Jahve, jer ja vehnem;

³ Može značiti *psalam koji je napisao David i psalam Davidu*.

⁴ Značenje ove riječi u hebrejskom nije sigurno utvrđeno. Možeće je da znači *muzička dionica*.

⁵ Ili *u svome gnjevu ne grijешite*.

⁶ Ili *Uz žičano sviralo s osam struna*.

ozdravi me, o Jahve, jer su mi kosti u hropcu.

(3) I duša mi je silno potresena;
a dokle, o Jahve, dokle?

(4) Vрати se, o Jahve, dušu mi izbavi;
spasi me zarad ljubavi svoje.

(5) Jer nema ti spomena u smrti;
u Šeolu ko će ti zahvaliti?

(6) Klonuo sam od jecanja;
svake noći postelja mi od plača popliva,
i ja natapam svoj ležaj suzama.

(7) Oči su mi od tuge oslabjele;
zbog svih su se mojih protivnika istrošile.

(8) Odstupite od mene, svi vi koji nepravdu činite,
jer Jahve je čuo plač moj.

(9) Jahve je čuo smjernu molbu moju;
Jahve prima molitvu moju.

(10) Svi će se moji dušmani postidjeti i užasnuti;
oni će uzmaknuti, iznenada će se postidjeti.

7 *Tužaljka Davidova ispjevana Jahvi zbog
Kuša Benjaminovca*

O Jahve, Bože moj, tebi se utječem;
spasi me od svih progonitelja mojih, i izbavi me,

(2) inače će mi dušu kao lav razderati,
raskidajući je, a izbavitelja biti neće.

(3) O Jahve, Bože moj, ako sam to učinio,
ako ima nepravde na rukama mojim,

(4) ako sam prijatelju svome zlom uzvratio,
ili onoga ko mi je bio protivnik bez povoda po-
krao,

(5) neka mi dušman dušu progoni i neka je zgrabi;
i neka me živog satare

i slavu moju u prašinu baci.

Selah

(6) Ustani, o Jahve, u srdžbi svojoj;
digni se protiv bijesa protivnika mojih,
probudi se zarad mene⁷; gledaj da se pravda za-
dovolji.

(7) Neka te zbor narodâ okruži;
ti vladaj nad njima s visine.

(8) Jahve sudi narodima;

opravdaj me, o Jahve, prema mojoj pravедnosti i
čestitosti što je u meni.

(9) O, neka prestane zlo opakoga, a pravедnika
učvrsti,

pravедni Bože, koji iskušavaš srca i duše.

(10) Moj je štit Bog višnji,

koji spašava one neporočna srca.

(11) Bog je pravedan sudija,

i Bog koji svaki dan izlijeva gnjev svoj.

(12) Ne pokaje li se čovjek, on će naoštriti mač
svoj;

on je luk svoj savio i pripravo.

(13) Pripremio je i smrtonosno oružje svoje;
vatrene je strijele pripremio.

(14) Eto, čovjek nosi opačinu
te začinje nevolju i donosi laž.

(15) Iskopa rupu i izdubi je,
te pade u jamu koju je napravio.

(16) Nevolja koju je nanio o njegovu će se glavu
obiti,

i njegovo će se nasilje njemu na tjeme sručiti.

(17) A ja ću se zahvaliti Jahvi zbog pravедnosti
njegove,

i pjevat ću hvalu imenu Jahve Svevišnjega.

8 *Horovođi. Po gititu⁸. Psalam Davidov*

O Jahve, Gospode naš,
veličanstveno je ime tvoje na svoj zemlji,
ti si iznio na vidjelo svoj sjaj iznad nebesa!

(2) Učinio si da ti s usana djece i dojenčadi stižu
hvale

zbog protivnika tvojih,

zaustavio dušmane i osvetnike.

(3) Kad vidim nebesa tvoja, djelo prstiju tvojih,
Mjesec i zvijezde koje si postavio,

(4) šta je čovjek da ga se sjećaš,
i sin čovječiji da se za nj brineš?

(5) A opet, ti si ga učinio malo nižim od Boga⁹,
i okrunio si ga slavom i čašću.

(6) Dao si mu vlast nad djelima ruku svojih;
sve si mu pod noge stavio,

(7) sva stada i krda,

i još zvijeri poljske,

(8) ptice na nebu i ribe u moru,
sve što prolazi stazama morskim.

(9) O Jahve, Gospode naš,
veličanstveno li je ime tvoje na svoj zemlji!

9 *Horovođi. Po napjevu "Smrt sinova". Psa-
lam Davidov¹⁰*

Zahvaljivat ću Jahvi svim srcem svojim;
pripovijedati o svim čudima tvojim.

(2) Radovat ću se i veseliti tebi;

pjevat ću slavu imenu tvome, o Svevišnji.

(3) Kad se moji dušmani vraćaju,

⁸ Vjerovatno je riječ o himni koja se pjeva u doba tiještenja
grožđa, ili o pjesmi kakvu pjevaju stanovnici Gata.

⁹ Ili od *andela*.

¹⁰ Ova je pjesma (9. i 10. psalam) napisana u akrostihu, tj. svaka
strofa počinje sljedećim slovom jevrejskog alfabeta.

⁷ Ili *probudi se, Bože moj*.

oni posrću i ginu pred tobom.

(4) Jer ti poduprije moje pravo i parnicu moju; ti sjede na prijestolje – sudac pravedan.

(5) Ti ukori pogane, ti uništi zlikovce; Ti izbrisa ime njihovo zasnagda.

(6) Dušmani skončaše u vječnom rasulu, i ti im uništi gradove; i svakog im spomena nesta.

(7) A Jahve vlada dovijeka; on je postavio prijestolje svoje da s njega sudi,

(8) i on će svijetu suditi po pravdi; on će provesti sud narodima pravedno.

(9) Jahve je utočište tlačenom, utvrda u vremenima nevoljnim;

(10) a oni koji znaju ime tvoje u te će se uzdati, jer ti, o Jahve, nisi ostavio one koji te traže.

(11) Pjevajte slave Jahvi, koji prebiva u Cionu; razglasite među narodima djela njegova.

(12) Jer sjeća se onaj koji osvećuje krv; on ne zaboravlja vapaj uciviljenoga.

(13) Smiluj mi se, o Jahve; pogledaj kako me dušmani moji progone, ti koji me dižeš od kapija smrti,

(14) da pripovijedam o svim slavama tvojim, da se na kapijama naroda cionskoga radujem spasenju tvojemu.

(15) Pogani su pali u jamu koju su iskopali; u mrežu što su je postavili noga im se zaplela.

(16) Jahve se obznanio; on je sud proveo.

U djela svojih vlastitih ruku zlikovac se zapleo. *Hi-gajon.*¹¹ *Selah*

(17) Opaki će se vratiti u Šeol, svi pogani što zaboravljaju Boga.

(18) Jer na siromaha se neće uvijek zaboravljati, niti će se nada uciviljenog zasnagda izgubiti.

(19) Ustani, o Jahve, ne daj da čovjek prevlada; neka se poganima pred tobom sudi.

(20) Utjeraj im strah, o Jahve; neka pogani znaju da su samo ljudi. *Selah*

10 Zašto stojiš daleko, o Jahve? Što se skrivaš u vremenima nevoljnim?

(2) U objesti opaki žestoko gone ojađene; neka se uhvate u zamke koje su postavili.

(3) Jer opaki se hvasta žudnjom srca svoga, a pohlepnik proklinje i prezire Jahvu.

(4) Opaki, lica uznosita, ne traži njega.

Sve su misli njegove: "Nema Boga."

(5) Njegovi su puti uvijek sretni; tvoji su sudovi visoko, daleko od poimanja njegova; na sve protivnike svoje on otpuhuje.

(6) Sebi govori: "Ništa me neće potresti; ni kroz jedan naraštaj neće me nedaća snaći."

(7) Usta su mu puna kletvi i prijevare i tlačenja; pod jezikom su mu nevolja i zlo.

(8) On sjedi po busijama seoskim; iz zasjede ubija neđužnoga;

oči mu krišom motre na nesretnika.

(9) On vreba u skrovištu kao lav u brlogu svome; vreba da uhvati jadnika;

hvata jadnika i odvlači ga u mrežu svoju.

(10) On čuču, saginje se, a nesretnici padaju u njegove kandže.

(11) On sebi govori: "Bog je zaboravio; sakrio je lice svoje; nikad to vidjeti neće."

(12) Ustani, o Jahve; o Bože, podignu ruku svoju. Ne zaboravi jadnike.

(13) Zašto je opaki prezreo Boga? Rekao je sebi: "Ti nećeš za to pitati."

(14) Ti si to vidio, jer si gledao nevolju i tugu, da bi ih u ruku svoju uzeo.

Nesretnik se tebi predaje; ti si pomagač siročetu.

(15) Slomi ruku opakome i zlotvoru, traži njegovu opačinu sve dok se ne bude mogla naći.

(16) Jahve je kralj zasnagda; nestalo je pogana iz zemlje njegove.

(17) O Jahve, ti si čuo želju poniznih; ti ćeš im srca osnažiti, ti ćeš uho svoje prikloniti

(18) da odbraniš siroču i tlačenog, da čovjek, koji je od zemlje, više ne sije strah.

11 *Horovođi. Psalam Davidov*

Jahvi se ja utječem; kako mi možete reći: "Bježi kao ptica u goru!"

(2) Jer, gle, opaki lukove svoje napinju, strijele svoje na uzice postavljaju, da u tmuni gađaju one čestita srca.

(3) Ako su temelji porušeni, šta može pravednik učiniti?"

(4) Jahve je u svom svetom hramu; Jahvino je prijestolje na nebu;

on gleda sinove ljudske, iskušava ih očima svojim.

(5) Jahve stavlja na kušnju pravednika i opakoga, a onaj ko voli nasilje njegovoj je duši mrzak.

¹¹ Ova riječ vjerovatno znači razmišljanje, u smislu: stani i razmisli (o rečenome).

(6) Na opakog će on kišu ugljevlja užarena i sum-pora plamtećeg poslati;

i vreo vjetar sudbina će im biti.

(7) Jer Jahve je pravedan, on voli pravednost; čestiti će vidjeti lice njegovo.

12 *Horovođi. U oktavi¹². Psalam Davidov*
Pomagaj, Jahve, jer nestaje pobožnih, jer nestaje vjernih među sinovima ljudskim.

(2) Oni jedni drugima laži govore;

laskavim usnama i dvoličnim srcem progovaraju.

(3) Neka im Jahve odsiječe sve usne laskave, jezik hvastavi,

(4) što govori: "Svojim jezikom mi ćemo prevladati; naše su usne naše vlastite; ko je gospodar naš?"

(5) "Zbog tlačenja jadnika, zbog stenjanja bijednika, sad ću ja ustati", govori Jahve. "Dovest ću ih u sigurnost za kojom čeznu."

(6) Riječi su Jahvine čiste;

kao srebro taljeno u peći zemljanoj, sedam puta pročišćeno.

(7) Ti ćeš nas, o Jahve, čuvati;

ti ćeš nas sačuvati od ovog naraštaja zauvijek.

(8) Opaki se šepure svuda naokolo jer se među sinovima ljudskim opačina uzvisuje.

13 *Horovođi. Psalam Davidov*
Dokle, o Jahve? Hoćeš li me zauvijek zaboraviti?

Dokle ćeš ti lice svoje od mene skrivati?

(2) Dokle ću se ja s mislima svojim hrvati, s tjeskobom u srcu svaki dan?

Dokle se će dušmanin moj nada mnom uzdizati?

(3) Obazri se i odgovori mi, o Jahve, Bože moj; prosvijetli mi oči, inače ću san smrtni usnuti,

(4) i moj će dušmanin reći: "Nadjačao sam ga", i moji će se protivnici radovati ako klonem.

(5) Ali ja se uzdam u ljubav tvoju; moje će se srce radovati spasenju tvome.

(6) Ja ću pjevati Jahvi,

jer je on prema meni dobrostiv.

14 *Horovođi. Psalam Davidov*
Bezumnici rekoše u srcu: "Nema Boga."

Oni su pokvareni, počinili su gnusna djela; nema nijednoga da čini dobro.

(2) Jahve gleda s neba na sinove ljudske, da vidi ima li ikoga da razumije, ikoga da Boga traži.

(3) Svi su oni s puta skrenuli, zajedno su se pokvarili;

nema nijednoga da čini dobro, čak nijednoga.

(4) Zar zlotvori nikada neće naučiti, oni koji proždiru narod moj kao da jedu hljeb i ne dozivaju Jahvu?

(5) Eno ih je silan strah obuzeo, jer Bog je s naraštajem pravednim.

(6) Vi biste osujetili namjere jadnika, ali Jahve je utocište njegovo.

(7) O, kad bi Israilu došlo spasenje s Ciona! Kad Jahve vrati blagostanje narodu svom,¹³ veselit će se Jakov, radovat će se Israil.

15 *Psalam Davidov*

O Jahve, ko smije u čadoru tvome prebivati?

Ko smije na tvome brdu svetome obitavati?

(2) Onaj ko čestito hodi i pravedno postupa i istinu srcem govori.

(3) On jezikom ne kleveće, niti nanosi zlo prijatelju svome,

niti kudi bližnjega svoga;

(4) u njegovim je očima prezren pokvarenjak, ali on cijeni one koji se Jahve boje;

on se zaklinje na svoju vlastitu štetu;

(5) on ne daje svoj novac na kamatu, niti uzima mito protiv nedužnoga.

Onaj ko tako čini nikada neće klonuti.

16 *Miktam¹⁴ Davidov*

Sačuvaj me, Bože, jer tebi se ja utječem.

(2) Rekoh Jahvi: "Ti si Gospodar moj; nemam nikakva dobra osim tebe."

(3) A sveci što su u zemlji,

oni su uglednici u kojima je sva radost moja.

(4) Umnožit će se jadi onih što su pohrlili drugom bogu;

ja im neću krv žrtve ljevanice prinijeti, niti ću imena njihova u usta svoja uzeti.

(5) Jahve je baština moja i pehar moj; u tvojoj je ruci sudbina moja.

(6) Međe mi padoše na mjesta ugodna; uistinu, krasna mi je baština moja.

(7) Ja ću slaviti Jahvu, koji me nasavjetova; uistinu, moja me nutrina i noću poučava.

(8) Ja sam svagda Jahvu preda se stavljao; bude li mi on s desne strane, neću klonuti.

(9) Zato se srce moje raduje i jezik moj kliče, i tijelo će moje u sigurnosti počivati.

(10) Jer ti nećeš prepustiti moju dušu Šeolu, niti ćeš dati da svetac tvoj istruhne.

¹³ Ili *kad Bog vrati svoj zarobljeni narod.*

¹⁴ Miktam znači dobro uređena pjesma.

¹² Ili *Uz sviralo s osam struna.*

(11) Ti si mi objavio stazu života;
prisutnost tvoja radošću će me ispuniti;
u tvojoj desnici ima zadovoljstva do vijeka.

17 *Molitva Davidova*

Čuj pravednu molbu, o Jahve, obazri se na vapaj moj;

saslušaj molitvu moju što ne dolazi s usana lažljivih.

(2) Neka presuda moja od tebe dođe;
neka ti oči pravedno gledaju.

(3) Iskušao si srce moje;

pohodio si me i noću, i provjerio me ognjem, a ništa ne nalaziš;

riješio sam da usta moja grijeha ne čine.

(4) U djelima ljudskim, po riječi s usana tvojih,
čuvao sam se staza nasilnika.

(5) Moji su se koraci čvrsto držali staza tvojih.
Noge mi nisu poskliznule.

(6) Dozivam te, jer ti ćeš mi odgovoriti, o Bože;
prikloni mi uho svoje, čuj govor moj.

(7) Divno pokaži ljubav svoju,
ti koji desnicom svojom spašavaš one koji u tebi
pribježište od svoga dušmana nalaze.

(8) Čuvaj me kao zjenicu oka;
sakrij me u sjeni krila svojih

(9) od opakih što me spopadaju,
mojih smrtnih dušmana što me okružuju.

(10) Oni zatvaraju srce svoje bešćutno,
ustima svojim govore nadmeno.

(11) Ušli su nam u trag, opkoljavaju nas,
očima upiru da nas na zemlju povale.

(12) Slični su lavu koji jedva čeka da rastrga,
i laviću što iz skrovišta vrebata.

(13) Ustani, o Jahve, suprotstavi im se, unizi ih;
mačem svojim dušu mi od opakih izbavi,

(14) rukom svojom od ljudi, o Jahve,
od ljudi ovoga svijeta čiji je udio bogat u ovome
životu,

i čiji trbuh ti dobrima svojim puniš;
djeca su im presita,

i ostavljaju obilje unucima svojim.

(15) A ja, ja ću pravedan lice tvoje gledati;
nasitit ću se slike tvoje kad se probudim.

18 *Za horovođu. Psalam Davida, sluge Jahvina. Pjevao je riječi ove pjesme Jahvi kad ga je on izbavio iz ruku neprijatelja njegovih, iz ruku Šaulovih. Rekao je:*

Volim te, o Jahve, snago moja.

(2) Jahve je stijena moja i tvrdava moja i izbavitelj
moj,

moj Bog, litica moja, kojoj se ja utječem,
moj štit i sila spasenja moga, uporište moje.

(3) Zovnem Jahvu, koji je hvale dostojan,
i spašen sam od dušmana svojih.

(4) Konopi me smrtni opasaše,
bujice me propasti preplaviše.

(5) Užad šeolska smotaše se oko mene;
stupice se smrtna sa mnom suočiše.

(6) U nevolji svojoj zovnuh Jahvu,
i zavapih u pomoć svome Bogu;

iz svoga hrama on ču glas moj,
i moj mu vapaj u pomoć doprije do ušiju.

(7) Zemlja se potrese i uzdrhta;
i drhtahu temelji gora,

i bijahu potreseni, jer on bješe ljut.

(8) Iz nozdrva njegovih dim se diže, iz njegovih
usta vatra suknu, ugljen se od nje palio.

(9) On savi i nebesa, te siđe,
pod nogama mu mrkla tmina.

(10) On zajaha kerubina i poletje;
i vinu se na krilima vjetra.

(11) On učini tminu skrovištem svojim, pokrovom
svojim oko sebe,

tminu voda, tmaste oblake nebeske.

(12) Od sjaja pred njim promaknuše oblaci njegovi,
zrnad grada i ugljevlje užareno.

(13) Jahve zagrmje s neba,
i Svevišnji pusti glas svoj,
zrnevlje grada i žeravicu.

(14) On odape strijele svoje, i dušmane rasprši,
bljeske munje u izobilju, i razbi ih.

(15) Tad se udubine morske ukazaše,
temelji svijeta ogolješe

od ukora tvoga, o Jahve,

od udara daha iz nozdrva tvojih.

(16) On pruži ruku odozgo i uze me;
on me iz silnih voda izvuče.

(17) On me izbavi od jakog neprijatelja moga,
od onih koji mrze me, jer oni bijahu prejaki za me.

(18) Suprotstaviše mi se na dan nesreće moje,
ali Jahve bijaše oslonac moj.

(19) On me i na širinu izvede;
on me spasi, jer sam mu drag.

(20) Jahve me nagradi po mojoj pravednosti;
po čistoći ruku mojih on mi namiri.

(21) Jer čuvah ja puteve Jahvine,
i ne udaljavah se opako od Boga svog.

(22) Jer sve su odredbe njegove preda mnom,
i propise njegove nisam ostavio.

(23) Bijah i nedužan pred njim,
i čuvah se grijeha svoga.
(24) Zato mi Jahve po mojoj pravdi namiri,
po čistoći ruku mojih u očima njegovim.
(25) S vjernim ti si vjeran;
s besprijekornim ti si besprijekoran.
(26) S čistim ti si čist,
a s pokvarenim ti si pronicljiv.
(27) Jer ti spašavaš narod ponizni,
ali oči obijesne ponižavaš.
(28) Jer ti pališ svjetiljku moju;
Jahve, Bog moj, obasjava tminu moju.
(29) Jer s tobom ja mogu na četu udariti;
s Bogom svojim ja mogu zid preskočiti.
(30) A Bog – njegov je put savršen;
riječ je Jahvina bez mahane;
on je štit svima koji se njemu utječu.
(31) Jer ko je Bog mimo Jahve?
I ko je stijena osim našega Boga?
(32) Bog je moja utvrda jaka;
i čini mi put sigurnim.
(33) On mi daje noge kao u košute,
i postavlja me na uzvisine moje.
(34) On vježba moje šake za boj,
pa mi ruke mogu saviti luk bronzani.
(35) Ti mi daješ i štit spasenja svoga,
i desnica me tvoja podupire;
i naklonost me tvoja velikim čini.
(36) Ti povećavaš korake moje,
i noge moje ne posklizavaju.
(37) Gonio sam dušmane svoje i sustigao ih,
i nisam se vratio dok nisu zatrti bili.
(38) Morskao sam ih tako da se nisu mogli dići;
pod noge su mi padali.
(39) Jer ti me snagom za boj opasa;
ti mi podvrgnu one koji se dižu na me.
(40) Ti učini i da dušmani moji leđa mi u bijegu
okrenu,
i ja uništih one koji me mrze.
(41) Oni zavapiše u pomoć, ali ne bješe nikoga da
ih spasi,
pa i Jahvi, ali on im se ne odazva.
(42) Potom ih smrvih poput praha na vjetru;
istresoh ih kao blato po ulicama.
(43) Ti me izbavi od prepiranja naroda;
i me postavi za glavara naroda;
narod kojeg ne poznavah meni služi.
(44) Čim me čuju, pokore mi se;
tuđinci mi se podvrgavaju.

(45) Tuđinci gube srčanost
i drščuci iz utvrda svojih izlaze.
(46) Živio Jahve! Slava stijeni mojoj!
Uzvišen neka je Bog spasenja moga,
(47) Bog koji me osvećuje
i podvrgava mi narode!
(48) On me izbavlja od dušmana mojih.
Ti me podižeš iznad onih koji se dižu na me;
ti me spašavaš od nasilnika.
(49) Zato ću ti ja zahvaljivati među narodima, o
Jahve,
i pjevat ću slave imenu tvome.
(50) Jahve daje velike pobjede kralju svome,
i iskazuje ljubav pomazaniku svome,
Davidu i sjemenu njegovu dovijeka.

19 *Horovođi. Psalam Davidov*
Nebesa kazuju slavu Božiju,
i prostranstvo njihovo očituje djelo ruku njegovih.
(2) Dan danu govor prosipa,
i noć noći znanje objavljuje.
(3) Nema govora, niti riječi ima;
njihov se glas ne čuje.
(4) Jeka njihova raširi se po svoj zemlji,
i riječi njihove na kraj svijeta.
Na nebesima je on razapeo čador suncu,
(5) koje kao ženik izlazi iz odaje svoje;
kao snažan čovjek ono se raduje što žuri putanjom
svojom.
(6) Izlazi na jednom kraju nebesa,
i kruži do drugoga kraja;
i ništa nije skriveno toploti njegovoj.
(7) Savršen je zakon Jahvin, dušu krijepi;
pouzdana je svjedočanstvo Jahvino, priprostog
mudrim čini.
(8) Pravi su propisi Jahvini, srce razveseljavaju;
neokaljana je zapovijed Jahvina, oči prosvjetljuje.
(9) Čisto je strahopoštovanje pred Jahvom, zauvi-
jek ostaje;
istiniti su sudovi Jahvini; oni su potpuno pravedni.
(10) Vredniji su od zlata, jesu, od mnogo čistog zlata,
k tome slađi od meda i onog što se cijedi sa saća.
(11) Povrh toga, njima se sluga tvoj opominje;
velika je nagrada u čuvanju njihovu.
(12) Ko može raspoznati greške svoje? Riješi me
prijestupa skrivenih.
(13) Isto tako, čuvaj slugu svoga od grijeha hoti-
mičnih;
neka me ne svladaju;
tad ću nedužan biti,

i velikog prijestupa riješen postati.

(14) Neka riječi iz usta mojih i razmišljanje srca moga

buđu ugodni u očima tvojim,

o Jahve, stijeno moja i iskupitelju moj.

20 *Horovođi. Psalam Davidov*

Odazvao ti se Jahve u dan nevolje!

Štitilo te ime Boga Jakovljeva!

(2) Poslao ti pomoć iz svetišta

i podupro te s Ciona!

(3) Spomenuo sve tvoje žrtve žitne

i primio tvoje žrtve paljenice!

Selah

(4) Udijelio ti što ti srce želi

i ispunio ti sve zamisli tvoje!

(5) Zakličimo zbog pobjede tvoje,

i u ime Boga svoga podići ćemo bajrake svoje.

Ispunio Jahve sve molbe tvoje!

(6) Sad znam da Jahve spašava pomazanika svoga;

on će mu se odazvati sa svetog neba svoga,

s pobjedonosnom snagom desnice svoje.

(7) Jedni se ponose kolima, a drugi konjima,

a mi ćemo se ponositi imenom Jahve, Boga svoga.

(8) Oni posrću i padaju,

a mi ustajemo i postojano stojimo.

(9) Spašavaj, o Jahve;

neka nam se Kralj odazove na dan kad zovnemo.¹⁵

21 *Horovođi. Psalam Davidov*

O Jahve, snazi tvojoj kralj će se radovati,

i spasenju tvome kako će se silno veseliti!

(2) Ti mu dade što mu srce želi,

i ti ne odbi molbu s usana njegovih.

Selah

(3) Jer ti ga dočeka s obilnim blagoslovima;

ti mu na glavu krunu od čistog zlata stavi.

(4) On te za život zamoli,

ti mu ga dade,

mnoge dane, zasnagda.

(5) Slava je njegova velika pobjedom tvojom,

sjajem i veličanstvom ti ga obasipaš.

(6) Jer ti ga blagoslovljenim zauvijek činiš;

ti ga radošću prisutnosti svoje veseliš.

(7) Jer kralj se uzda u Jahvu,

i po ljubavi svevišnjeg on neće klonuti.

(8) Tvoja će ruka stići sve dušmane tvoje;

tvoja desnica stići će one koji te mrze.

(9) Učinit ćeš ih kao usijanu peč kad se pojaviš;

Jahve će ih u gnjevu svome uništiti,

i vatra će ih progutati.

(10) Njihovo potomstvo ti zatri sa zemlje,

i njihovo sjeme među sinovima ljudskim.

(11) Makar oni smjerali zlo protiv tebe,

i kovali zavjeru,

neće uspjeti.

(12) Jer ti ćeš dati da oni okrenu leđa,

kad na lica njihova nategneš luk.

(13) Budi uzvišen, o Jahve, u snazi svojoj;

mi ćemo pjevati i slaviti tvoju moć.

22 *Horovođi. Po napjevu "Košuta u zoru"*

Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?

Daleko je od izbavljenja moga stenjanje moje.

(2) Bože moj, danju vapim, ali se ti ne odazivaš;

i noću, ali mira nemam.

(3) A ipak, ti si svet,

o ti, koji si ustoličen nad slavama Israilovim.

(4) U te se očevi naši uzdahu;

uzdahu se, i ti ih izbavi.

(5) Tebi zavapiše, i izbaviše se;

u te se pouzdaše, i ne postidješe se.

(6) Ali ja sam crv, a ne čovjek,

sramota ljudima i prezren narodu.

(7) Svi koji me vide podsmjehuju mi se;

krevelje mi se, mašu glavom, govoreći:

(8) "Predao se Jahvi; neka ga on izbavi;

neka ga on spasi, jer mu je drag."

(9) A opet, ti si taj koji me izvede iz utrobe;

ti si dao da se uzdam na grudima majke svoje.

(10) Tebi sam prepušten od rođenja;

ti si Bog moj od utrobe majčine.

(11) Nemoj biti daleko od mene, jer nevolja je blizu,

jer nema nikoga da pomogne.

(12) Mnogi me bikovi opkoliše;

snažni me bikovi iz Bašana¹⁶ okružiše.

(13) Širom na me ralje otvaraju,

kao pobjesnjeni lav što riče.

(14) Izlihl se kao voda,

i sve mi kosti iz zglobova ispadoše;

srce mi je poput voska;

topi se u meni.

(15) Grlo se moje kao crepljika osušilo,

i jezik mi uz nepce prijanja;

i ti me u smrtni prah polažeš.

(16) Jer psi me opkoliše;

družba zlotvora mene okruži;

probodoše mi i ruke i noge.

(17) Sve kosti svoje prebrojiti mogu.

¹⁵ Ili *Spašavaj kralja, o Jahve, i odazovi nam se kad te zovemo.*

¹⁶ Bašan je područje istočno od rijeke Jordana, poznato po uzgoju stoke.

Oni gledaju, zure u mene;
 (18) haljine moje među sobom dijele,
 i bacaju žrijeb za odjeću moju.
 (19) Ali ti, o Jahve, ne budi daleko;
 o ti, snago moja, u pomoć mi pohiti.
 (20) Izbavi mi dušu od mača,
 moj jedini život od šapa pasijih.
 (21) Spasi me ralja lavljih;
 od rogova bivoljih izbavi me.
 (22) Ja ću objaviti tvoje ime svojoj braći i sestrama;
 usred zajednice ću te slaviti.
 (23) Vi koji se bojite Jahve, hvalite ga;
 svi vi potomci Jakovljevi, slavite ga,
 i stojte u strahopoštovanju pred njim, svi vi potomci Israilovi.
 (24) Jer on nije prezreo muku jadnika niti mu se ona zgnušala,
 i nije sakrio lice svoje od njega,
 nego kad mu je u pomoć zavapio, on je čuo.
 (25) Zato ću te slaviti u velikom zboru;
 ja ću ispuniti zavjete svoje pred onima koji te se boje.
 (26) Jadnici će jesti i nasititi se;
 oni koji Jahvu traže hvalit će ga.
 Neka srce vaše živi dovijeka.
 (27) Svi će se krajevi zemlje sjetiti i okrenuti Jahvi,
 i sve će se porodice pogana njemu klanjati,
 (28) jer kraljevstvo je Jahvino,
 i on vlada nad narodima.
 (29) Njemu će se klanjati svi koji spavaju na zemlji,
 pred njim će se pognuti svi koji u prah silaze,
 a ja ću za nj živjeti.¹⁷
 (30) Potomstvo će mu moje služiti;
 budućim naraštajima pripovijedat će se o Jahvi.
 (31) Oni će očitovati pravednost njegovu
 narodu još nerođenom, da je on to izvršio.

23 *Psalam Davidov*

Jahve je pastir moj,
 ja neću oskudijevati.
 (2) On mi daje da liježem po zelenim pašnjacima;
 on me vodi kraj voda tihih.
 (3) On mi dušu krijepi;
 on me vodi stazama pravednosti
 radi imena svoga.
 (4) Pa iako hodim dolinom smrtno sjene,
 nikakva se zla ne bojim, jer si ti sa mnom;
 tvoj prut i štap tvoj tješe me.
 (5) Ti pripremaš trpezu preda mnom u prisustvu
 dušmana mojih;

glavu si mi uljem pomazao;
 pehar se moj prelijeva.
 (6) Zacijelo će me dobrota i ljubav pratiti sve dane
 života moga,
 i ja ću prebivati u Jahvinoj kući zauvijek.

24 *Psalam Davidov*

Zemlja je Jahvina, i sve što je u njoj,
 svijet i oni što na njemu žive.

(2) Jer on ju je na morima utemeljio
 i na rijekama učvrstio.
 (3) Ko se smije uspeti na brdo Jahvino?
 Ko smije stajati na njegovom svetom mjestu?
 (4) Onaj kome su ruke čiste i srce neporočno,
 koji nije uznio dušu svoju do ispraznosti
 i koji se ne zaklinje lažno.
 (5) On će primiti blagoslov od Jahve
 i pravednost od Boga spasenja svoga.
 (6) To je naraštaj onih koji njega traže,
 koji traže lice tvoje,¹⁸ o Bože Jakovljeve. *Selah*
 (7) Podignite vrhove svoje, o kapije,
 i dignite se, vrata drevna,
 da uniđe kralj slave!
 (8) Ko je kralj slave?
 Jahve snažni i silni,
 Jahve silni u boju.
 (9) Podignite vrhove svoje, o kapije,
 dignite se, o vrata drevna,
 da uniđe kralj slave!
 (10) Ko je taj kralj slave?
 Jahve nad vojskama,
 on je kralj slave.

25 *Psalam Davidov*¹⁹

Tebi, o Jahve, dušu svoju uznosim.
 (2) Bože moj, u te se uzdam,
 ne daj da se postidim;
 ne daj da dušmani moji kliču nada mnom.
 (3) Uistinu, niko od onih što tebe iščekuju neće se
 postidjeti;
 oni će se koji bez povoda nevjerno postupaju postidjeti.
 (4) Pokaži mi, Jahve, puteve svoje;
 pouči me stazama svojim.
 (5) Povedi me istinom svojom i pouči me,
 jer ti si Bog spasenja moga;
 u te se uzdam po cijeli dan.
 (6) Sjeti se, o Jahve, samilosti svoje i ljubavi svoje,
 jer one su od davnina.

¹⁸ Tj. koji traže pomoć tvoju.

¹⁹ Ovaj je psalam u akrostihu.

¹⁷ Ovo je vjerovatni smisao; hebrejski tekst ovdje nije jasan.

(7) Ne sjećaj se grijeha mladosti moje i prijestupa mojih;

po ljubavi me svojoj spomeni,
iz dobrote svoje, o Jahve.

(8) Dobar i pošten je Jahve;
zato on grešnike putem upućuje.

(9) On ponizne u pravdi vodi,
i uči ih putu svome.

(10) Sve su staze Jahvine ljubav i istina
onima koji drže savez njegov i svjedočanstva njegova.

(11) Zbog imena svojega, o Jahve,
oprosti mi nepravdu moju, jer velika je.

(12) Ko je čovjek koji se boji Jahve?
On će ga poučiti putu koji treba odabrati.

(13) Duša će mu u dobru živjeti,
i njegovi će potomci zemlju baštiniti.

(14) Prisan je Jahve s onima koji ga se boje,
i on će njima objaviti savez svoj.

(15) Moje su oči neprestano uprte k Jahvi,
jer on će mi izvući noge iz stupice.

(16) Okreni se prema meni i smiluj mi se,
jer usamljen sam i jadan.

(17) Otkloni tjeskobe srca moga;
iz jada moga izbavi me.

(18) Pogledaj muku moju i jad moj,
i oprosti sve grijeha moje.

(19) Pogledaj dušmane moje, jer mnogo ih je,
i oni me silno mrze!

(20) Čuvaj dušu moju i izbavi me;
ne daj da se postidim, jer tebi se utječem.

(21) Neporočnost i čestitost neka me čuvaju,
jer u te se uzdam.

(22) Izbavi Israila, o Bože,
iz svih nevolja njegovih!

26 *Psalam Davidov*
Opravdaj me, o Jahve, jer hodih u neporočnosti svojoj,

i uzdah se u Jahvu bez kolebanja.

(2) Ispitaj me, o Jahve, i iskušaj me;
istraži čud moju i srce moje.

(3) Jer tvoja mi je ljubav pred očima,
i ja hodim u istini tvojoj.

(4) Ja ne sjedim s nedostojnim ljudima
niti hoću da idem s licemjerima.

(5) Mrzak mi je skup zlotvora,
i neću da sjedim s opakima.

(6) Oprat ću ruke svoje u nedužnosti,
i obići ću žrtvenik tvoj, o Jahve,

(7) razglašujući na sav glas slavu tvoju

i pripovijedajući o svim čudima tvojim.

(8) O Jahve, volim kuću u kojoj obitavaš
i mjesto gdje slava tvoja prebiva.

(9) Ne uzimaj mi dušu s grešnicima
ni život moj s krvolocima,

(10) u čijim je rukama opaka spletk
i čija je desnica puna mita.

(11) Ali ja, ja ću hoditi u neporočnosti svojoj;
izbavi me, i smiluj mi se.

(12) Noga mi stoji na ravnome mjestu;
u zajednicama ću te blagosiljati, Jahve.

27 *Psalam Davidov*
Jahve je svjetlo moje i spasenje moje;
koga da se bojim?

Jahve je utočište života moga;
koga da me bude strah?

(2) Kad zlotvori navale na me da mi tijelo unište,
protivnici moji i dušmani moji, oni posrću i pa-
daju.

(3) Makar se vojska protiv mene utaborila,
srce moje neće zastrepjeti;
makar rat protiv mene izbio,
čak ću i tada pun pouzdanja biti.

(4) Jedno sam molio od Jahve i tražio
da prebivam u kući Jahvinoj sve dane života svoga,
da gledam ljepotu Jahvinu
i tražim uputu u hramu njegovu.

(5) Jer na dan nevolje on će me skloniti u obitava-
lište svoje;

u skrovište čadora svoga on će me sakriti;
on će me na stijenu uzdignuti.

(6) I sada, glava se moja izdiže nad dušmanima
mojim oko mene,
i ja ću prinijeti žrtve radosnice u čadoru njegovu;
pjevat ću hvale i svirati Jahvi.

(7) Čuj, o Jahve, glas moj kad zavapim,
pa mi se smiluj, i odazovi mi se.

(8) Kad ti reče: "Traži lice moje", srce ti moje reče:
"Lice tvoje, o Jahve, ja ću tražiti."

(9) Ne sakrivaj lica svoga od mene,
ne tjeraj slugu svoga u srdžbi;
ti si bio pomagač moj;

ne ostavljaj me niti me napuštaj,
o Bože, moj spasitelju!

(10) Ako me otac moj i mati moja ostave,
tad će me Jahve primiti.

(11) Nauči me putu svome, o Jahve,
i povedi me pravom stazom
zbog neprijatelja mojih.

(12) Ne predaj me želji protivnika mojih,
jer lažni svjedoci protiv mene ustaju,
i to takvi koji nasilje izdišu.
(13) [Izgubio bih nadu] da nisam vjerovao da ću
vidjeti dobrotu Jahvinu
u zemlji živih.
(14) Iščekuj Jahvu;
budi jak, i neka ti se srce osmjeli;
tako je, čekaj Jahvu.

28 *Psalam Davidov*
Tebi, o Jahve, ja vapim;
stijeno moja, ne oglušni se na me,
jer zanijemiš li ti,
postat ću kao oni koji silaze u grobnu jamu.
(2) Čuj glas smjerne molitve moje kad ti u pomoć
ja zavapim,
kad dignem ruke presvetom svetištu tvome.
(3) Ne odvlači me s opakima,
s onima koji nepravdu čine,
koji s bližnjima svojim u miru govore,
ali u srcima pakost gaje.
(4) Naplati im po djelima njihovim i po zlim obi-
čajima njihovim;
naplati im po djelima ruku njihovih;
plati im naknadu njihovu.
(5) Kad oni ne mare za djela Jahvina,
niti za djela ruku njegovih,
on će ih sa zemljom spraviti, i više ih neće podići.
(6) Slava Jahvi,
jer on je čuo glas smjerne molitve moje.
(7) Jahve je snaga moja i štiti moj;
moje se srce u njega uzda, i meni se u pomoć pri-
tječe;
zato mi srce kliče,
i svojom ću pjesmom ja njemu zahvaliti.
(8) Jahve je snaga narodu svome,
i on je utočište spasa pomazaniku svome.
(9) Spasi narod svoj i blagoslovi baštinu svoju;
budi im pastir, i nosi ih dovijeka.

29 *Psalam Davidov*
Pripisujte Jahvi, o sinovi Silnoga,²⁰
pripisujte Jahvi slavu i snagu.
(2) Pripisujte Jahvi slavu imena njegovog;
klanjajte se Jahvi u svetom redu.
(3) Jahvin je glas nad vodama;
Bog slave grmi,
Jahve je nad silnim vodama.
(4) Jahvin je glas jak,

Jahvin je glas veličanstven.
(5) Jahvin glas lomi kedrove;
tako je: Jahve komada kedrove libanonske.
(6) On čini da Liban poskakuje kao tele,
a Sirjon kao bivo mlad.
(7) Od Jahvina glasa sipaju plamenovi.
(8) Od Jahvina glasa uzvitlava se pustinja;
Jahve potresa pustinju kadešku.
(9) Od Jahvina glasa hrastovi se savijaju²¹
i ogoljavaju šume,
a u hramu njegovu sve kliče: "Slava!"
(10) Jahve sjedi kao kralj nad bujicom;
tako je: Jahve sjedi kao kralj dovijeka.
(11) Dao Jahve snagu narodu svome;
blagoslovio Jahve mirom narod svoj!
30 *Psalam Davidov. Pjesma za posvećenje
hrama Davidova*
Ja ću te, o Jahve, veličati, jer si me ti uzdigao,
i nisi dao da dušmani moji likuju nada mnom.
(2) O Jahve, Bože moj,
ja sam ti u pomoć zavapio, i ti si me ozdravio.
(3) O Jahve, ti si mi dušu iz Šeola izveo;
ti si me na životu čuvao da ne bih u grobnu jamu
sišao.
(4) Pjevajte hvalu Jahvi, vi pobožnjaci njegovi,
i slavite sveto ime njegovo.
(5) Jer njegova je srdžba samo na tren,
a blagonaklonost njegova život cio;
plač može potrajati noć,
ali poklik radosni dolazi ujutro.
(6) A ja u dobru svome rekoh:
"Nikada neću klonuti."
(7) O Jahve, blagonaklonošću svojom ti si učinio
da moja gora postojano stoji;
ti sakri lice svoje, ja potišten ostadoh.
(8) Tebi, o Jahve, zavapih,
i Jahvi se smjerno pomolih:
(9) "Kakva je korist od moje krvi, da u jamu si-
đem?
Hoće li te prašina slaviti? Hoće li vjernost tvoju
očitovati?
(10) Čuj, o Jahve, i smiluj mi se;
o Jahve, budi pomagač moj."
(11) Okrenuo si tugovanje moje u igru;
skinuo si kostrijet s mene i odjenuo me u veselje,
(12) da ti duša moja hvalu pjeva i ne umukne.
O Jahve, Bože moj, ja ću ti dovijeka zahvaljivati.

²⁰ Tj. andeli.

²¹ Ili mlade se srne...

31 *Horovođi. Psalam Davidov*
 Kod tebe, o Jahve, utočište potražih;
 ne daj da se ikad postidim;
 u svojoj me pravednosti izbavi.
 (2) Prikloni mi uho svoje, brzo me spasi;
 budi mi stijena utočišta,
 utvrda, da me spasiš.
 (3) Jer ti si stijena moja i tvrđava moja;
 zarad imena svojega vodi me i upravlja mnome.
 (4) Izvuci me iz mreže koju mi oni potajno razapeše,
 jer ti si snaga moja.
 (5) Tebi u ruke ja duh svoj predajem;
 ti si me otkupio, o Jahve, Bože vjerni.
 (6) Meni²² su mrski oni koji štiju isprazne kumire,
 a ja se uzdam u Jahvu.
 (7) Ja ću se veseliti i radovati ljubavi tvojoj,
 jer ti si vidio muku moju;
 ti si upoznao jade duše moje,
 (8) i nisi me predao u dušmanske ruke;
 noge si mi na prostrano mjesto posadio.
 (9) Smiluj mi se, o Jahve, jer sam u nevolji;
 oči mi slabe od tuge, a i duša moja i tijelo moje.
 (10) Jer život mi se troši u mori,
 i godine moje u jecanju;
 snaga me izdaje zbog nepravde moje,
 i tijelo mi slabi.
 (11) Zbog svih protivnika svojih postao sam sramota,
 naročito bližnjima svojim,
 i strah poznanicima svojim;
 oni koji me vide na ulici bježe od mene.
 (12) Zaboravljen sam kao mrtvac, iščezao iz sjećanja;
 kao razbijeni sud sam.
 (13) Jer čujem klevetu mnogih,
 užas je odasvud;
 oni se međusobno savjetuju protiv mene,
 smišljajući kako da mi život uzmu.
 (14) A ja, uzdam se u te, o Jahve;
 govorim: "Ti si Bog moj."
 (15) Moj je vijek u rukama tvojim;
 izbavi me iz ruku dušmana mojih i progonitelja mojih.
 (16) Neka lice tvoje zasja nad slugom tvojim;
 spasi me iz ljubavi svoje.
 (17) Ne daj da se zastidim, o Jahve, jer tebi vapim;

neka se zastide zlikovci, neka umuknu u Šeolu.
 (18) Neka zanijeme usne lažljive
 koje govore protiv pravednika drsko,
 oholo i prijezirno.
 (19) Kako je velika dobrotva tvoja,
 koju si ti spremio za one koji te se boje,
 koju si ukazivao onima koji ti se utječu,
 pred sinovima ljudskim!
 (20) Ti ih skrivaš na tajnom mjestu prisutnosti
 svoje od zavjera ljudskih;
 sakrivaš ih u skloništu svome od jezika optužujućih.
 (21) Slava Jahvi,
 jer on mi svoju čudesnu ljubav pokaza u gradu
 opkoljenom.
 (22) U nemiru svome rekoh:
 "Otrgnut sam od očiju tvojih";
 ali ti si čuo glas smjerne molbe moje
 kad sam ti zavapio.
 (23) Volite Jahvu, svi vi pobožnjaci njegovi!
 Jahve čuva vjernoga
 i posve vraća oholom.
 (24) Budite jaki, i neka vam se srca osmjele,
 svi vi koji se u Jahvu uzdate!

32 *Maskil²³ Davidov*
 Blago onom kome su oprostene opačine
 i čiji su grijesi pokriveni!
 (2) Blago čovjeku kome Jahve neće uračunati grijeh,
 i u čijem duhu prijekare nema!
 (3) Dok sam šutio, tijelo mi je slabilo
 od jecanja cijeloga dana.
 (4) Jer danju i noću ruka me tvoja pritiskala;
 moja je snaga bila presušila kao za ljetne žege. *Selah*
 (5) Svoj ti grijeh priznah,
 i nepravdu svoju ne sakrivah;
 "Priznat ću Jahvi prijestupe svoje", rekoh;
 i ti si oprostio krivnju grijeha moga. *Selah*
 (6) Zato nek ti se moli svaki pobožnjak u vremenu
 nevolje²⁴;
 kad silne vode navale, zacijelo ga neće stići.
 (7) Ti si skrovište moje; ti me od nevolje čuvaš;
 ti me pjesmama izbavljenja okružuješ. *Selah*
 (8) Ja ću te uputiti i naučiti putu kojim ti valja ići;
 ja ću te savjetovati, i oko će moje nad tobom bdjeti.
 (9) Ne budite kao konj ili mazga koji razuma nemaju,

²² Ovako je u većini hebrejskih rukopisa. U nekim hebrejskim, grčkim, sirjačkim i drugim rukopisima stoji *Tebi*.

²³ Vjerovatno je riječ o poučnoj pjesmi.

²⁴ Ovo je vjerovatni smisao; hebrejski tekst ovdje nije jasan.

kojima treba đem i uzda da bi se ukrotili, inače ti se neće primaknuti.

(10) Mnogo je jada opakih, ali ko se bude uzdao u Jahvu, njega će ljubav okruživati.

(11) Radujte se Jahvi, i veselite se, o vi pravedni; i kličite od radosti, o vi srca čestita!

33 Pjevajte radosno Jahvi, o pravednici; slavljenje pristoji čestitima.

(2) Slavite Jahvu uz liru; pjevajte mu hvale uz harfu od deset struna.

(3) Zapjevajte mu pjesmu novu; svirajte spretno uz poklike radosne.

(4) Jer riječ je Jahvina prava; on je vjeran u svemu što čini.

(5) On voli pravednosti i pravdu; zemlja je puna ljubavi Jahvine.

(6) Po riječi Jahvinoj nebesa su stvorena, i dahom usta njegovih sva vojska njihova.

(7) On sabire morske vode kao u mješinu²⁵; bezdane u spremišta nakuplja.

(8) Neka se sva zemlja boji Jahve; neka svi stanovnici svijeta stoje u strahopoštovanju pred njim.

(9) Jer on progovori, i ona postade; on zapovjedi, i ona čvrsto stade.

(10) Jahve poništava savjetovanje poganima; on mrsi namjere narodima.

(11) Savjet Jahvin ostaje dovijeka, i naumi srca njegova od naraštaja do naraštaja.

(12) Blagoslovljen je narod kojem je Bog Jahve, narod što ga on sebi za baštinu odabra.

(13) Jahve gleda s neba; on vidi sve sinove ljudske;

(14) Iz prebivališta svoga on motri sve koji žive na zemlji,

(15) onaj koji daje oblik srcima svih njih, onaj koji gleda na sva djela njihova.

(16) Kralja ne spašava vojska silna; ratnika ne izbavlja snaga golema.

(17) Konj je lažna nada za pobjedu, i nikoga on ne izbavlja svojom snagom velikom.

(18) Gle, oko je Jahvino nad onima koji ga se boje, nad onima koji se uzdaju u ljubav njegovu,

(19) da im dušu od smrti izbavi, i da ih u vrijeme gladi u životu drži.

(20) Naša duša iščekuje Jahvu; on je naša pomoć i štit naš.

(21) Ta srce naše njemu se raduje, jer se mi uzdamo u njegovo sveto ime.

(22) Neka nas ljubav tvoja, o Jahve, obaspe, onako kako se mi uzdamo u te.

34 *Psalam Davidov. Kad se David činio budnim pred Abimelekom, on ga je otjerao, te je tako David sretno izmakao²⁶*

Ja ću blagosiljati Jahvu u svako doba; njegova će mi slava neprestano u ustima biti.

(2) Moja će se duša Jahvom dičiti; ponizni će to čuti i radovati se.

(3) Veličajte Jahvu sa mnom, i uzdižimo njegovo ime zajedno.

(4) Tražio sam Jahvu, i on mi se odazvao, i od mojih me strahova izbavio.

(5) Ako ga pogledaš, zablistaš, i lice ti se nikada ne postidi.

(6) Ovaj jadnik zavapi, i Jahve ga ču, te ga iz svih njegovih nevolja izbavi.

(7) Anđeo Jahvin tabori se oko onih koji ga se boje, i izbavlja ih.

(8) Kušajte i vidite da je Jahve dobar; kako je blagoslovljen čovjek koji se njemu utječe!

(9) Bojte se Jahve, vi sveci njegovi, jer ne oskudijevaju oni koji ga se boje.

(10) Čak i lavići trpe oskudicu i glad, ali oni koji traže Jahvu ni u kakvu dobru neće oskudijevati.

(11) Dođite, djeco, poslušajte me; poučit ću vas strahu Jahvinu.

(12) Ko žudi za životom i voli dane mnoge da bi doživio dobro?

(13) Čuvaj svoj jezik od zla i usne svoje od govora lažljiva.

(14) Kloni se zla i čini dobro; traži mir i teži za njim.

(15) Oči su Jahvine uprte ka pravednima, i njegove uši slušaju njihov vapaj.

(16) Lice se Jahvino okreće protiv zlotvora, da im zatre spomen sa zemlje.

(17) Pravednici vape, i Jahve ih čuje, i izbavlja ih iz svih nevolja njihovih.

(18) Jahve je blizu onima srca slomljenih i spašava one satrta duha.

(19) Mnogo ima muka pravednik, ali Jahve ga izbavlja iz svih njih.

(20) On čuva sve kosti njegove; nijedna se neće slomiti.

²⁵ Ili na gomilu.

²⁶ Ova je pjesma pisana u akrostihu.

(21) Zlo će ubiti zlikovca,
a oni koji mrze pravednika bit će osuđeni.
(22) Jahve iskupljuje dušu sluga svojih,
i niko od onih koji se njemu utječu neće osuđen
biti.

35 *Psalam Davidov*

Spori se, o Jahve, s onima koji se spore sa
mnom;

bori se protiv onih koji se bore protiv mene.

(2) Uzmi štito i štiti,
pa mi u pomoć priteci.

(3) Trgni koplje i sjekiru da dočekaš one koji me
gone;

kaži duši mojoj: "Ja sam ti spasenje."

(4) Postidjeli se i osramotili oni koji traže život
moj;

odbijeni bili i poniženi oni koji kuju zlo protiv
mene.

(5) Kao pljeva na vjetru bili,
kad ih Jahvin anđeo bude gonio.

(6) Put im mračan i klizav bio,
kad ih Jahvin anđeo bude gonio.

(7) Jer bez razloga mrežu mi svoju postaviše;
bez razloga duši mi jamu iskopaše.

(8) Propast ih iznenada snašla,
i zapleli se u mrežu koju su postavili;

baš u tu propast neka padnu.

(9) A moja će se duša radovati Jahvi;
ona će klicati spasenju njegovu.

(10) Sve će kosti moje govoriti: "Jahve, ko je poput
tebe,

koji izbavljaš jadnike od onih koji su prejaki za
njih,

i jadnike i bijednike od onih koji im otimaju?"

(11) Pakosni svjedoci ustaju;
pitaju me o stvarima koje ne znam.

(12) Vraćaju mi zlo za dobro,
na žalost duše moje.

(13) Ali meni, kad su oni bili bolesni, odjeća je bila
kostrijet;

dušu sam svoju postom skrušavao,
i molitva mi se neuslišena u prsa vraćala.

(14) Išao sam naokolo tugujući kao za svojim pri-
jateljem ili bratom;

sagnuh se u tuzi, kao onaj što za majkom žali.

(15) Ali kad posnuh, oni se okupiše i radovaše;
oni koji udaraju, a koje nisam poznavao, protiv
mene se okupiše;

bez prestanka me razdirahu.

(16) Kao bezbožni lakrdijaši na piru,²⁷
zubima na me škripahu.

(17) Jahve, dokle ćeš to gledati?

Spasi mi dušu od pustošenja njihova,
moj jedini život od lavova.

(18) Zahvaljivat ću ti u velikom zboru;
slavit ću te među mnoštvom silnim.

(19) Ne daj onima što su nepravedno dušmani
moji da nada mnom likuju,

i ne daj onima koji me mrze bez razloga da pako-
sno namiguju.

(20) Jer oni ne govore miroljubivo,
nego kuju lažljive optužbe protiv onih koji u zemlji
žive mirno.

(21) Širom su na me usta otvarali;
govorili su: "Aha! Aha! Svojim smo očima vidjeli!"

(22) Ti si vidio, Jahve, nemoj šutjeti;
o Jahve, ne budi daleko od mene.

(23) Drmni se i preni za moje pravo
i parnicu moju, Bože moj i Gospode moj.

(24) Sudi mi, Jahve, Bože moj, po pravdi svojoj,
i ne daj im da likuju nada mnom.

(25) Ne daj im da pomisle: "Aha, baš ono što smo
željeli!"

Ne daj im da reknu: "Progutali smo ga!"

(26) Nek se postide i ponize svi zajedno oni koji se
raduju nevolji mojoj;

nek se odjenu stidom i sramotom oni koji se uzdi-
žu iznad mene.

(27) Neka radosno kliču i vesele se oni koji podu-
piru opravdanje moje;

i neka neprestano govore: "Uzvišen bio Jahve,
kojem je milo dobro sluge njegova."

(28) A moj će jezik očitovati pravednost tvoju
i slavu tvoju cijeli dan.

36 *Horovođi. Psalam Davida, sluge Jahvina*

Prijestup progovara bezbožnom u srcu
njegovu;

nema straha od Boga pred očima njegovim.

(2) Jer sam sebi laska

da bi sakrio svoju nepravdu i zamrzio je.

(3) Riječi iz usta njegovih opačina su i prijevara;
prestaio je biti mudar i činiti dobro.

(4) I na postelji svojoj opačinu snuje;
staje na stazu koja nije dobra;

ne prezire zlo.

(5) Tvoja ljubav, Jahve, proteže se do nebesa,
vjernost tvoja do oblaka.

²⁷ Ovo je vjerovatni smisao; hebrejski tekst ovdje nije jasan.

(6) Pravednost je tvoja kao silne gore;
 sudovi su tvoji kao bezdan golemi.
 O Jahve, ti čuvaš i čovjeka i zvijer.
 (7) Kako je dragocjena ljubav tvoja, o Bože!
 I rod se ljudski utječe u sjeni krila tvojih.
 (8) Oni piju do mile volje iz obilja kuće tvoje,
 i ti ih napajaš s rijeke slasti svojih.
 (9) Jer u tebe je vrelo života;
 u tvome svjetlu mi svjetlo vidimo.
 (10) Zadrži ljubav svoju prema onima koji znaju
 za te,
 i svoju pravednost prema onima čestita srca.
 (11) Ne daj da se noga ohologa okomi na me,
 i ne daj da me ruka opakoga goni.
 (12) Eno, padoše zlotvori;
 oboreni su, i ne mogu se dići.

37 *Psalam Davidov*²⁸
 Ne sekiraj se zbog zlotvora;
 ne budi zavidan grešnicima.
 (2) Jer oni će brzo uvehnuti kao trava
 i usahnuti kao zeleno bilje.
 (3) Uzđaj se u Jahvu i čini dobro;
 prebivaj u zemlji i živi u sigurnosti.
 (4) Raduj se Jahvi,
 i on će ispuniti želje srca tvog.
 (5) Prepusti svoj put Jahvi,
 i još se u njega uzđaj, i on će ovo učiniti:
 (6) on će tvoju pravednost iznijeti na vidjelo kao
 svjetlo
 i tvoj sud kao podne.
 (7) Otpočini pred Jahvom i željno ga iščekuj;
 ne sekiraj se zbog onoga kome se posreći na putu
 njegovu,
 zbog čovjeka koji izvodi pokvarene spletke.
 (8) Uzdrži se od srdžbe i okani se gnjeva;
 ne sekiraj se; to vodi samo zlu.
 (9) Jer zlotvori će uništeni biti,
 ali oni koji se budu uzdali u Jahvu, oni će zemlju
 baštiniti.
 (10) Ali još malo, i opakoga više neće biti,
 i ti ćeš pažljivo tražiti mjesto njegovo, ali njega on-
 dje neće biti.
 (11) A ponizni će zemlju naslijediti,
 i obilnom će se srećom naslađivati.
 (12) Opaki snuje protiv pravednika
 i škripi zubima na njega.
 (13) Jahve mu se smije,
 jer on vidi da dolazi njegov dan.

(14) Opaki su isukali mač svoj i napeli luk svoj
 da obore jasnika i bijednika,
 da pobiju one čestita vladanja.
 (15) Njihov će mač srce njihovo probiti,
 i njihovi će se lukovi slomiti.
 (16) Bolje je i malo u pravednika
 nego obilje mnogih zlikovaca.
 (17) Jer ruke će se opakoga slomiti,
 a Jahve uzdržava pravednika.
 (18) Jahve danomice zna za nedužne,
 i njihova će baština trajati dovijeka.
 (19) Oni se u vrijeme nevolje neće postidjeti,
 i u danima gladi u obilju će uživati.
 (20) A opakih će nestati;
 i dušmani Jahvini bit će kao cvijeće po pašnjacima,
 oni iščezavaju – kao dim nestaju.
 (21) Opaki uzajmljuje i ne vraća,
 a pravednik je milosrdan i dijeli.
 (22) Jer oni koje on blagoslovi baštinit će zemlju,
 a oni koje on prokune bit će odsječeni.
 (23) Korake čovjekove Jahve učvršćuje,
 i njemu je mio njegov put.
 (24) Padne li, neće se strmoglaviti,
 jer Jahve je onaj koji ga za ruku drži.
 (25) Bijah mlad, a evo ostarjeh,
 ali ne vidjeh pravednika ostavljena
 ili potomke njegove da prose hljeba.
 (26) Po cijeli je dan milosrdan i daje u zajam,
 i njegovi su potomci blagoslovljeni.
 (27) Kloni se zla i čini dobro,
 pa ćeš obitavati dovijeka.
 (28) Jer Jahve voli pravdu
 i ne ostavlja pobožne svoje.
 Oni su zauvijek sačuvani,
 ali potomci opakih bit će odsječeni.
 (29) Pravednici će naslijediti zemlju
 i prebivat će u njoj dovijeka.
 (30) Pravednikova usta izgovaraju mudrost,
 a jezik mu progovara pravdu.
 (31) Zakon njegova Boga njemu je u srcu;
 koraci njegovi ne posklizavaju.
 (32) Opaki vrebaju pravednika
 i gleda da ga ubije.
 (33) Jahve ga neće ostaviti u njegovoj ruci
 niti će dati da bude osuđen kad mu se bude sudilo.
 (34) Iščekuj Jahvu i drži se puta njegova,
 i on će te uzdići da naslijediš zemlju;
 kad opaki budu odsječeni, ti ćeš to vidjeti.
 (35) Vidjeh opaka i nasilna čovjeka

²⁸ Ovaj je psalam u akrostihu.

gdje se širi kao bujno stablo na svojoj zemlji.

(36) Potom prođoh²⁹, i gle, njega više ne bi; tražio sam ga, ali se nije mogao naći.

(37) Upamti nedužna čovjeka, i gledaj čestita; jer miroljubiv čovjek potomstvo će imati.

(38) A prijestupnici će svi zajedno biti zatrti; potomstvo će opakih odsječeno biti.

(39) A spas pravednima dolazi od Jahve; on je njihova tvrđava u vrijeme nevolje.

(40) Jahve im pomaže i izbavlja ih; on ih izbavlja od opakih i spašava ih, jer se oni njemu utječu.

38 *Psalam Davidov. Molba*

O Jahve, ne karaj me u gnjevu svome, i ne kažnjavaj me u srdžbi svojoj planuloj.

(2) Jer strijele tvoje u me se duboko zabodoše, i ruka me tvoja pritisnu.

(3) U tijelu mojemu nema jedrine zbog ogorčenja tvoga;

u kostima mojim nema zdravlja zbog grijeha moga.

(4) Jer opačine moje skroz su me prerasle, kao teško breme otežale su mi.

(5) Moje rane postaju gnusne i gnoje se zbog ludosti moje.

(6) Pognuh se i duboko poklonih; po cijeli dan hodam tugujući.

(7) Jer gore mi bedra, i u tijelu mojemu jedrine nema.

(8) Iznemogao sam i posve stučen; stenjem od nemira u srcu svome.

(9) Gospode, sve su želje moje pred tobom, i uzdasi moji tebi skriveni nisu.

(10) Srce mi tuče, snaga me izdaje; i svjetlo očiju mojih, i to me ostavi.

(11) Moji voljeni i prijatelji moji stoje podalje od muke moje;

i bližnji moji daleko stoje.

(12) Oni koji traže moj život postavljaju mi stupice;

i oni koji gledaju da mi našao učine propašću prijete,

po cijeli dan smišljaju lukavštine.

(13) A ja, kao gluhi čovjek, ne čujem, i kao nijemac sam, koji usta svojih ne otvara.

(14) Jesam, ja sam kao čovjek koji ne čuje i u čijim ustima nema odgovora.

(15) Ta uzdam se u te, o Jahve; ti ćeš se odzvati, o Gospode, Bože moj.

(16) Jer rekoh: "Ne radovali se nada mnom, niti se uzdizali nada mnom kad mi noga posklizne."

(17) Spreman sam da padnem, i tuga je moja neprestano preda mnom.

(18) Ta ja priznajem nepravdu svoju; tjeskoba me ispunila zbog grijeha moga.

(19) Oni koji su bezrazložno dušmani moji jaki su,³⁰ i mnogo je onih koji me nizašta mrze.

(20) I oni koji uzvraćaju zlo za dobro, oni mi se protive jer slijedim ono što je dobro.

(21) Ne ostavljaj me, o Jahve; o Bože moj, ne budi daleko od mene!

(22) Pohiti mi u pomoć, o Gospode, spasitelju moj!

39 *Horovođi. Od Jedutuna³¹. Psalam Davidov*

Rekoh: "Čuvat ću puteve svoje da ne zgriješim jezikom; stavit ću sebi brnjicu na usta dokle god opaki budu u prisustvu mom."

(2) Zanimjemh i umuknuh, uzdržavah se i od dobra,

ali mi se tuga povećavaše.

(3) U meni je srce gorjelo, dok sam tonuo u misli, vatra je plamtjela;

tad progovorih jezikom svojim:

(4) "Jahve, pokaži mi svršetak moj i koliko je dana mojih;

neka znam kako sam prolazan.

(5) Eto, učinio si da su mi dani široki kao šaka, vijek je moj kao ništa u tvojim očima;

zacijelo, svaki je čovjek tek dašak. *Selah*

(6) Zacijelo, svaki čovjek ide naokolo kao prikaza; zacijelo, prave buku nizašta;

zgrće blago, a ne zna ko će ga pokupiti.

(7) A sad, Gospode, šta ja čekam?

Moja je nada u tebi.

(8) Izbavi me svih mojih prijestupa;

ne daj da budem poruga ludome.

(9) Zanimjemh, usta ne otvaram,

jer ti si taj koji ovo učini.

(10) Sačuvaj me od udarca svoga;

od udara ruke tvoje ja propadam.

(11) Ti koriš i kažnjavaš čovjeka za nepravdu;

²⁹ U grčkim, sirjačkim i latinskim rukopisima stoji *prođoh*, a u hebrejskom tekstu *prođe*.

³⁰ Tako je u kumranskim rukopisima, a u mazoretskom tekstu stoji *Moji dušmani živi su i jaki*.

³¹ Jedutun – jedan od tri glavnih svirača u doba Davida.

kao moljac uništavaš ono što mu je dragocjeno;
zacijelo, svaki je čovjek tek dašak. *Selah*

(12) Čuj molitvu moju, o Jahve, i poslušaj vapaj moj;
ne oglušiti se na suze moje,
jer ja sam stranac kod tebe,
došlac kao svi očevi moji.

(13) Odvрати pogled od mene da se još jednom
nasmijem

prije negoli odem i više me ne bude.”

40 *Horovođi. Psalam Davidov*

Iščekivah Jahvu strpljivo,
i on mi se prikloni i ču vapaj moj.

(2) Izvuče me iz jame propasti, iz blata i kala,
te mi posadi noge na stijenu, učvršćujući mi korake.

(3) U usta mi stavi novu pjesmu, pjesmu hvale na-
šemu Bogu;

mnogi će vidjeti i strepjeti,
i uzdat će se u Jahvu.

(4) Blagoslovljen li je čovjek koji je učinio Jahvu
svojim pouzdanjem

i nije se okrenuo oholom niti onima koji idu za
lažima.

(5) Mnoga su, o Jahve, Bože moj, čuda koja si ti
učinio,

i namisli tvoje o nama;

niko se s tobom ne može ravnati.

Ako bih ja očitovao i progovorio o njima,
bilo bi ih previše da bi se nabrojala.

(6) Žrtve klanice i žitne žrtve ti nisi želio,
ali uši si mi otvorio;³²

žrtve paljenice i žrtve okajnice nisi tražio.

(7) Tad rekoh: “Evo me, došao sam;

u svitku knjige piše za me.

(8) Milo mi je da vršim tvoju volju, o Bože moj;
tvoj je zakon u srcu mom.”

(9) Proglasio sam radosne vijesti o pravednosti u
velikome zboru;

gle, usana svojih neću zapečatiti,
o Jahve, ti znaš.

(10) Ne krijem tvoju pobjedu³³ u srcu svom;
kazujem o tvojoj vjernosti i spasenju tvom;

ne tajim tvoju ljubav ni istinu tvoju od velikoga
zboru.

(11) Ti mi, o Jahve, nećeš uskratiti milosrđa svoga;
tvoja ljubav i istina tvoja čuvaju me bez prestanka.

(12) Jer okružiše me nebrojena zla;

sustigoše me opačine moje, pa gledati ne mogu;
više ih je nego vlasi na glavi mi,
i srce me moje izdaje.

(13) Neka ti je po volji, o Jahve, da me izbaviš;
o Jahve, pohiti mi u pomoć!

(14) Postidjeli se i ponizili svi
koji traže da mi život unište;

odbijeni bili i osramotili se
svi koji se budu radovali mojoj šteti.

(15) Zaprepastili se od sramote svoje
oni koji mi kažu: “Neka, neka!”

(16) Veseli bili svi koji te traže i raduju se tebi;
oni koji vole tvoje spasenje neprestano govorili:
“Uzvišen bio Jahve!”

(17) Kako sam jadan i bijedan,
Jahve na me pazio.

Ti si moja pomoć i izbavitelj moj;
ne skanjud se, o Bože moj.

41 *Horovođi. Psalam Davidov*

Blagoslovljen li je onaj koji gleda na bes-
pomoćnoga;

u dan nevolje Jahve će ga izbaviti.

(2) Jahve će ga štiti i živa ga čuvati,
i on će se zvati blagoslovljenim na zemlji,

i neće ga predati želji dušmana njegovih.

(3) Jahve će ga krijepiti na njegovoj bolesničkoj
postelji;

u bolesti njegovoj ti ga ozdravljaš.

(4) A ja rekoh: “O Jahve, smiluj mi se;
dušu mi iscijeli, jer ogriješih se o tebe.”

(5) Moji dušmani govore zburado o meni:
“Kad će umrijeti i imena mu nestati?”

(6) A dođe li da me vidi, neiskreno govori;
u srcu mu se opačina skuplja;

kad iziđe napolje, svuda je širi.

(7) Svi koji me mrze šapuću zajedno protiv mene;
snuju mi bol i govore:

(8) “Zlo se na nj sručilo,
tako da gdje legne, odatle neće ustati.”

(9) Pa i prijatelj moj prisni u koga se uzdah,
onaj koji je jeo hljeb moj, ustaje na me.

(10) A ti, o Jahve, smiluj mi se i podigni me
da im vratim.

(11) Po tome ću znati da si zadovoljan mnome,
jer dušman moj ne kliče pobjedonosno nada
mnom.

(12) A mene podupri zbog čestitosti moje,
i posadi me u prisustvo svoje.

(13) Blagoslovljen bio Jahve, Bog Israilov,

³² U nekim grčkim tekstovima stoji *ali si za me tijelo pri-
premio*.

³³ Ili pravednost.

od vijeka do vijeka!
Amen! Amen!

Knjiga druga

42 *Horovođi. Maskil sinova Korahovih*³⁴
Kao što srna žudi za potocima,
tako duša moja čezne za tobom, o Bože.

(2) Duša mi je žedna Boga, Boga živoga;
kad ću doći i pred Boga izići?

(3) Suze su mi hrana danju i noću,
dok mi govore cijeli dan: "Gdje je Bog tvoj?"

(4) Tih se događaja sjećam i izlijevam svoju dušu
u sebi.

Jer običavao sam ići s mnoštvom i predvoditi ih u
povorci ka kući Božijoj
uz radosne poklike i zahvale, dok je mnoštvo svet-
kovalo.

(5) Što si očajna, dušo moja?
I što si se uznemirila u meni?

Uzdaj se u Boga, jer ja ću njega opet slaviti,
Spasitelja svoga i Boga svoga.

(6) U meni je duša očajna;
zato tebe spominjem iz zemlje jordanske
i s vrhova hermonskih, s gore Micarske.

(7) Bezdan doziva bezdan u huci slapova tvojih;
svi tvoji pjenušavi vali mene preplaviše.

(8) Jahve će zapovjediti ljubav svoju danju,
a njegova će pjesma biti uza me noću,
molitva Bogu života moga.

(9) Reći ću Bogu, stijeni svojoj: "Što si me zabo-
ravio?"

Zašto moram ići u žalosti zbog tlačenja dušman-
skoga?"

(10) Kostmi se mrskaju dok mi se protivnici moji
rugaju,
govoreći mi po cijeli dan: "Gdje je Bog tvoj?"

(11) Što si očajna, dušo moja?
I što si se uznemirila u meni?

Uzdaj se u Boga, jer ja ću njega opet slaviti,
Spasitelja svoga i Boga svoga.

43 Odrani me, o Bože, i zastupaj parnicu
moju protiv naroda bezbožna;
o, izbavi me od himbena i nepravedna čovjeka!

(2) Jer ti si Bog, utvrda moja; što si me odbacio?
Zašto moram tumarati u žalosti zbog tlačenja duš-
manskoga?

(3) O, pošalji svjetlost svoju i istinu svoju, neka me
oni vode;

neka me dovedu na svetu goru tvoju
i u obitavališta tvoja.

(4) Tad ću ja otići na žrtvenik Božiji,
Bogu, radosti mojoj i veselju mome;
i slaviti ću te lirom, o Bože, Bože moj.

(5) Što si očajna, dušo moja?
I što si se uznemirila u meni?

Uzdaj se u Boga, jer ja ću njega opet slaviti,
Spasitelja svoga i Boga svoga.

44 *Horovođi. Maskil sinova Korahovih*
O Bože, ušima svojim slušasmo,

očevi nam naši kazivahu

o djelu što si ga ti učinio u danima njihovim,
u danima davnim.

(2) Ti rukom svojom protjera pogane,
onda njih, očeve naše, posadi;
ti ožalosti narode,
potom njih, očeve naše, u zemlji raširi.

(3) Jer svojim mačem oni ne zaposjedoše zemlju,
niti im njihova ruka donese pobjedu,
nego desnica tvoja, tvoja ruka i svjetlo lica tvoga,
jer ti im bijaše naklonjen.

(4) Ti si moj kralj, o Bože;

zapovjedi pobjede Jakovu.

(5) Uz tvoju pomoć odbit ćemo protivnike svoje;
uz pomoć imena tvoga pogazit ćemo one koji
ustaju na nas.

(6) Jer ja se u luk svoj neću uzdati
niti će me mač moj spasiti.

(7) Ti nas spašavaš od protivnika naših,
i ti posramljuješ mrzitelje naše.

(8) Bogom se mi dičimo po cijeli dan,
i tvoje ćemo ime zauvijek slaviti.

Selah

(9) Ali ti si nas odbacio i osramotio,
i više ne izlaziš s vojskama našim.

(10) Dao si da uzmaknemo pred dušmanom,
a mrzitelji naši opljačkaše nas.

(11) Prepustio si nas da nas požderu kao ovce
i rasuo si nas među poganima.

(12) Prodaješ svoj narod jeftino,
i ne tražiš koristi od prodaje njegove.

(13) Učinio si nas sramotom našim susjedima,
porugom i ruglom onima oko nas.

(14) Učinio si da nas pogani po zlu spominju,
i da nam se narodi podsmijavaju.

(15) Cijeli dan moja je sramota preda mnom,
i poniženje me moje svladalo,

³⁴ U mnogim hebrejskim rukopisima 42. i 43. psalam čine jedan.

(16) zbog glasa onog što kudi i grdi,
zbog prisustva dušmana i osvetnika.
(17) Sve nas je to snašlo, ali te mi zaboravili nismo,
i nismo se ponijeli nevjereno prema savezu tvome.
(18) Srca nam se okrenula nisu,
i noge nam s puta tvoga nisu skrenule,
(19) a opet si nas ti smrvio i učinio svratištem ša-
kalima
i prekrio nas sjenom smrtnom.
(20) Da smo zaboravili ime svoga Boga
ili pružili ruke k bogu tuđemu,
(21) zar to Bog ne bi saznao?
Ta on poznaje tajne srca.
(22) Ali zbog tebe nas ubijaju po cijeli dan;
drže nas kao ovce za klanje.
(23) Preni se, zašto spavaš, o Jahve?
Probudi se, ne odbacuj nas dovijeka.
(24) Zašto skrivaš lice svoje
i zaboravaljaš našu muku i tlačenje?
(25) Jer duša nam je utonula u prah;
tijelo nam uz zemlju prijanja.
(26) Ustani, budi nam pomagač,
i izbavi nas zbog ljubavi svoje.

45 *Horovođi. Po napjevu "Ljiljan". Maskil sinova Korahovih. Svadbena pjesma*

Srce mi se izljuje dobrom riječju;
ja upućujem svoje stihove kralju;
jezik je moj pero vješta pisara.
(2) Ti si najljepši od sinova ljudskih;
ljupkost ti se prosipa po usnama;
zato te Bog zauvijek blagoslovio.
(3) Pripaši svoj mač uz bedro, o silni,
u sjaju svome i veličanstvu!
(4) I u veličanstvu svome jaši dalje pobjedonosno
u ime istine i zaštite pravednosti;³⁵
neka ti desnica tvoja pokaže djela koja ulijevaju
strahopoštovanje.
(5) Oštre su strijele tvoje;
narodi padaju pred tobom;
neka tvoje strijele probodu srca kraljevim dušma-
nima.
(6) Prijestolje je tvoje, o Bože, zasvagda;
žezlo je pravednosti žezlo kraljevstva tvoga.
(7) Ti voliš pravednost i mrziš opaćinu;
zato te je Bog, tvoj Bog, pomazao
uljem radosti ponad drugova tvojih.
(8) Sve ti haljine mirišu mirhom i alojom i kasi-
jom;

iz bjelokosnih dvorova vesele te svirala sa struna-
ma.
(9) Kraljeva su kćeri među tvojim časnim ženama;
s desne ti strane stoji kraljica u zlatu ofirskome.
(10) Slušaj, kćeri, promisli i saslušaj:
zaboravi svoj narod i kuću oca svoga;
(11) tad će kralj zaželjeti ljepotu tvoju;
pokloni mu se jer je on gospodar tvoj.
(12) Narod tirski doći će s poklonom;
bogati među narodom tražit će naklonost tvoju.
(13) Kraljeva je kći sva prekrasna u odaji svojoj;
njena je haljina zlatom protkana.
(14) Nju će odvesti kralju u vezenim haljinama;
djevice, drugarice njezine koje je prate,
bit će tebi dovedene.
(15) S radošću i veseljem će ih voditi;
u kraljev će dvor unići.
(16) Umjesto tvojih očeva bit će sinovi tvoji;
ti ćeš ih učiniti vladarima širom zemlje.
(17) Ja ću učiniti da ti se ime spominje u svim na-
raštajima;
zato će ti narodi zahvaljivati zasnagda.

46 *Horovođi. Pjesma sinova Korahovih. Po alamotu*³⁶. *Pjesma*

Bog nam je utočište i snaga,
prava pomoć u nevolji.
(2) Zato se mi nećemo bojati sve i da se zemlja
promijeni,
i sve i da planine u srce morsko skliznu,
(3) sve i da mu vode zahuče i zapjene,
sve i da se planine od njegova naleta potresu.
(4) Ima jedna rijeka čije struje vesele grad Božiji,
sveta obitavališta Svevišnjega.
(5) Bog je sred njega, on se neće pomjeriti;
kad jutro svane, Bog će mu pomoći.
(6) Pogani digoše viku, kraljevstva se uzdrmaše;
glas svoj on podiže, zemlja se rastopi.
(7) Jahve nad vojskama s nama je;
Bog Jakovljeva naša je utvrda.
(8) Dođite, vidite djela Jahve,
koji je napravio pustoši po zemlji.
(9) On daje da do kraja zemlje prestaju ratovi;
luk on lomi i presijeca koplje popola;
kola on spaljuje.
(10) "Prestanite, i znajte da sam ja Bog;
uzvišen ću biti među narodima, uzvišen ću biti na
zemlji."
(11) Jahve nad vojskama s nama je;

³⁵ Ovo je vjerovatni smisao; hebrejski tekst ovdje nije jasan.

³⁶ Alamot – vjerovatno je riječ o sopranu.

Bog Jakovljevi naša je utvrda.

47 *Horovođi. Psalam sinova Korahovih*

O, plješćite, narodi svi;

kličite Bogu poklicima radosnim.

(2) Jer Jahvu, Svevišnjeg, sa strahom treba štovati, velikog kralja nad zemljom svom.

(3) On nam podvrgava narode, i baca nam pogane pod noge.

(4) On nam odabire baštinu, slavu Jakova, kojeg voli.

(5) Bog je uzišao uz klicanje, Jahve, uz zvuk trube.

(6) Pjevajte slave Bogu, slave pjevajte; pjevajte slave kralju našem, slave pjevajte.

(7) Jer Bog je kralj zemlje sve; pjevajte mu hvalospjev.³⁷

(8) Bog gospodari nad narodima, Bog sjedi na svetom prijestolju svom.

(9) Narodni prvaci sabiru se s narodom³⁸ Boga Abrahamova, jer Božiji su štitovi zemaljski;³⁹ on je visoko uzvišen.

48 Velik je Jahve, i predostojan hvale, u gradu našega Boga, njegovoj gori svetoj.

(2) Krasna je u uzvišenosti, radost zemlje sve, Cionska gora je visoki Cafon⁴⁰, grad kralja velikoga.

(3) Bog, u dvorima njegovim, pokaza se utvrdom.

(4) Jer, gle, kraljevi se sabraše, zajedno krenuše.

(5) Ugledaše ga pa se zapanjiše; užasnuse se, u strahu umakoše.

(6) Drhat ih obuze, muka kao u porodilje.

(7) Istočnim vjetrom ti razbijaš lađe taršiške.

(8) Kako smo čuli, tako smo i vidjeli, u gradu Jahve nad vojskama, u gradu Boga našega; Bog će ga učvrstiti dovijeka.

(9) Mi promišljamo o ljubavi tvojoj, o Bože, usred hrama tvoga.

(10) Kao ime tvoje, Bože,

Selah

tako i slava tvoja doseže do krajeva zemlje; desnica je tvoja puna pravедnosti.

(11) Neka se Cionska gora raduje, neka se Jehudini gradovi vesele zbog sudova tvojih.

(12) Hodite okolo Ciona, i obidite ga; prebrojte kule njegove;

(13) promotrite bedeme njegove; prođite dvorima njegovim,

da biste to kazivali naraštaju budućem.

(14) Jer takav je Bog, naš Bog za vijeke sve;

on će nas voditi dovijeka.

49 *Horovođi. Psalam sinova Korahovih*

Čujte ovo, narodi svi;

saslušajte, svi stanovnici zemlje,

(2) i prosti i uzvišeni,

bogati i siromašni jednako.

(3) Moja će usta kazivati mudrost, i misli moga srca razumne.

(4) Ja ću prikloniti uho izreci mudroj; objasniti ću zagonetku svoju uz liru.

(5) Što da se bojim u danima nesreće kad me opkoli nepravda neprijatelja mojih,

(6) baš onih što se uzdaju u svoje blago, i hvastaju se obiljem bogatstva svoga?

(7) Niko ne može sebe otkupiti niti za sebe Bogu iskupninu dati –

(8) jer skup je otkup njegove duše, i nikad se ne može platiti –

(9) da bi dovijeka živio, da ne bi grobnu jamu vidio.

(10) Ta on vidi da i mudri umiru; budala i bezumni jednako ginu

i ostavljaju svoje blago drugima.

(11) Grobovi su im kuće dovijeka,⁴¹

i obitavališta njihova naraštajima svim; svoje su zemlje nazvali po svojim imenima.

(12) Čovjek u svojoj raskoši neće izdržati; on je sličan zvijerima što ugibaju.

(13) To je put onih koji su nerazboriti, i onih poslije njih koji odobravaju njihove riječi.

(14) Kao stada redaju se u Šeolu; smrt će im pastir biti;

i čestiti će njih ujutro gaziti, i lik će njihov brzo nestati,

Selah

³⁷ Hebrejski *maskil*.

³⁸ Tako je u grčkim i sirjačkim rukopisima. U hebrejskom je tekstu *kao narod*.

³⁹ Tj. moćnici.

⁴⁰ Cafon je visoka planina u Fenikiji na kojoj su, prema vjerovanju Kanaanaca, živjeli bogovi.

⁴¹ Tako je u Targumu i grčkim i sirjačkim rukopisima. Hebrejski tekst ovdje nije jasan.

Šeol će im prebivalište biti.

(15) Ali Bog će izbaviti moju dušu Šeolu iz ruku,
jer on će mene primiti.

Selah

(16) Ne boj se obogatiti li se neko,
poveća li se slava njegove kuće,

(17) jer kad on umre, ništa neće odnijeti;
njegova slava neće za njim sići.

(18) Iako dok je živ, on sebe čašću časti,
i iako ga ljudi hvale dok ga sreća prati,

(19) on će se naraštaju očeva svojih pridružiti;
oni više neće svjetlo vidjeti.

(20) Čovjek u svojoj raskoši neće izdržati,
on je sličan zvijerima što ugibaju.

50 *Psalam Asafov*

Silni, Bog, Jahve, progovori
i pozva zemlju od izlaska sunca do zalaska njegova.

(2) Iz Ciona, savršenog u ljepoti,
Bog zablista.

(3) Naš Bog dođe i ne štiti;
vatra guta pred njim,
i oko njega oluja bjesni.

(4) On poziva nebesa gore,
i zemlju, da sudi narodu svojemu:

(5) "Saberite mi pobožnjake moje,
one koji žrtvom sklopiše savez sa mnom."

(6) I nebesa očituju pravednost njegovu,
jer sam je Bog sudac.

Selah

(7) "Čuj, o narode moj, i ja ću govoriti;
o Israile, svjedočit ću protiv tebe;
ja sam Bog, vaš Bog.

(8) Ne korim te zbog žrtava tvojih,
a tvoje su paljenice neprestano preda mnom.

(9) Ja neću uzeti nijedna junca iz štale tvoje
niti jarce iz torova tvojih.

(10) Jer svaka je zvijer šumska moja,
stoka na hiljadu brda.

(11) Ja znam sve ptice gorske,
i sve što se miče po poljima moje je.

(12) Da ogladnim, ne bih ti kazao,
jer svijet je moj, i sve što je u njemu.

(13) Zar da ja jedem meso junaca,
ili pijem krv jaraca?

(14) Prinesi Bogu žrtvu zahvalnicu,
i ispuni svoje zavjete Svevišnjemu;

(15) zovni me u dan nevolje,
ja ću te spasiti, a ti ćeš me poštovati."

(16) Ali opakome Bog veli:
"Odakle ti pravo da kazuješ o odredbama mojim,
i da uzimaš u svoja usta savez moj?"

(17) Jer ti mrziš red,
i bacaš moje riječi za leđa.

(18) Kad vidiš lopova, drag ti je,
i družiš se s preljubicima.

(19) Odriješi si sebi usta u zlu,
i jezik ti kuje prijevaru.

(20) Sjediš i govoriš na brata svoga;
potvaraš sina vlastite matere svoje.

(21) Te si stvari učinio, a ja sam šutio;
mislio si da sam baš onakav kakav si ti;
ja ću te ukoriti i iznijet ću ti slučaj po redu pred oči.

(22) Promislite sad o ovome, vi koji zaboravljate
Boga,

ili ću vas rastrgati, a izbavitelja neće biti.

(23) Onaj koji prinosi žrtvu zahvalnicu poštuje me;
i onome koji svoj put pravo postavi
ja ću spasenje Božije pokazati."

51 *Horovođi. Psalam Davidov. Kad je Davidu došao prorok Natan poslije njegova grijeha s Batšebom*

Smiluj mi se, o Bože, po ljubavi svojoj;
po veličini samilosti svoje izbriši prijestupe moje.

(2) Dobro me operi od nepravde moje,
i očisti me od grijeha moga.

(3) Ta ja znam prijestupe svoje,
i moj je grijeh svagda preda mnom.

(4) O tebe, tebe sama, ja sam se ogriješio,
i učinio ono što je zlo u očima tvojim,
tako da se opravdaš kad progovoriš
i nedužan si kad sudiš.

(5) Gle, opak sam od rođenja,
grešan otkad me je majka moja zanjela.

(6) Eto, ti žudiš za istinom u dubini duše,
i u nutrini nauči me mudrosti.

(7) Očisti me velenduhom, pa ću biti čist;
operi me, pa ću biti bjelji od snijega.

(8) Daj da čujem radost i veselje,
neka se kosti što si ih ti polomio raduju.

(9) Sakrij lice svoje od grijeha mojih,
i izbriši sve nepravde moje.

(10) Stvori u meni čisto srce, o Bože,
i obnovi u meni duh postojan.

(11) Ne odbacuj me od prisutnosti svoje,
i ne uzimaj od mene svoga duha svetoga.

(12) Vрати mi radost spasenja svoga,
i daj mi duh voljan, da me podupre.

(13) Tad ću ja poučavati prijestupnike putovima
tvojim,
i grešnici će ti se obraćati.

(14) Spasi me od krivnje za prolivenu krv, o Bože, Bože spasenja moga; tad će moj jezik radosno pjevati o tvojoj pravednosti.

(15) O Gospode, otvori usne moje da bi mi usta očitovala slavu tvoju.

(16) Jer tebi se ne mili žrtva, inače bih ja nju prinio; tebi nije po volji žrtva paljenica.

(17) Žrtve Bogu slomljen su duh; slomljeno i satrvno srce, o Bože, ti nećeš prezreti.

(18) Blagonaklonošću svojom učini dobro Cionu; sagradi zidove jerusalemske.

(19) Tad će ti biti mile žrtve pravednosti, žrtva paljenica, žrtva potpuno spaljena; tad će se mladi junci prinositi na žrtveniku tvojem.

52 *Horovođi. Maskil Davidov. Kad je Edomac Doeg dojavio Šaulu: "David je ušao u dom Ahimelekov"*

Što se hvališ zlom, o silničē? Ljubav Božija traje cijeli dan.

(2) Jezik ti smišlja propast, kao britva oštra, o varalice.

(3) Više voliš zlo nego dobro, laž više od kazivanja onog što je pravo. *Selah*

(4) Voliš sve riječi pogubne, o varljivi jeziče!

(5) Ali Bog će te slomiti zauvijek; on će te zgrabiti, i otknuti te od čadora tvoga, i iščupati te iz zemlje živih. *Selah*

(6) Pravednik će vidjeti i bojati se, i smijati će mu⁴² se govoreći:

(7) "Gle čovjeka koji ne htjede uzeti Boga za utočište,

nego se uzdao u obilje bogatstva svoga, i bio ustrajan u svojoj želji zloj!"

(8) A ja, ja sam kao zelena maslina u kući Božijoj; uzdam se u ljubav Božiju do vijeka.

(9) Zauvijek ću te slaviti zbog onog što si učinio, pred pobožnjacima ću tvojim očitovati da je ime tvoje dobrostivo.

53 *Horovođi. Za mahalat⁴³. Psalam Davidov*

Bezumnici rekoše u srcu: "Nema Boga." Oni su pokvareni, počinili su gnusnu nepravdu; nema nijednoga da čini dobro.

(2) Bog gleda s neba na sinove ljudske da vidi ima li ikoga da razumije,

ikoga da Boga traži.

(3) Svi su oni s puta skrenuli, zajedno su se pokvarili;

nema nijednoga da čini dobro, čak nijednoga.

(4) Zar zlotvori nikada neće naučiti, oni koji proždiru narod moj kao da jedu hljeb i ne dozivaju Boga?

(5) Tamo gdje straha nije bilo njih silan strah obuze, jer Bog rasu kosti onoga koji se utaborio protiv tebe;

ti si ih posramio, jer ih je Bog prezreo.

(6) O, kad bi Israilu došlo spasenje s Ciona! Kad Bog vrati blagostanje narodu svom,⁴⁴ veselit će se Jakov, radovat će se Israil.

54 *Horovođi. Uz žičana svirala. Maskil Davidov. Kad su Zifijci došli Šaulu govoreći: "David se krije kod vas"*

Spasi me, o Bože, imenom svojim, i opravdaj me snagom svojom.

(2) Čuj molitvu moju, o Bože; saslušaj riječi iz usta mojih.

(3) Jer tuđinci⁴⁵ na me navaljuju, i silnici traže život moj;

oni ne gledaju na Boga. *Selah*

(4) Ali, Bog je moj pomagač; Gospod je duši mojoj uzdržavatelj.

(5) On će vratiti zlo neprijateljima mojim; uništi ih u vjernosti svojoj!

(6) Prinijet ću ti dragovoljnu žrtvu; slaviti ću ime tvoje, o Jahve, jer je dobrostivo.

(7) Ta ono me izbavilo iz svih nevolja, i moje je oko nadmoćno gledalo neprijatelje moje.

55 *Horovođi. Uz žičana svirala. Maskil Davidov*

Saslušaj molitvu moju, o Bože, i ne skrivaj se od smjerne molbe moje.

(2) Obazri se na me i odazovi mi se; nespokojan sam u žalbi svojoj, i zacijelo sam rastresen,

(3) zbog glasa dušmanskoga, zbog tlake zlikovačke;

jer oni navaljuju nevolju na me, i u srdžbi su kivni na mene.

(4) Srce je u meni tjeskobno, i smrtni su me strahovi spopali.

(5) Strah i trepet obuzumaju me, i užas me je svladao.

⁴² Tj. zlotvoru.

⁴³ Vjerovatno je riječ o nekom puhaćem instrumentu.

⁴⁴ Ili kad Bog vrati svoj zarobljeni narod.

⁴⁵ Ili oholi.

(6) Rekoh: "O da su mi krila golubičija!
 Odletio bih i otpočinuo.
 (7) Eto, daleko bih odlutao,
 u pustinji bih se nastanio.
 (8) U svoje bih utočište pohitao
 pred pobjesnelim vjetrom i olujom.
 (9) Pometi zlikovce, o Gospode, smuti im jezike,
 jer ja vidjeh nasilje i razdor u gradu.
 (10) Dan i noć oni kruže oko njega po zidinama
 njegovim,
 a nepravda i nedaća usred njega su.
 (11) Propast je usred njega;
 ugnjetavanje i prijevara ne odlaze s njegovih ulica.
 (12) Ta nije dušman taj koji me grdi,
 tad bih to ja mogao podnijeti,
 niti je to onaj kome sam mrzak, koji se digao na me,
 tad bih se ja mogao od njega sakriti,
 (13) nego si to ti, čovjek meni ravan,
 moj drug i prijatelj moj prisni.
 (14) Mi, koji smo nekoć slatko drugovali,
 hodili smo u tisci kući Božijoj.
 (15) Smrt neka ih zaskoči;
 neka živi siđu u Šeol,
 jer zlo je u njihovu obitavalištu, među njima.
 (16) A ja, ja ću prizvati Boga,
 i Jahve će me spasiti.
 (17) Večerom i jutrom i u podne ja ću se tužiti i u
 nevolji vapiti,
 i on će čuti glas moj.
 (18) On će u miru izbaviti moju dušu iz boja koji
 se bije protiv mene,
 jer mnogo je onih koji se bore protiv mene.
 (19) Bog će čuti i poniziti ih –
 baš onaj koji sjedi na prijestolju odvijeka –
 ljude koji se ne mijenjaju,
 i koji se Boga ne boje.
 (20) [Moj prijatelj] diže ruke na one koji su bili u
 miru s njim;
 krši savez svoj.
 (21) Govor mu bijaše glađi od masla,
 ali mu u srcu bijaše rat;
 riječi mu bijahu nježnije od ulja,
 a opet mačevi isukani.
 (22) Prebaci svoje breme na Jahvu, i on će te po-
 duprijeti;
 on nikad neće dati da pravednik klone.
 (23) A ti, o Bože, oborit ćeš ih u jamu propasti;
 krvoloci i varalice neće doživjeti ni polovicu dana
 svojih.

Selah

Selah

A ja ću se u te uzdati.

56 Horovođi. Za napjev "Nijema golubica
 na drvetu u daljini". Miktam Davidov.

Kad su ga u Gatu uhvatili Filistinci

Smiluj mi se, o Bože, jer me gaze;
 tlače me boreći se cijeli dan.(2) Moji me neprijatelji satiru cijeli dan,
 jer mnogo je onih koji se protiv mene bore, o Sve-
 višnji.(3) Kad me strah obuzme,
 ja ću se uzdati u te.(4) U Boga, čiju riječ ja slavim,
 u Boga se ja uzdam;
 neću se bojati.

Šta mi može sam čovjek učiniti?

(5) Po cijeli dan oni izvrću riječi moje;
 sve su im namisli meni na zlo.(6) Oni šuruju, oni vrebaju,
 oni motre na korake moje,
 dok čekaju da mi život uzmu.(7) Zbog opačine im nipošto ne daj da umaknu,
 u gnjevu obori pogane, o Bože!(8) Zapamti jadikovanje moje;
 spremi moje suze u bocu svoju.

Zar one nisu u tvome spisu?

(9) Tad će se dušmani moji vratiti onoga dana kad
 ja zovnem;

to znam, jer Bog je za mene.

(10) U Boga, čiju riječ ja slavim,
 u Jahvu, čiju riječ ja slavim,

(11) u Boga se ja uzdam, neću se bojati.

Šta mi čovjek može učiniti?

(12) Tvoji me zavjeti obavezuju, o Bože;
 ja ću ti iznijeti žrtve zahvalnice.(13) Jer ti si izbavio moju dušu od smrti,
 moje noge od spoticanja,
 kako bih ja hodio pred Bogom
 u svjetlosti živih.

57 Horovođi. Za napjev "Ne uništi". Mik-
 tam Davidov. Kad je ispred Šaula uma-
 kao u pećinu

Smiluj mi se, o Bože, smiluj mi se,
 jer duša se moja tebi utječe;i u sjeni tvojih krila ja ću potražiti utočište
 dok propast ne mine.(2) Zavapit ću Bogu Svevišnjemu,
 Bogu koji mi sve ispunjava.(3) On će poslati s neba i spasiti me;
 on kori onoga koji me gazi.

Bog će poslati ljubav svoju i istinu svoju. *Selah*

(4) Moja je duša među lavovima; moram ležati među onima koji izdišu vatru, sinovima ljudskim čiji su zubi koplja i strijele, a jezik im oštar mač.

(5) Neka si uzvišen nad nebesima, o Bože; neka slava tvoja bude nad zemljom svom.

(6) Oni razapinju mrežu za moje noge; duša se moja svinula; iskopaše jamu preda mnom; sami posred nje padoše.

(7) Postojano je srce moje, o Bože, postojano je srce moje;

ja ću pjevati i svirati.

(8) Probudi se, dušo moja!

Probudite se, harfo i liro!

Ja ću zoru probuditi!

(9) Slavit ću te, o Gospode, među narodima; pjevat ću ti hvale među pucima.

(10) Jer tvoja je ljubav velika do neba, i tvoja vjernost dopire do oblaka.

(11) Neka si uzvišen nad nebesima, o Bože; neka slava tvoja bude nad zemljom svom!

58 *Horovođi. Za napjev "Ne uništi". Mik-tam Davidov*

Govorite li doista pravedno, vi moćnici⁴⁶?

Sudite li pošteno ljudima?

(2) Ne, u srcu smišljate nepravdu; na zemlji odmjeravate rukama nasilje.

(3) Zlikovci su otišli u zabludu; lažljivci idu krivim putem od rođenja.

(4) U njih je otrov kao u zmije; kao gluha kobra što začeplja svoje uši,

(5) tako da ne čuje glas vračara ni vješta čarobnjaka.

(6) O Bože, razmrskaj im zube u ustima; polomi očajne lavićima, o Jahve!

(7) Neka iščeznu kao voda što otječe; neka budu zgaženi kao trava na stazi.⁴⁷

(8) Neka budu kao puž koji se pužući rastopi, kao mrtvorodenčad žene što nikada sunca ne vide.

(9) Prije negoli vam lonci vatru od trnja osjete, on će ga pomesti u vohoru, jednako i zelene i goruće.

(10) Pravednik će se radovati kad vidi odmazdu; u krvi će zlikovaca noge svoje on oprati.

(11) I reći će ljudi: "Zacijelo ima nagrade za pravednika;

zacijelo ima Boga, koji sudi na zemlji!"

59 *Horovođi. Za napjev "Ne uništi". Mik-tam Davidov. Kad je Šaul postavio strazare oko kuće Davidove da ga pogubi*

Izbavi me od dušmana mojih, o Bože moj; postavi me visoko na sigurno, daleko od onih koji se dižu na me.

(2) Izbavi me od zlotvora, i spasi me od krvoloka.

(3) Ta, evo, dušu moju vrebaju; silnici otpočinju napad na mene, ne zbog prijestupa moga ili grijeha moga, o Jahve.

(4) Bez ikakve krivnje moje nasrću i okreću se na me. Preni se meni u pomoć, pa vidi!

(5) Ti se, o Jahve, Bože nad vojskama, Bože Israilov, preni i kazni pogane sve; nemoj se smilovati nikome ko je opaki izdajica.

(6) Uvečer se vraćaju, reže kao psi, i kruže oko grada.

(7) Eno ih bljuju iz usta; mačevi su im na usnama, i govore: "Ko čuje?"

(8) Ali ti im se, o Jahve, smiješ; ti se rugaš poganima svim.

(9) O snago moja, pazit ću na te, jer ti si, Bože, moja utvrda.

(10) Bog moje ljubavi meni će ususret izići; Bog će mi dati da pobjedonosno pogledam na neprijatelje svoje.

(11) Ne ubijaj ih, inače će moj narod zaboraviti; rasprši ih silom svojom, i obori ih, o Gospode, zaštitniče naš.

(12) Zbog grijeha usta njihovih i riječi s usana njihovih,

neka budu uhvaćeni u svojoj oholosti, i zbog kletvi i laži što ih iznose.

(13) Dokrajči ih u gnjevu, dokrajči ih da ih više ne bude,

da se zna da je Bog vladar u Jakovu do krajeva zemlje.

(14) Uvečer se vraćaju, zavijaju kao psi, i kruže oko grada.

(15) Naokolo lutaju za hranom, i reže ako se ne nasite.

(16) A ja, o tvojoj ću snazi pjevati; hoću, jutrom ću radosno pjevati o ljubavi tvojoj,

⁴⁶ Ili bogovi.

⁴⁷ Ili kad nategnu luk, neka im se strijele otupe.

jer ti si utvrda moja
i utočište u danu nevolje moje.

(17) O snago moja, pjevat ću ti hvale;
jer ti si, Bože, utvrda moja, Bog koji mi ljubav ukazuje!

60 *Horovođi. Za napjev "Ljiljan Saveza".
Miktam Davidov. Za nauk. Kad je David izišao u borbu protiv Aram-Naharajima⁴⁸
i protiv Aram-Cobe⁴⁹ i kad je Joab vraćajući se pobio dvanaest hiljada Edomaca u Slanoj dolini*
O Bože, odbacio si nas, slomio si nas.

Razljutio si se; o, vrati nas!

(2) Potresao si zemlju, rascijepio je;
zakrpi joj raspukline, ljulja se.

(3) Ti si dao da tvoj narod osjeti tegobu;
napojio si nas vinom od kojeg teturamo.

(4) Dao si bajrak onima koji te se boje,
da se razvije zarad istine.⁵⁰

(5) Da bi se voljeni tvoji izbavili,
spašavaj desnicom svojom, i odazovi mi se!

(6) Bog progovori u svetištu svom:
"Zaklicat ću, razdijelit ću Šekem
i odmjeriti Sukotsku dolinu.

(7) Gilead je moj, Manaše je moj;
Efrajim mi je kaciga;
Jehuda je žezlo moje.

(8) Moab je umivaonik moj;
preko Edoma ću baciti obuću svoju,⁵¹
nad Filistinom ću pobjedonosno klicati!"

(9) Ko će me odvesti u utvrđeni grad?
Ko će me odvesti u Edom?

(10) Zar nas nisi ti sam, o Bože, odbacio?
I zar nećeš poći s našim vojskama, o Bože?

(11) O, pošalji nam pomoć protiv neprijatelja,
jer zaludu je ljudska pomoć.

(12) S pomoću Božijom mi ćemo junački nastupati,
a on je taj koji će zgaziti protivnike naše.

61 *Horovođi. Za žičana svirala. Psalam Davidov*

Čuj vapaj moj, o Bože;
obazri se na molitvu moju.

(2) S kraja zemlje ja ti vapim dok mi srce klone;
povedi me na stijenu višu od mene.

(3) Jer ti si meni utočište,
tvrda kula protiv dušmana.

(4) Daj mi da prebivam u tvojemu čadoru dovi-
jeka;
daj mi da nađem utočište u zaklonu
tvojih krila. *Selah*

(5) Jer ti si čuo moje zavjete, o Bože;
ti si mi dao baštinu onih što se boje imena tvoga.

(6) Produlji kralju život,
njegove godine za naraštaje mnoge.

(7) Neka on doviijeka sjedi na prijestolju pred Bo-
gom;
odredi ljubav i vjernost da ga čuvaju.

(8) Zato ću ja doviijeka pjevati u slavu imenu tvome,
da bih ispunjavao svoje zavjete dan za danom.

62 *Horovođi. Za Jedutuna. Psalam Davidov*
Moja duša u miru iščekuje samo Boga;
od njega je spasenje moje.

(2) Jedino je on stijena moja i spasenje moje,
utvrda moja; ja se neću nikad pokolebati.

(3) Dokle ćete nasrtati na čovjeka,
da ga ubijete, svi vi,

kao zid nagnuti, kao ogradu klimavu?

(4) Oni su se urotili samo da ga zbacе s njegova
visoka mjesta;

naslađuju se lažima;
ustima blagosiljaju,
ali u sebi proklinju. *Selah*

(5) Dušo moja, iščekuj u miru samo Boga,
jer od njega je nada moja.

(6) Jedino je on stijena moja i spasenje moje,
utvrda moja; ja se neću pokolebati.

(7) Na Bogu počiva spasenje moje i slava moja;
stijena moje snage, moje je utočište u Boga.

(8) Uzđaj se u njega u svako doba, o narode;
izlijte svoja srca pred njim;

Bog je nama utočište. *Selah*

(9) Ljudi niska roda samo su dašak, a ljudi visoka
roda laž su;

da se svi zajedno popnu na kantar, od daha bi bili
lakši.

(10) Ne uzđajte se u tlačenje,
i ne nadajte se zaludu otimačini;
umnoži li se blago, neka vam srca ne žude za njim.

(11) Jedno je Bog progovorio;
ovo dvoje ja čuo:

da snaga pripada Bogu;

(12) i da je ljubav tvoja, o Gospode,
jer ti nagrađuješ čovjeka po djelu njegovu.

⁴⁸ Aramejci iz sjeverozapadne Mezopotamije.

⁴⁹ Aramejci iz srednje Sirije.

⁵⁰ Ili da vam se van dometa luka sklone.

⁵¹ Tj. Edom je moja zemlja.

63 *Psalam Davidov. Kad je bio u Jehudskoj pustinji*

O Bože, ti si Bog moj; željno ću te tražiti; duša je moja tebe žedna, moje tijelo za tobom čezne, u suhoj i iscrpljenoj zemlji gdje nema vode.

- (2) Tako da te gledam u svetištu tvom da vidim tvoju moć i slavu tvoju.
- (3) Zato što je ljubav tvoja bolja od života, moje će te usne slaviti.
- (4) Stoga ću tebe za sveg života ja slaviti; u tvoje ću ime ruke dizati.
- (5) Duša mi je sita kao od moždine i loja, a usta moja usnama radosnim pjevaju slavu,
- (6) kad te se sjetim na posteljama i razmišljam o tebi u bdijenjima noćnim.
- (7) Jer ti si pomagač moj, i u sjeni tvojih krila ja od radosti pjevam.
- (8) Duša se moja uza te privija; tvoja me desnica podupire.
- (9) A oni što traže da mi život unište sići će u dubine zemlje.
- (10) Oni će biti izručeni maču da im sudi; oni će biti plijen šakalima.
- (11) A kralj će se radovati Bogu; svako ko se bude njime kleo dičit će se, jer lašcima će usta začepljena biti.

64 *Horovođi. Psalam Davidov*

- Čuj, o Bože, glas pritužbe moje; sačuvaj mi život od prijetnje dušmanske.
- (2) Sakrij me od zavjere zlotvora, od skupa onih što nepravdu čine,
 - (3) onih što kao mačeve oštre jezike svoje. Uperuju otrovne svoje riječi kao strijele svoje,
 - (4) da iz zasjede gađaju nedužna; nenadano ga gađaju, i ne boje se.
 - (5) Čvrsto se drže zle nakane; kazuju o postavljanju stupica potajno; govore: "Ko će nas vidjeti?"
 - (6) Smišljaju nepravde i govore: "Skovali smo savršenu zamisao." Jer misao i srce čovječije duboki su.
 - (7) Ali Bog će njih strijelom gađati; iznenada će oni ranjeni biti.
 - (8) On će okrenuti njihove jezike protiv njih, i upropastiti ih; svi koji ih vide glavom će odmahivati.
 - (9) Tad će se svi ljudi bojati, i očitovat će djelo Božije, i promišljati o djelu njegovu.

- (10) Pravednik neka se raduje Jahvi, i njemu neka se utječe; neka svi srca čestita njega slave.

65 *Horovođi. Psalam Davidov. Pjesma*

- Hvalospjev te čeka na Cionu, o Bože, i tebi će se zavjet vršiti.
- (2) O ti koji uslišavaš molitvu, tebi svi ljudi dolaze.
 - (3) Kad su nas grijesi zatrpali, ti si nam oprostio prijestupe.
 - (4) Blagoslovljen li je onaj koga ti odabereš i sebi približiš da boravi u dvorima tvojim! Mi ćemo se nasititi dobrote kuće tvoje, svetoga hrama tvoga.
 - (5) Strašnim djelima odazovi nam se u pobjedi, o Bože, spasitelju naš, ti koji si uzdanje svih krajeva zemlje i najudaljenijih mora,
 - (6) koji učvršćuješ gore svojom snagom, opasan silom,
 - (7) koji umiruješ huku mora, huku valova njihovih i vrevu naroda.
 - (8) Oni što borave na krajevima zemlje stoje u strahopoštovanju pred znamenjima tvojim; ti činiš da istok i zapad od radosti kliču.
 - (9) Ti se brineš za zemlju, i natapaš je; ti je silno obogaćuješ. Rijeka Božija puna je vode; ti pripremaš ljudima žito, jer tako ti pripremaš zemlju.
 - (10) Ti joj brazde obilno natapaš, ti joj nabore ravnaš, ti je pljuskovima mekšaš, ti joj rastinje blagosiljaš.
 - (11) Ti okruni godinu dobrotom svojom, kud god prodeš, plodovi niču.
 - (12) Pustinjski pašnjaci bujaju, i brda se veseljem pašu.
 - (13) Livade su pokrivene stadima, a doline zastrte žitom; od radosti kliču, tako je, pjevaju.
- ## 66 *Horovođi. Pjesma. Psalam*
- Kliči radosno Bogu, zemljo sva;
- (2) opjevaj slavu njegova imena; učini veličajnom slavu njegovu.
 - (3) Recite Bogu: "Kako tvoja djela ulijevaju strahopoštovanje!

Tako je velika tvoja moć da dušmani tvoji pred tobom pužu.

(4) Sva će ti se zemlja klanjati, i pjevat će tebi u slavu;

oni će pjevati u slavu imenu tvomemu.”

Selah

(5) Dođite i vidite djela Boga, koji učini čuda među sinovima ljudskim.

(6) On pretvori more u zemlju suhu;

oni prodoše pješice kroz rijeku;

hajde, njemu se radujmo!

(7) On vlada svojom snagom do vijeka;

oči mu motre na narode;

neka se buntovnici ne uznose!

Selah

(8) Blagosiljajte našega Boga, o narodi,

i razglašavajte njegovu slavu,

(9) on nas drži u životu,

i ne da da nam noge stopokliznu.

(10) Ta iskušavao si nas, o Bože;

pročistio si nas kao srebro.

(11) Pustio si nas u mrežu;

navalio si nam na pleća teško breme.

(12) Pustio si da nam ljudi zajašu za vratove;

prošli smo kroz vatru i vodu,

ali si nas ti izveo na mjesto izobilja.

(13) Doći ću u tvoju kuću sa žrtvama paljenicama;

izvršit ću ti svoje zavjete,

(14) što ih obećaste usne moje

i izustiše usta moja kad bijah u nevolji.

(15) Prinijet ću ti žrtve s dimom spaljenih ovnova;

prinijet ću junce s jarcima.

Selah

(16) Dođite i čujte, svi koji štujete Boga,

pa ću vam pripovijedati o onome što je on učinio za me.

(17) Ustima sam mu svojim zavapio,

i jezikom sam ga veličao.

(18) Ako mi srce opačinu gaji,

Jahve neće uslišiti;

(19) ali je Bog zacijelo uslišao;

na glas molitve moje on se obazro.

(20) Blagoslovljen bio Bog,

koji mi nije odbio molitvu

ni ljubav svoju.

67 *Horovođi. Uz žičana svirala. Psalam. Pjesma*

Bog nam se smilovao i blagoslovio nas, i obasjao nas licem svojim,

Selah

(2) da bi putevi tvoji bili znani na zemlji, spasenje tvoje među narodima svim.

(3) Neka te slave narodi, o Bože;

neka te svi narodi slave.

(4) Neka se puci raduju i pjevaju od radosti;

jer ti ćeš narodima suditi pošteno

i voditi puke na zemlji.

Selah

(5) Neka te slave narodi, o Bože;

neka te svi narodi slave.

(6) Zemlja je rodila;

Bog nas, naš Bog, blagosilja.

(7) Neka nas Bog blagosilja,

neka ga svi krajevi zemaljski sa strahom štiju.

68 *Horovođi. Psalam Davidov. Pjesma*
Bog neka ustane, neka se dušmani njegovi rasprše,

i neka se oni što ga mrze pred njim razbježe.

(2) Kao što se dim rastjeruje, tako ih rastjeraj;

kao što se vosak na vatri topi,

tako neka zlikovaca nestane pred Bogom.

(3) Ali pravedni neka se raduju;

neka se vesele pred Bogom;

tako je, neka kliču od radosti.

(4) Pjevajte Bogu, pjevajte u slavu imenu njegovu; zapjevajte pjesmu onome koji jezdi na oblacima⁵², kojemu je ime Jah⁵³, i kličite pred njim.

(5) Otac onome ko oca nema, zaštitinik udovica,

Bog je u svom prebivalištu svetom.

(6) Bog udomljuje usamljene;

on usrećuje sužnje oslobađajući ih,

samo buntovnici borave u sažeženoj zemlji.

(7) O Bože, kad si išao pred svojim narodom,

kad si stupao pustinjom,

Selah

(8) zemlja se tresla;

i još su nebesa izljičevala kišu pred Bogom;

sam se Sinaj tresao pred Bogom, Bogom Israilovim.

(9) Ti si svuda prolio obilje kiše, o Bože;

okrijepio si svoju baštinu kad je bila iscrpljena.

(10) Tvoje se stado u njoj nastani;

iz dobrote svoje ti opskrbi siromaha, o Bože.

(11) Jahve izdaje zapovijed;

veliko je mnoštvo žena što pronose radosne vijesti:

(12) “Kraljevi vojski bježe, oni bježe!”

Domaćice plijen dijele.

(13) Čak i vi koji liježete u torove,

imate krila golubice obložena srebrom,

a njeno perje svjetlucavim zlatom.

(14) Kad Svevišnji ondje rasprši kraljeve,

to bješe kao snijeg što pade po Calmonu.

(15) Silna je gora Gora bašanska;

⁵² Ili pustinjom.

⁵³ Tj. Jahve.

vrlletna je gora Gora bašanska.

(16) Zašto vi zavidno gledate, o gore vrlletne, na goru koju Bog poželje za svoje prebivalište? Jahve će ondje zacijelo zauvijek boraviti.

(17) Božija su kola bezbrojno mnoštvo, hiljade hiljada;

Gospod je sa Sinaja u svetište dolazio.

(18) Ti si uzišao na visinu, ti si vodio sužnje svoje za sobom;

ti si primio darove od ljudi,⁵⁴

pa i od onih koji se bune što Jahve, Bog, ondje prebiva.

(19) Blagoslovljen bio Gospod, koji svaki dan nosi breme naše,

Bog koji je spasenje naše. *Selah*

(20) Bog je naš Bog spasa; i od Jahve, Gospoda, dolazi bijeg od smrti.

(21) Bog će zacijelo razmrskati glave svojim dušmanima, kosmato tjeme onoga što ustrajava u svojim grijesima.

(22) Gospod reče: "Ja ću ih vratiti iz Bašana.

Ja ću ih vratiti iz dubina morskih,

(23) da ih noga tvoja smrskava u krvi, a jezici pasa tvojih dobiju svoj dio od dušmana tvojih."

(24) Ljudi su vidjeli ulazak tvoje povorke, o Bože, ulazak moga Boga, kralja moga, u svetište.

(25) Nastaviše pjevači, za njima svirači, u sredini djevojke udarahu u defove.

(26) Blagosiljajte Boga u zborovima, baš Jahvu, vi koji ste s izvora Israilova.

(27) Predvodi ih Benjamin, najmlađi, vladare Jehudine u mnoštvu, vladare Zebulunove, vladare Naftalijeve.

(28) Pokaži svoju snagu, Bože; pokaži snagu, Bože, kojom si se za nas borio.

(29) Zarad tvoga hrama u Jerusalemu kraljevi će ti donositi darove.

(30) Ukori zvijeri⁵⁵ u trstici, narode koji su poput krda bikova s teladi. Neka ti, uniženi, srebrene šipke donesu;

rasprši narode koji se raduju ratu.

(31) Doći će izaslanici⁵⁶ iz Egipta;

Kuš⁵⁷ će se brzo predati Bogu.

(32) Pjevajte Bogu, o kraljevstva zemaljska, pjevajte Gospodu u slavu, *Selah*

(33) onome koji se vozi po najvišim nebesima što su od drevnih vremena;

eno, on progovara svojim glasom, glasom silnim.

(34) Svjedočite snagu Božiju; njegovo je veličanstvo nad Israilom, a moć njegova na nebesima.

(35) O Bože, ti ulijevaš strahopoštovanje iz svetišta svoga.

Bog Israilov sam daje snagu i moć narodu.

Slava Bogu!

69 *Horovođi. Za napjev "Ljiljani". Psalam Davidov*

Spasi me, Bože, jer vode su mi došle do vrata.

(2) Potonuo sam u dubok glib, i nema oslonca; zapao sam u duboke vode, i bujica me preplavila.

(3) Klonuo sam od plakanja; grlo mi se sasušilo; oči me izdaju dok čekam Boga svoga.

(4) Onih koji me mrze bez razloga više je nego dlaka na glavi mojoj; oni koji bi me uništili moćni su, a nepravedno su mi dušmani;

zar moram vratiti ono što nisam ukrao ja?

(5) O Bože, ti si taj koji zna moju ludost, i moji ti grijesi nisu skriveni.

(6) Neka se oni koji se uzdaju u te ne postide zbog mene, o Gospode, Jahve nad vojskama; neka se oni koji te traže ne osramote zbog mene, o Bože Israilov,

(7) jer zarad tebe sam ja trpio ukor; sramota mi je lice prekrila.

(8) Otudio sam se od svoje braće, i postao stranac sinovima majke svoje.

(9) Ta revnost me za tvojom kućom izjeda, na me su se sručile pogrde onih koji tebe grde.

(10) Kad zaplakah u duši od posta, to mi ukorom postade.

(11) Kad uzeh kostrijet za odijelo, postadoh im porugom.

(12) Oni što sjede na kapiji gradskoj ismijavaju me, i ja sam pjesma pijancima.

(13) Ali ja, ja svoju molitvu tebi upućujem, o Jahve; u ugodno vrijeme;

o Bože, u veličini ljubavi svoje

⁵⁴ U targumskim i sirjačkim rukopisima *ti si dao darove ljudima*.

⁵⁵ Tj. Egipat.

⁵⁶ Ili *stvari od bronze*.

⁵⁷ Oblast gornjeg Nila, granično područje između današnjeg Sudana i Etiopije.

odazovi mi se svojim spasenjem pouzdanim.

(14) Izbavi me iz gliba, i ne daj mi da potonem; daj da budem izbaavljen od neprijatelja mojih i od voda dubokih.

(15) Neka me bujice ne preplave niti me bezdan proguta,

niti grobna jama zatvori svoja usta nada mnom.

(16) Odazovi mi se, o Jahve, jer ljubav je tvoja dobrostiva;

iz svoje velike samilosti okreni se meni,

(17) i ne sakrivaj lica svoga od sluga svoga, jer sam u nevolji; brzo mi se odazovi.

(18) O približi se duši mojoj, i izbavi je; iskupi me zbog dušmana mojih!

(19) Ti znaš prijekor moj i sramotu moju i beščasće moje;

svi su moji protivnici pred tobom.

(20) Prijekor mi je srce slomio, i bolesnim me učinio. I tražio sam sažaljenje, ali ga nije bilo, i tješitelje, ali ne nadoh nijednoga.

(21) Još mi dadoše žuči u hrani, i dadoše mi da ugasim žeđ sirćetom.

(22) Neka im sto pred njima postane stupicom; a gozbe žrtvene neka postanu zamkom.

(23) Neka im oči potamne, da ne vide, i neka im se saviju leđa zauvijek.

(24) Izlij svoj gnjev na njih, i neka ih stigne tvoja goruća srdžba.

(25) Neka im tabor opusti; ne bilo nikoga da prebiva u čadorima njihovim.

(26) Ta progonili su onoga koga si ti sam potukao, i govore o boli onih koje si ti ranio.

(27) Dodaj krivnju njihovoj krivnji, i ne domogli se tvoga spasenja!

(28) Izbrisani bili iz knjige života, i ne bili upisani s pravednima!

(29) A ja sam u boli i nevolji; neka me spasenje tvoje, o Bože, zaštiti.

(30) Ja ću slaviti ime Božije pjesmom, i veličati njega zahvalom.

(31) I to će Jahvi biti milije nego vo ili junac s rogovima i papcima.

(32) Ponizni će to vidjeti, i drago će im biti; vi koji tražite Boga, neka vam se srce ohrabri.

(33) Ta Jahve čuje bijedne, i ne prezire svoje sužnje.

(34) Neka ga slave nebo i zemlja, mora i sve što se kreće u njima.

(35) Jer Bog će spasiti Cion i obnoviti gradove Jehudine,

da bi se ljudi ondje nastanili, i zaposjeli ga.

(36) Potomci sluga njegovih njega će baštiniti, i oni koji vole njegovo ime ondje će obitavati.

70 Horovođi. *Psalam Davidov. Molba*

O Bože, pohiti da me izbaviš;

o Jahve, pohiti mi u pomoć!

(2) Postidjeli se i ponizili

oni koji traže život moj;

odbijeni bili i osramotili se

svi koji se budu radovali mojoj šteti.

(3) Vraćeni bili zbog svoje sramote

oni koji mi kažu: "Neka, neka!"

(4) Veseli bili svi koji te traže i raduju se tebi; oni koji vole tvoje spasenje neprestano govorili: "Uzvišen bio Bog!"

(5) Ali ja sam potišten i bijedan; pohiti k meni, o Bože!

Ti si moja pomoć i moj izbavitelj;

o Jahve, ne odgađaj!

71 Kod tebe, o Jahve, utočište potražih; ne daj da se ikad postidim.

(2) U svojoj me pravednosti izbavi i spasi; prikloni mi uho svoje, i spasi me.

(3) Budi mi stijena utočišta kojoj mogu svagda doći;

zapovjedi da budem spašen, jer si ti moja litica i moja tvrđava.

(4) Spasi me, o Bože moj, iz ruku zlikovaca, iz šaka zlotvora i nemilosrdnika,

(5) jer si ti moja nada, o Gospode; Jahve, ti si mi pouzdanje od mladosti moje.

(6) Od rođenja sam se na tebe oslanjao; ti si onaj koji me je izveo iz majčine utrobe;

ja te neprestano slavim.

(7) Mnogima postadoh čudo,

a ti si moje tvrdo utočište.

(8) Usta su mi puna tvoje hvale,

i slave tvoje cijeli dan.

(9) Ne odbacuj me u starosti;

ne ostavljaj me kad me snaga izda.

(10) Jer moji su dušmani progovorili na me;

i oni koji čekaju da me ubiju savjetuju se,

(11) i govore: "Bog ga je napustio;

gonite ga i zgrabite, jer nikoga nema da ga izbavi!"

(12) O Bože, ne budi daleko od mene;

o Bože moj, pohitaj mi u pomoć!

(13) Neka se oni moji tužitelji postide i propadnu;

neka one koji gledaju da mi našao učine prijekor i sramota prekriju.

(14) Ali ja, ja ću se uvijek uzdati, i sve ću te više i više slaviti.

(15) Usta će moja kazivati o tvojoj pravednosti i spasenjima tvojim cijeli dan; jer ja im broja ne znam.

(16) Doći ću i kazivati o silnim djelima Gospodnjim; Jahve, svjedočit ću tvoju pravednost, samo tvoju.

(17) O Bože, poučavaš me od mladosti moje, i ja još uvijek očitujem tvoja čudesa.

(18) Pa i kad ostarim i osijedim, o Bože, ne ostavljaš me,

dok ne proglasim tvoju snagu novom naraštaju, tvoju moć svima što će doći.

(19) Jer pravednost tvoja, o Bože, do nebesa doseže, ti koji učini velika djela;

o Bože, ko je kao ti?

(20) Ti koji si mi pokazao mnoge nevolje i jade opet ćeš me oživiti,

i opet ćeš me iz dubina zemlje podići.

(21) Povećaj moju čast,

i opet me utješ!

(22) I još ću te slaviti uz harfu, zbog istinitosti tvoje, o Bože moj;

tebi u slavu pjevat ću uz liru,

o Sveti Israilov.

(23) Moje će usne klicati od radosti kad ti budem u slavu pjevao,

i duša moja, koju si ti izbavio.

(24) I jezik će moj kazivati o tvojim pravednim djelima cijeli dan;

jer oni su posramljeni, jer poniženi su oni što gledaju da mi našao učine.

72 *Za Solomona*

Daj kralju svoju pravdu, o Bože,

i svoju pravednost sinu kraljevu.

(2) Neka sudi narodu tvome pošteno,

i siromasima tvojim pravedno.

(3) Neka gore donesu mir narodu,

brda plodove pravednosti.

(4) Neka on odbrani siromahe iz naroda,

spasi djecu bijednika,

i smrska tlačitelja.

(5) Neka te se boje dok je sunca,

i dok je mjeseca, kroza sve naraštaje.

(6) On će biti kao kiša što se spušta na pokošeno polje,

kao pljusci što natapaju zemlju.

(7) Za njegovih dana pravda će cvjetati, i neka bude mira napretek dok ne nestane mjeseca.

(8) I još neka vlada od mora do mora, i od Rijeke⁵⁸ do nakraj zemlje.

(9) Neka mu se pustinjski nomadi poklone, i dušmani njegovi prašinu ližu.

(10) Neka kraljevi Taršiša i otoka poklone donose, kraljevi Šebe i Sabe darove prinose.

(11) I neka mu se svi kraljevi poklone, svi narodi neka mu služe.

(12) Jer on će izbaviti bijednika kad zavapi u pomoć,

a i ubogoga i onoga koji je bez pomagača.

(13) On će se sažaliti na siromaha i bijednika, i spasit će živote bijednicima.

(14) On će im sačuvati živote od tlačenja i nasilja, i njihova će krv biti dragocjena u njegovim očima.

(15) Zato živio on, i neka se njemu da zlato iz Šebe; i neka mole za njega neprestano;

neka ga blagosiljaju po cijeli dan.

(16) Neka bude napretek žita u zemlji po vrhovima gora;

rod će mu se njihati kao kedrovi libanonski;

i neka oni iz grada cvjetaju kao rastinje zemaljsko.

(17) Dovijeka mu ime živjelo;

trajalo mu ime dokle god sunce sija.

Svi će narodi po njemu biti blagoslovljeni,

i ubrojiti će ga u blažene.

(18) Slava Jahvi, Bogu, Bogu Israilovu,

koji jedini čini čuda!

(19) I slava njegovu imenu dičnom, dovijeka;

i sva se zemlja njegovom slavom napunila.

Amen, i amen!

(20) Završavaju su molitve Jišajeva sina Davida.

Knjiga treća

73 *Psalam Asafov*

Zacijelo je Bog dobar Israilu,

onima koji su čista srca!

(2) A meni, umalo mi noge ne posrnuše,

skoro mi se noge ne poskliznuše.

(3) Jer bijah zavidan oholima

kad vidjeh sreću opakih.

(4) Ta oni nemaju muka smrtnih,⁵⁹

i tijelo im se ugojilo.

⁵⁸ Tj. Eufrata.

⁵⁹ Ili Ta oni nemaju muka, zdravi su.

- (5) Oni nisu u nevolji kao drugi ljudi, niti su na mukama kao ljudski rod.
- (6) Stoga je oholost ogrlica njihova; haljina nasilja njih pokriva.
- (7) Iz njihovih tvrdih srca izbija nepravda,⁶⁰ zamisli njihova srca razulirale su se.
- (8) Oni se podruguju i opakog govore; u objesti prijete tlačenjem.
- (9) Okrenuli su se ustima na nebesa, a jezik im stupa zemljom.
- (10) Zato se njihov narod okreće njima i pije obilne vode.⁶¹
- (11) Oni govore: "Otkud Bog zna? I ima li znanja u Svevišnjega?"
- (12) Eto, takvi su opaki; i uvijek bezbrižni, blago množe.
- (13) Zacijelo sam ja zaludu svoje srce čistim čuval i ruke svoje u nedužnosti prao,
- (14) povazan me pogađaju nevolje i svako jutro kaznu primam.
- (15) Da sam rekao: "Govorit ću tako", gle, izdao bih naraštaj tvoje djece.
- (16) Kad sam promišljao da bih to razumio, u očima mi je to tegobno bilo
- (17) dok nisam ušao u svetište Božije; tad sam shvatio kakav je njihov kraj.
- (18) Dakako, ti ih na klizavo tlo postavljaš; u propast ih ti bacaš.
- (19) Kako začas propadaju! Potpuno ih odnose užasi iznenadni!
- (20) Kao san kad se neko probudi, tako ćeš ti, o Gospode, kad ustaneš, prezreti njihov nepostojan lik.
- (21) Kad mi srce bijaše ožalošćeno, a utroba probodena,
- (22) tad bijah beščutan i neupućen; bijah kao zvijer pred tobom.
- (23) Ali ja sam s tobom neprestano; ti si me za desnicu prihvatio.
- (24) Svojim ćeš me savjetom ti voditi, i poslije ćeš me u slavu primiti.
- (25) Koga imam na nebu osim tebe? I pored tebe ja ne želim ništa na zemlji.
- (26) Moje meso i moje srce mogu zatajiti, ali Bog je snaga srca moga i moj udio zauvijek.
- (27) Jer, eto, oni što su daleko od tebe propast će;

ti ćeš uništiti sve one koji su ti nevjerni.

(28) A mene što se tiče, blizina Božija moje je dobro; ja sam Gospoda, Jahvu, sebi za utočište uzeo, da bih o svim djelima tvojim pripovijedao.

74 *Maskil Asafov*
O Bože, zašto si nas zauvijek odbacio? Zašto tinjaš srdžbom na ovce paše svoje?

(2) Sjeti se naroda svoga što si ga davno stekao, što si ga otkupio da bude plemenom baštine tvoje, i ove gore Cion, gdje si prebivao.

(3) Okreni svoje korake ka vječnim ruševinama; dušman je ošteti sve u svetištu.

(4) Tvoji protivnici vikahu usred zborišta tvoga; postaviše svoje bajrake kao znakove pobjede.

(5) Čini se kao da je neko digao sjekiru svoju u čestaru.

(6) A sad svu njegovu rezbariju razbijaju sjekiricom i maljevima.

(7) Do zemlje spališe svetište tvoje; oskrnaviše obitavalište imena tvoga.

(8) U srcima svojim rekoše: "Potpuno ćemo ih potčiniti."

Spališe sva Božija zborišta u zemlji.

(9) Mi ne vidimo svoja znamenja; nijednog proroka više nema, niko od nas ne zna dokle će tako biti.

(10) Dokle će, o Bože, protivnik grditi, i dušmanin vječito prezirati ime tvoje?

(11) Zašto povlačiš svoju ruku, baš desnicu svoju? Iz njedara svojih izvuci je, zatri ih!

(12) A opet, Bog je moj kralj od davnina, koji donosi spasenje zemlji.

(13) Ti si snagom svojom more razdijelio; ti si nemanima u vodama glave smrskao.

(14) Ti si Levijatenu glave smrskao; ti si ga pustinjским stvorovima kao hranu dao.

(15) Ti si vrela i bujice pustio; ti si potoke što neprestano teku isušio.

(16) Tvoj je dan, tvoja je i noć; ti si svjetlo⁶² i sunce pripremio.

(17) Ti si sve granice zemlji postavio; ti si ljeto i zimu dao.

(18) Sjeti se toga, o Jahve, kako te dušmanin grdio, a bezuman narod ime tvoje prezreo.

(19) Ne predaji dušu svoje grlice divljoj zvijeri; ne zaboravi život svojih siromaha dovijeka.

(20) Obazri se na savez;

⁶⁰ Tako je u grčkim i sirjačkim rukopisima, a u hebrejskom tekstu *Oči im podbuhle od sala*.

⁶¹ Hebrejski tekst ovdje nije jasan.

⁶² Ili *mjesec*.

jer tamna mjesta zemaljska puna su staništa nasilja.

(21) Ne daj da se tlačeni vrati osramoćen;

neka siromah i oskudnik slave ime tvoje.

(22) Ustani, o Bože, i zastupaj parnicu svoju;

sjeti se kako te bezumnik kudi po cijeli dan.

(23) Ne zaboravi glas protivnika svojih, viku onih što ustaju na te, koja se diže neprestano.

75 *Horovođi. Za napjev "Ne uništi". Psalam Asafov. Pjesma*

Zazovimo ime tvoje, očitujući čudesa tvoja,⁶³ jer ime je tvoje blizu;

ljudi očituju čudesa tvoja.

(2) "Kad ja odaberem propisano vrijeme, ja sam taj koji sudi po pravdi.

(3) Kad se zemlja i sav narod njezin potresu, ja sam taj koji učvršćuje stupove njezine. *Selah*

(4) Rekoh hvalisavcima: 'Ne hvastajte se,' a opakima: 'Ne dižite nosa.'

(5) Ne dižite nosa svoga visoko, ne govorite nadmeno."

(6) Ta niko ni sa istoka ni sa zapada, ni iz pustinje ne može uzvisiti čovjeka;

(7) ali Bog je sudac;

on jedne ponižava, a druge uzdiže.

(8) Jer u Jahvinoj je ruci pehar, i vino se pjeni;

dobro je pomiješano, i on ga nalijeva;

zacijelo, svi zlikovci zemaljski moraju ga ispiti do samoga taloga.

(9) A ja, ja ću to dovijeka očitovati;

pjevat ću hvale Bogu Jakovljevu.

(10) [On reče:] "Ja sve ću rogove opakom odsjeći, a pravednik će rogove dići."

76 *Horovođi. Uz žičana svirala. Psalam Asafov. Pjesma*

Bog je znan u Jehudi;

ime je njegovo veliko u Israilu.

(2) Njegovo je sklonište u Salemu;

i njegovo obitavalište u Cionu.

(3) Tu je on polomio strijele plamene, štit i mač i oružje bojno. *Selah*

(4) Ti si blistav,

veličanstveniji od gora punih lovine.⁶⁴

(5) Odvažni bijahu opljačkani,

utonuše u san;

i nijedan od ratnika ne mogaše dići ruke svoje.

(6) Od ukora tvoga, o Bože Jakovljeve,

i jahač i konj u vječni san padoše.

(7) Tebe, samo tebe, treba se bojati;

i ko je kadar stajati pred tobom kad se samo rardiš?

(8) Ti si dao da se čuje sud s neba;

zemlja se priboja i umiri

(9) kad se diže Bog da sudi,

da spasi sve ponizne na zemlji. *Selah*

(10) Jer gnjev će te ljudski slaviti;

oko sebe ćeš one koji prežive tvoj gnjev okupiti.

(11) Zavjetujte se Jahvi, Bogu svome, i vršite zavjete;

neka svi naokolo donose darove njemu, kojeg se treba bojati.

(12) On će zaustaviti dah vladarima;

njega se boje kraljevi zemaljski.

77 *Horovođi. Za Jedutuna. Psalam Asafov*

Moj se glas diže Bogu, i ja ću glasno zavapiti;

glas se moj diže Bogu, i on će me čuti.

(2) U dan svoje nevolje tražih Boga;

noću mi se ruka pruži bez umora;

duša moja ne htjede da se utješi.

(3) Kad se sjetim Boga, tad me nemir obuzme;

kad razmišljam, duh moj tad klone. *Selah*

(4) Ti držiš moje kapke očne otvorenim;

te sam uznemiren da ne mogu govoriti.

(5) Promišljao sam o danima prijašnjim,

godinama davnim.

(6) Sjetim se pjesme svoje u noći;

srcem svojim promišljam,

i duh moj traga.

(7) Hoće li Gospod dovijeka odbacivati?

I zar više nikad neće pokazati naklonost svoju?

(8) Je li ljubav njegova zauvijek nestala?

Je li riječ njegova zauvijek prestala?

(9) Je li Bog zaboravio da bude milostiv,

ili je u srdžbi uskratio samilost svoju? *Selah*

(10) Tad ja rekoh: "Na moju žalost

desnica se Svevišnjega promijenila."⁶⁵

(11) Ja ću se sjetiti djela Jahvinih;

zacijelo ću se spomenuti tvojih čuda davnih.

(12) Razmišljat ću o svem što si učinio,

i razmotriti djela tvoja.

(13) Svet je put tvoj, o Bože;

koji je bog tako velik kao naš Bog?

(14) Ti si Bog koji čini čuda;

⁶³ Tako je u grčkim rukopisima, a u hebrejskom izvorniku stoji tvoje je ime blizu, oni očituju čudesa tvoja.

⁶⁴ Tj. od lovine oduzete od neprijatelja.

⁶⁵ Tj. nije više uz nas.

ti snagu svoju među narodima pokazuješ.

(15) Ti snagom svojom narod svoj izbavljuješ, sinove Jakovljeve i Jozefove.

Selah

(16) Vode su te vidjele, o Bože; Vode su te vidjele, na mucu su bile; i bezdani su se tresli.

(17) Oblaci izliše vodu; nebom se prolomi grmljavina; tvoje strijele bljesnuše amo-tamo.

(18) Tvoj se grom ču u vihoru; munje svijet osvjetliše; zemlja se potrese i zadrhta.

(19) Tvoj je put vodio kroz more, i tvoje staze kroz silne vode, a tragovi tvojih stopala ne mogu se poznati.

(20) Ti si svoj narod vodio kao stado rukom Mojsijevom i Aronovom.

78 *Maskil Asafov*
Poslušaj, narode moj, nauk moj; prikloni uho riječima iz usta mojih.

(2) Ja ću progovoriti slikovito; izustit ću stvari skrivene od davnina,

(3) što ih čusmo i saznasmo, i što nam očevi naši kazivahu.

(4) Nećemo ih kriti od njihove djece, nego ćemo pripovijedati budućem naraštaju o slavi Jahvinoj,

i moći njegovoj i čudima njegovim što ih učini.

(5) Jer on ustanovi svjedočanstvo u Jakovu, i postavi zakon u Israilu,

što očevima našim zapovjedi da njima poučavaju djecu svoju,

(6) da budući naraštaj znade, i djeca što će se tek roditi,

da se oni dignu i pripovijedaju ih svojoj djeci,

(7) da se uzdaju u Boga, i da ne zaborave djela Božija,

već da se drže zapovijedi njegovih,

(8) i da ne budu kao očevi njihovi, svojeglav i pobunjenički naraštaj,

naraštaj nepostojana srca

i čiji duh nije bio vjeran Bogu.

(9) Sinovi Efrajimovi, iako strijelci opremljeni lukovima,

ipak okrenuše leđa na dan boja.

(10) Oni se nisu držali saveza Božijega, i odbijali su hoditi po zakonu njegovu.

(11) Oni zaboraviše na djela njegova

i njegova čuda što ih im on pokaza.

(12) On je činio čuda naočigled njihovim precima u zemlji egipatskoj, u polju Coanskom.

(13) On je more razdijelio i proveo ih, i dao da voda stoji čvrsto kao zid.

(14) Potom ih je danju vodio oblakom, a svu noć svjetlom vatre.

(15) On je hridi u pustinji raskolio i dao im vode u izobilju koliko je mora.

(16) On je izveo i potoke iz stijene i dao da poteku vode kao rijeke.

(17) Ali oni su se i dalje griješili o njega, dižući se na Svevišnjega u pustinji.

(18) I u srcima su svojim kušali Boga ištući hranu po želji.

(19) Potom su progovarali protiv Boga; govorili su: "Može li Bog postaviti sto u pustinji?"

(20) Eno, udari on u stijenu, i vode izbiše, i potoci nabužaju;

može li on i hljeba dati?

Hoće li on narodu svome mesa priskrbiti?"

(21) I Jahve ću i gnjevom se ispuni;

i vatra buknu na Jakova,

i srdžba uzavrije na Israila,

(22) jer nisu vjerovali u Boga,

i nisu se uzdali u spasenje njegovo.

(23) A eto, on zapovjedi oblacima gore i otvori vrata nebeska;

(24) daždov im je spuštao manu da jedu i dao im žita s neba.

(25) Čovjek je jeo hljeb andeoski;

on im je slao hrane napretek.

(26) Dao je da zapuše istočni vjetar na nebesima, i silom je svojom upravljao vjetar južni.

(27) Kad im je spuštao daždov mesa kao prašine, čak krilatih ptica kao morskoga pijeska,

(28) tad je činio da one padaju usred njihova tabora, oko njihovih čadora.

(29) Tako su jeli i dobro se nasitili,

i po želji njihovoj on im je udovoljio.

(30) Ali prije negoli zadovoljiše želju svoju, dok im hrana još bježe u ustima,

(31) srdžba Božija uzavrije na njih

i pobi neke od najsnažnijih među njima, i pokosi mladiće Israilove.

(32) Ali oni su i dalje griješili,

i nisu vjerovali u njegova čudesna djela.

(33) Stoga im on dokrajči dane u ispraznosti, i njihove godine u iznenadnom strahu.

(34) Kad god ih je ubijao, tad su ga oni tražili,

i vraćali su se, i revno tragali za Bogom;
 (35) i sjećali su se da je Bog njihova stijena,
 i Svevišnji Bog njihov otkupitelj.
 (36) Ali su ga ustima svojim varali,
 i jezikom mu svojim lagali.
 (37) Jer srce njihovo ne bješe njemu predano,
 niti oni bijahu vjerni savezu njegovu.
 (38) A on, samilostan, grijeh im je praštao i nije
 ih zatirao;
 i često je svoju srdžbu obuzdavao,
 i nije raspirivao sav gnjev svoj.
 (39) Tako se sjećao da su oni tijelo,
 dah što prolazi i ne vraća se.
 (40) Koliko su se često bunili protiv njega u pu-
 stinji,
 i žalostili ga u pustari.
 (41) Svejednako su Boga kušali,
 i zadavali boli Svetom Israilovu.
 (42) Nisu se sjećali njegove moći,
 dana kad ih je on od protivnika izbavio,
 (43) kad je on pokazao svoje znamenje u Egiptu
 i svoja čuda u Coanskom polju,
 (44) i pretvorio im rijeke u krv,
 i potoke, da piti nisu mogli.
 (45) Posla među njih rojeve muha koje ih poharaše,
 i žabe koje ih uništiše.
 (46) I još, predade njihovu ljetinu zrikavcu,
 a plod njihova truda skakavcu.
 (47) On uništi njihove vinograde gradom
 a smokve njihove teškim oborinama.
 (48) Predade i njihovu stoku gradu
 i njihova krda munjama.
 (49) Sruči na njih svoju rasplamtjelu srdžbu,
 bijes i ogorčenje i nevolju,
 skupinu anđela zatiratelja.
 (50) On pripremi stazu svojoj srdžbi;
 ne poštedje im dušu od smrti,
 već im živote predade pošasti,
 (51) i udari po svim prvencima u Egiptu,
 prvini njihove muškosti u čadorima Hamovim.
 (52) Ali povede svoj narod kao ovce,
 i vodio ih je pustinjom kao stado;
 (53) vodio ih je pouzdano, te se nisu bojali;
 a more je progutalo njihove dušmane.
 (54) Tako ih je doveo u svoju svetu zemlju,
 u ova brda što ih je desnica njegova stekla.
 (55) I još je istjerao pogane pred njima
 i odmjerio im baštinu,
 i nastanio plemena Israilova pod čadore njihove.

(56) Ali oni su iskušavali Svevišnjega Boga i bunili
 se protiv njega,
 i nisu se držali svjedočanstava njegovih,
 (57) nego okrenuše leđa i postupahu nevjerno kao
 očevi njihovi;
 nepouzđani kao loš luk.
 (58) Oni ga srdahu svojim uzvisinama
 i izazivahu ga na ljubomoru svojim kumirima.
 (59) Kad Bog ču, gnjevom se ispuni,
 i silno mu se zgnuša Israil,
 (60) te on napusti svoje prebivalište u Šilohu,
 čador koji bješe razapeo među ljudima,
 (61) i predade svoju snagu⁶⁶ u sužanjstvo
 i svoju slavu⁶⁷ u dušmanske ruke.
 (62) Predade i svoj narod maču,
 i razgnjevi se na baštinu svoju.
 (63) Vatra proguta njegove mladiće,
 a djevice njegove ne pjevahu svadbenih pjesama.
 (64) Njegovi svećenici padoše od mača,
 a udovice njegove ne mogahu plakati.
 (65) Tad se Gospod prenu kao iza sna,
 kao ratnik vinom omamljen.
 (66) Odbi natrag protivnike svoje;
 navuče na njih vječitu sramotu.
 (67) Potom odbaci čador Jozefov,
 i ne odabra pleme Efrajimovo,
 (68) nego odabra pleme Jehudino,
 goru Cion koju voli.
 (69) I sagradi sebi svetište kao uzvisine,
 kao zemlju koju učvrsti dovijeka.
 (70) K tome, odabra Davida, slugu svoga,
 i odvede ga od torova;
 (71) od ovaca dojilica on ga odvede
 da bude pastir Jakovu, narodu njegovu,
 i Israilu, baštini njegovoj.
 (72) I napasao ih je srcem neporočnim
 i vodio ih rukama vještim.

79 *Psalam Asafov*
 Bože, pogani provališe u baštinu tvoju;
 oskrnaviše sveti hram tvoj;
 razoriše Jerusalem.

(2) Trupla tvojih sluga dadoše za hranu pticama
 nebeskim,
 meso tvojih pobožnjaka zvijerima zemaljskim.
 (3) Njihovu su krv prolijevali kao vodu oko Jeru-
 salema;
 i ne bješe nikoga da ih pokopa.

⁶⁶ Odnosi se na kovčeg saveza.

⁶⁷ Isto.

(4) Mi postadosmo sramotom svojim susjedima, porugom i ruglom onima oko nas.
 (5) Dokle, Jahve? Hoćeš li se dovijeka srditi? Hoće li ljubomora tvoja poput vatre gorjeti?
 (6) Izlij svoj gnjev na pogane koji ne znaju za te, i na kraljevstva koja ne zazivaju ime tvoje.
 (7) Jer oni progutaše Jakova i opustošiše stanište njegovo.
 (8) Ne pamti na našu štetu nepravdi naših očeva; neka nas tvoja samilost brzo susretne, jer smo vrlo poniženi.
 (9) Pomozi nam, Bože, Spasitelju naš, zarad slave imena svoga; i izbavi nas i grijeha nam oprosti zarad imena svoga.
 (10) Što da pogani govore: "Gdje je njihov Bog?" neka se na naše oči pozna među poganima odmazda za prolivenu krv sluga tvojih.
 (11) Neka stenjanje sužnja dopre do tebe; snagom svoje ruke sačuvaj one kojima je suđeno da umru.
 (12) I vrati našim susjedima sedmostruko u naručje pogrdu koju ti predbaciše, o Gospode!
 (13) Tad ćemo mi, narod tvoj i ovce pašnjaka tvoga, dovijeka tebi zahvaljivati; svim naraštajima pripovijedat ćemo o slavi tvojoj.

80 *Horovođi. Za napjev "Ljiljani Saveza". Psalam Asafov*
 O, saslušaj, Pastiru Israilov, ti što vodiš Jozefa kao stado; ti što sjediš nad kerubinima, zablistaj!
 (2) Pred Efrajimom i Benjaminim i Manašeom pokreni silu svoju, i dođi da nas spasiš!
 (3) O Bože, obnovi nas, i daj da lice tvoje zasja nad nama da bismo se spasili.
 (4) O Jahve, Bože nad vojskama, dokle ćeš se ti srditi na molitvu naroda svoga?
 (5) Hranio si ih hljebom suza, i tjerao si ih da obilno piju suze.
 (6) Ti činiš da se oko nas svađaju naši susjedi, i dušmani nas naši ismijavaju.
 (7) O Bože nad vojskama, obnovi nas, i daj da lice tvoje zasja nad nama da bismo se spasili.
 (8) Ti ukloni lozu iz Egipta; ti istjera pogane, a nju posadi.
 (9) Ti joj očisti tlo, i ona pusti korijenje i ispuni zemlju.
 (10) Gore prekri njezin hlad, i kedrove silne njene grane.

(11) Ona je pružala svoje grane do Mora⁶⁸ i svoje mladice sve do Rijeke⁶⁹.
 (12) Što si joj porušio plotove, pa svi koji putem prolaze beru plodove njene?
 (13) Izjeda je vepar iz šume, i sve što se kreće poljem njome se hrani.
 (14) O Bože nad vojskama, okreni se opet sad, preklinjemo te; pogledaj dolje s neba i vidi, i pazi na ovu lozu,
 (15) baš mladicu što je desnica tvoja zasadi, i sina kojeg ti za se podiže.
 (16) Spaljena je, posječena je loza tvoja; oni ginu od ukora lica tvoga.
 (17) Tvoja ruka neka bude nad čovjekom desnice tvoje, nad sinom čovječijim kojeg ti za se podiže.
 (18) Onda se mi nećemo od tebe okretati; oživi nas, i mi ćemo ime tvoje zazivati.
 (19) O Jahve, Bože nad vojskama, obnovi nas; daj da lice tvoje zasja nad nama da bismo se spasili.

81 *Horovođi. Po gititu⁷⁰. Psalam Asafov*
 Zapjevajte od radosti Bogu, snazi našoj; kličite radosno Bogu Jakovljevom.
 (2) Zapjevajte pjesmu, udarajte u defove, svirajte milozvučno liru i harfu.
 (3) Zapužite u trubu za mlađaka, za uštapa, na svetkovinu našu.
 (4) Jer to je propis Israilu, odredba Boga Jakovljeva.
 (5) On ga je postavio za zakon Jozefu kad je on izišao iz zemlje egipatske. Ja sam čuo jezik koji nisam znao:
 (6) "Skinuh teret s njihovih pleća, ruke mu ne bijahu natovarene košarom.
 (7) Ti zavapi u nevolji, i ja te izbavih; iz skrovišta groma tebi se odazvah; kod voda meripskih tebe iskušah. Selah
 (8) Čuj, narode moj, i ja ću te opomenuti; o Israile, kad bi me poslušao!
 (9) Neka ne bude u tebe tuđega boga, niti se klanjaj ijednom stranom bogu.
 (10) Ja, Jahve, tvoj sam Bog, koji te je izveo iz zemlje egipatske; otvori širom usta svoja, i ja ću ih napuniti.
 (11) Ali narod moj nije slušao glasa moga, i Israil mi se nije pokoravao.

⁶⁸ Tj. Sredozemnog mora.

⁶⁹ Tj. Eufrata.

⁷⁰ V. 8:1.

(12) Zato sam ih ja prepustio njihovim tvrdokornim srcima
da hode kako su sami zamislili.
(13) O kad bi me narod moj slušao,
kad bi Israil putevima mojim hodio!
(14) Ja bih brzo podjarmio njihove dušmane
i okrenuo svoju ruku na njihove protivnike.
(15) Oni što mrze Jahvu pretvarali bi se da su mu pokorni,
i njihova bi kazna trajala dovijeka.
(16) A ja bih vas hranio najboljom pšenicom,
i medom iz stijene ja bih vas sitio.”

82 *Psalam Asafov*
Bog zauzima svoje mjesto u svom zboru;
usred vladara⁷¹ on sudi.

(2) Dokle ćete vi suditi nepravedno
i biti pristrani prema zlikovcima? *Selah*
(3) Bránite slaba i sirota;
s jadnikom i bijednikom pravedno postupajte.
(4) Spasite slaba i oskuđnika;
izbavite ih iz ruku opakih.
(5) Oni ne znaju niti razumiju;
naokolo u tmuni hodaju;
uzdrmani su svi temelji zemlje.
(6) Ja rekoh: “Vi ste bogovi,
i svi ste sinovi Svevišnjega.
(7) Ipak ćete umrijeti kao ljudi
i pasti kao svaki drugi vladar.”
(8) Ustani, o Bože, sudi zemlji!
Jer ti si taj koji drži u vlasti sve narode.

83 *Pjesma. Psalam Asafov*
O Bože, ne šuti;
ne budi nijem i, o Bože, ne miruj!

(2) Jer, evo, dušmani se tvoji komešaju,
i oni koji te mrze glavu dižu.
(3) Oni kuju lukave planove protiv naroda tvoga,
i šuruju protiv tvojih štitićenika.
(4) Govore: “Hajde da ih satremo kao narod,
da se ime Israilovo više ne spominje.”
(5) Ta oni jednodušno šuruju;
protiv tebe savez sklapaju:
(6) čadori edomski i Išmaelci,
Moab i Hagarijci,
(7) Gebal i Amon i Amalek,
Filistina i stanovnici Tire;
(8) i Asir im se pridruži;
oni pružiše ruku djeci Lotovoj.
(9) Postupi s njima kao s Midjanom,

kao sa Siserom i Jabinom na kišonskoj bujici,
(10) koji izginuše u En-Doru,
koji postadoše kao gnojivo za zemlju.
(11) Učini da plemići njihovi budu kao Oreb i Zeeb,
i svi vladari njihovi kao Zebah i Calmuna,
(12) koji rekoše: “Zaposjednimo
pašnjake Božije.”
(13) O Bože moj, daj da budu kao uskovitlana prašina,
kao pljeva na vjetru.
(14) Kao što vatra guta šumu,
i kao plamen što gore potpaljuje,
(15) tako ih ti burom svojom goni,
i olujom ih svojom užasni.
(16) Prekrij im lica sramotom,
pa da traže ime tvoje, o Jahve.
(17) Neka se stide i budu potišteni dovijeka,
i neka budu poniženi, i neka ih nestane,
(18) da uznaju da si jedino ti, kome je ime Jahve,
Svevišnji nad zemljom svom.

84 *Horovođi. Po gititu⁷². Psalam sinova Korahovih*

Kako su krasna obitavališta tvoja,
o Jahve nad vojskama!
(2) Duša mi čezne i još vapije za dvorima Jahvinim;
srce moje i moje tijelo pjevaju od radosti Bogu životu.
(3) I vrabac nađe dom,
i lastavica gnijezdo, gdje može položiti mlade svoje,
baš žrtvenike tvoje, o Jahve nad vojskama,
kralju moj i Bože moj.
(4) Blago onima koji obitavaju u tvojoj kući!
Oni te svagda slave. *Selah*
(5) Blago čovjeku čija je snaga u tebi,
u čijem su srcu ceste [k Cionu]!
(6) Prolazeći dolinom Bakom oni je čine mjestom izvora;
i rana je kiša prekriva blagoslovima.⁷³
(7) Oni postaju sve jači,
dok se svaki od njih ne pojavi pred Bogom u Cionu.
(8) O Jahve, Bože nad vojskama, čuj molitvu moju;
poslušaj, Bože Jakovljevi! *Selah*
(9) Vidi štitić naš⁷⁴, o Bože,
i pogledaj na lice pomazanika svoga.

⁷² V. 8:1.

⁷³ Ili *lokvama*.

⁷⁴ Tj. kralja.

⁷¹ Ili *bogova*.

(10) Jer bolji je dan u tvojim dvorima nego hiljadu drugdje.

Ja bih radije stajao na pragu kuće Boga moga nego boravio u čadorima opakih.

(11) Jer Jahve, Bog, sunce je i štit;

Jahve daje milost i slavu;

nikakva dobra on ne uskraćuje onima koji hode neporočno.

(12) O Jahve nad vojskama, blago čovjeku koji se uzda u te!

85 *Horovođi. Psalam sinova Korahovih*

O Jahve, ti si pokazao blagonaklonost svojoj zemlji;

vratio si blagostanje Jakovu.

(2) Oprostio si nepravdu narodu svojemu;

pokrio si sav grijeh njegov.

Selah

(3) Zadržao si svu jarost svoju;

ugasio si svoj ražareni gnjev.

(4) Obnovi nas, o Bože, Spasitelju naš, i zaustavi svoje ogorčenje prema nama.

(5) Hoćeš li se srditi na nas dovijeka?

Hoćeš li produljiti svoju srdžbu na sve naraštaje?

(6) Zar nas sam nećeš opet oživiti,

da bi se tvoj narod tebi radovao?

(7) Pokaži nam ljubav svoju, o Jahve,

i podari nam spasenje svoje.

(8) Da čujem šta će Bog, Jahve, reći;

jer on će obećati mir narodu svojemu, pobožnjacima svojim;

samo neka se ne vraćaju ludosti.

(9) Zacijelo je njegovo spasenje blizu onih koji ga se boje

da bi slava obitavala u našoj zemlji.

(10) Ljubav i vjernost sastaju se;

pravednost i mir ljube se.

(11) Vjernost nič je iz zemlje,

i pravednost gleda s neba.

(12) Uistinu, Jahve će dati ono što je dobro,

i zemlja će naša roditi.

(13) Pravednost ide pred njim

i utire put koracima njegovim.

86 *Davidova molitva*

Prikloni svoje uho, o Jahve, i odazovi mi se, jer potišten sam i bijedan.

(2) Čuvaj dušu moju, jer sam ti odan;

o ti, Bože moj, spasi slugu svojega, koji se uzda u te.

(3) Smiluj mi se, o Gospode,

jer tebi ja vapim po cijeli dan.

(4) Razveseli dušu slugu svojega,

jer tebi, o Jahve, ja dušu svoju uzdižem.

(5) Jer ti si, Gospode, dobar i rado praštaš, i prepun ljubavi prema svima koji te dozivaju.

(6) Saslušaj, o Jahve, molitvu moju;

i obazri se na glas smjernih molbi mojih!

(7) U dan nevolje svoje ja ću te dozivati,

jer ti ćeš mi se odazvati.

(8) Nema niko kao ti među bogovima, o Gospode, niti ima djela kao tvojih.

(9) Svi narodi što si ih stvorio doći će i pred tobom se klanjati, o Gospode,

i veličat će ime tvoje.

(10) Jer ti si velik i činiš čuda;

jedino si ti Bog.

(11) Pouči me putu svojemu, o Jahve;

ja ću hoditi u istini tvojoj;

učini mi srce nepodvojenim, da se boji imena tvoga.

(12) Hvalit ću te, o Gospode, Bože moj, svim srcem svojim,

i veličat ću ime tvoje dovijeka.

(13) Jer velika je ljubav tvoja prema meni,

ti si izbavio moju dušu iz šeoških dubina.

(14) O Bože, oholi se digoše na me,

i skupina silnika traži život moj,

a nemaju obzira prema tebi.

(15) Ali ti, o Gospode, samilostan si i milosrdan Bog, sporo se srdiš i pun si ljubavi i vjernosti.

(16) Okreni se k meni, i smiluj mi se;

podari svoju snagu sluzi svome,

i spasi sina sluškinje svoje.

(17) Daj mi znak dobrote svoje,

da ga vide oni koji me mrze, i da se postide,

jer si me ti, o Jahve, pomogao i utješio.

87 *Psalam sinova Korahovih. Pjesma*

Temelji su Jahvinog grada u svetim gorama.

(2) Jahve voli kapije cionske više nego sva druga obitavališta Jakovljeva.

(3) Uzvišene stvari govore se o tebi,

o grade Božiji.

Selah

(4) "Spomenut ću Rahab⁷⁵ i Babilon među onima koji me priznaju,

i Filistinu i Tir i Kuš,

govoreći: "Ovaj je rođen ondje."

(5) Ali o Cionu će se govoriti: "Ovaj i onaj rođeni su u njemu";

i sam će ga Svevišnji učvrstiti.

(6) Jahve će zapisati kad bude upisivao narode:

⁷⁵ Egipat.

“Ovaj je rođen ondje⁷⁶.”

(7) Onda će oni koji budu pjevali kao i oni koji budu igrali reći:

“Sva su moja vrela u tebi.”

88 *Pjesma. Psalam sinova Korahovih. Horo-vođi. Za napjev “Bolne patnje”. Maskil Hemana Ezrahovca*

O Jahve, Bože, Spasitelju moj,

danju i noću vapim pred tobom.

(2) Neka molitva moja dopre do tebe; prikloni svoje uho vapaju momel!

(3) Jer duša mi se zasitila nevolja, i život mi se primakao Šeolu.

(4) Ubrajam se među one što silaze u grobnu jamu; postao sam kao čovjek bez snage,

(5) napušten među mrtvima, poput ubijenih što leže u grobu, kojih se ti više ne sjećaš,

i koji su odsječeni od ruke tvoje.

(6) Smjestio si me u najdublju jamu, u tmine, u dubine.

(7) Gnjev se tvoj na me sručio, i svim si me valima svojim namučio.

(8) Znance si moje od mene udaljio; gnusnim si me njima učinio; zatvoren sam, i ne mogu izići.

(9) Oči su mi oslabjele od muke; svakoga te dana dozivam, o Jahve; dlanove ti svoje pružam.

(10) Hoćeš li mrtvima čuda činiti?

Hoće li duhovi ustati i slaviti te?

(11) Hoće li se ljubav tvoja u grobu očitovati, vjernost tvoja u Abadonu⁷⁷?

(12) Hoće li se čuda tvoja u tmimi obznaniti, i pravednost tvoja u zemlji zaborava?

(13) Ali ja sam, o Jahve, tebi zapomagao, i ujutro moja molitva dospijeva preda te.

(14) O Jahve, zašto odbacuješ dušu moju? Zašto sakrivaš lice svoje od mene?

(15) Potišten sam i blizu smrti od mladosti; strahote tvoje podnosim; očajan sam.

(16) Preko mene je prešla tvoja ražarena srdžba; strahote me tvoje uništiše.

(17) Okružuju me cijeli dan kao voda; potpuno su me opkolile.

(18) Udaljio si od mene voljenog i prijatelja; tama mi je jedini poznanik.

Selah

Selah

Selah

89 *Maskil Etana Ezrahovca*

O ljubavi Jahvinoj pjevat ću dovijeka; svim naraštajima objavljuvat ću tvoju vjernost svojim ustima.

(2) Očitovat ću da je tvoja ljubav postojana dovijeka,

da si ti utemeljio svoju vjernost na nebu.

(3) Ti reče: “Sklopio sam savez s odabranikom svojim; zakleo sam se Davidu, slugi svome:

(4) Ja ću učvrstiti sjeme tvoje dovijeka,

i podići ću prijestolje tvoje kroza sve naraštaje.”

(5) Nebesa će slaviti čudesa tvoja, o Jahve, i vjernost tvoju u zboru svetih.⁷⁸

(6) Ta ko se na nebesima može uporediti s Jahvom?

Ko je među sinovima Božijim⁷⁹ kao Jahve,

(7) Bog kojeg se silno boje u saboru svetih,

i koji ulijeva strahopoštovanje više od svih što ga okružuju?

(8) O Jahve, Bože nad vojskama, ko je silan kao ti, o Jahve?

I vjernost te tvoja okružuje.

(9) Ti upravljaš uzburkanim morem; kad se vali njegovi dignu, ti ih smiruješ.

(10) Ti sam smrska Rahaba kao onog ubijenog; ti rasprši svoje dušmane silnom rukom svojom.

(11) Nebesa su tvoja, tvoja i zemlja je; svijet i sve što je u njemu ti si utemeljio.

(12) Sjever i jug ti si stvorio;

gore Tabor i Hermon kliču imenu tvom.

(13) Tvoja je ruka puna snage;

ruka je tvoja moćna, tvoja je desnica uzdignuta.

(14) Pravednost i pravda temelj su prijestolja tvoga; ljubav i vjernost pred tobom idu.

(15) Blago narodu koji je naučio da ti kliče!

O Jahve, on hodi u svjetlu lica tvoga.

(16) U tvom se imenu on cijeli dan raduje,

i tvojom se pravednošću uznosi.

(17) Jer ti si slava moći njegove,

i tvojom se blagonaklonošću naša snaga uzdiže.

(18) Jer naš štit⁸⁰ pripada Jahvi,

i kralj naš Svecu Israilovu.

(19) Jednom si progovorio u ukazanju vjernima svojim

i rekao: “Pružih pomoć snažnome;

⁷⁸ Tj. anđela.

⁷⁹ Vjerovatno se odnosi na anđele.

⁸⁰ Tj. kralj.

⁷⁶ Tj. u Cionu.

⁷⁷ Tj. u svijetu umrlih.

uzdigoh odabranog iz naroda.

(20) Nađoh Davida, slugu svojega;

svojim uljem svetim pomazah onoga

(21) kod koga će se šaka moja učvrstiti;

i moja će ga ruka snažiti.

(22) Dušmanin ga neće prevariti,

niti će ga opaki tlačiti.

(23) Nego ću ja njegove protivnike pred njim smrviti,

i po onima koji ga mrze udariti.

(24) Moja vjernost i moja ljubav bit će s njim,

i kroz ime moje njegova će snaga jačati.

(25) I ja ću postaviti njegovu ruku nad more,

i desnicu njegovu nad rijeke.

(26) On će me dozivati: 'Ti si otac moj,

Bog moj i stijena, spasitelj moj.'

(27) I ja ću ga učiniti svojim prvencem,

najvišim od kraljeva zemaljskih.

(28) Svoju ću mu ljubav zauvijek čuvati,

i moj će mu savez potvrđen biti.

(29) Tako ću ja učvrstiti njegove potomke dovijeka,

i prijestolje njegovo dokad je dana nebeskih.

(30) Ostave li sinovi njegovi zakon moj,

i ne budu li slijedili odredbe moje,

(31) prekrše li propise moje,

i ne budu li se držali zapovijedi mojih,

(32) onda ću ja kazniti grijeh njihov šibom

i nepravdu njihovu bičevanjem.

(33) Ali neću mu ljubavi svoje oduzimati

niti ću ikad vjernosti svoje iznevjeriti.

(34) Saveza svoga neću prekršiti

niti ću promijeniti ono što rekoh.

(35) Jednom se zakleh svetošću svojom;

neću slagati Davidu.

(36) Njegovo će sjeme trajati dovijeka

i njegovo prijestolje kao sunce preda mnom

(37) bit će učvršćeno zauvijek kao mjesec,

na nebu vjerni svjedok." *Selah*

(38) Ali ti si odbacio i odbio,

pun si gnjeva prema pomazaniku svome bio.

(39) Ti si savez sa slugom svojim prezreo;

krunu si njegovu do zemlje oskvrnuo.

(40) Ti si sve njegove zidine porušio;

njegove si utvrde razorio.

(41) Svi što tim putem prolaze pljačkaju ga;

sramotom je svojim susjedima postao.

(42) Ti si desnicu njegovih protivnika podigao;

sve si dušmane njegove obradovao.

(43) I još si oštricu njegova mača okrenuo

i nisi ga u boju podupirao.

(44) Ti si njegov sjaj prekinuo

i prijestolje njegovo na zemlju bacio.

(45) Ti si dane njegove mladosti skratio;

sramom si ga prekrio. *Selah*

(46) Dokle, o Jahve?

Hoćeš li se dovijeka skrivati?

Hoće li tvoj gnjev kao vatra gorjeti?

(47) Sjeti se kako je kratak moj život;

za kakvu si ispraznost sve sinove ljudske stvorio?

(48) Koji je čovjek kadar da živi a ne vidi smrt?

Može li izbaviti svoju dušu iz šaka šeolskih? *Selah*

(49) Gdje je negdašnja ljubav tvoja, o Gospode,

kojom si se zakleo Davidu u vjernosti svojoj?

(50) Sjeti se, o Jahve, poniženja sluga svojih,

kako ja u srcu nosim poruge svih naroda,

(51) kojima su se dušmani tvoji rugali, o Jahve,

kojima su dušmani tvoji ismijavali korake poma-

zanika tvoga.

(52) Slava Jahvi dovijeka!

Amen, i amen!

Knjiga četvrta

90 *Molitva Mojsija, čovjeka Božijega*

Gospode, bio si nam utočište u svim naraštajima.

(2) Prije negoli se gore rodiše,

i ti zemlju i svijet stвори,

baš odvijeka dovijeka Bog si ti.

(3) Ti vraćaš čovjeka u prah

i govoriš: "Vratite se, djeco ljudska."

(4) Jer je hiljadu godina u tvojim očima

kao dan jučerašnji kad mine,

ili kao noćna straža.

(5) Odnio si ih kao poplava, usnule;

ujutro su kao trava što iznova niče.

(6) Jutrom cvate i iznova niče;

pri večeri se suši i vehne.

(7) Ta srdžba nas tvoja uništi,

i gnjev nas tvoj užasava.

(8) Naše si prijestupe preda se stavio,

naše potajne grijehe na svjetlo prisutnosti svoje.

(9) Jer svi naši dani prođuše u gnjevu tvojemu;

kao uzdah dovršismo godine svoje.

(10) Život nam traje sedamdeset godina,

ili osamdeset, ako smo snažni,

a najbolje od njih samo muka i tuga;

jer brzo ga nestane, i mi odliječemo.

(11) Ko razumije silu tvoje srdžbe

i bijesa tvoga, prema strahu koji ti doliči?

(12) Zato nas nauči da brojimo svoje dane,

da bismo stekli mudro srce.

(13) Vрати se, Jahve; dokle ćeš tako?

sažali se na sluge svoje.

(14) O, zasiti nas ujutro ljubavlju svojom,

da pjevamo od radosti i veselimo se sve dane svoje.

(15) Obraduj nas isto onoliko dana koliko si nas žalostio,

i onoliko godina koliko smo gledali nevolju.

(16) Neka se tvoje djelo pokaže slugama tvojim i tvoje veličanstvo djeci njihovoj.

(17) Neka blagonaklonost Gospoda, Boga našega, bude nad nama;

i učvrsti nam djelo ruku naših;

tako je, učvrsti nam djelo ruku naših.

91 Onaj koji obitava u skrovištu Svevišnjega počivat će u sjeni Svemogućega.

(2) Reći će Jahvi: "Moje utočište i utvrdo moja, Bože moj, u koga se uzdam!"

(3) Jer on je taj koji te izbavlja iz stupice lovačke i od kuge pogubne.

(4) On će te pokriti svojim krilima, i pod krila njegova ti se skloniti možeš; vjernost je njegova štit i bedem.

(5) Ti se nećeš bojati užasa noćnoga ni strijele što leti danju,

(6) ni kuge što se šulja u tmuni, ni propasti što hara u podne.

(7) Hiljadu može kraj tebe pasti i deset hiljada s tvoje desne strane, ali se tebi primaći neće.

(8) Ti ćeš samo gledati svojim očima i vidjet ćeš naknadu zlikovcu.

(9) Jer ti si učinio Jahvu, utočište svoje, baš Svevišnjega, obitavalištem svojim.

(10) Nikakvo te zlo neće snaći, niti će se ikakva pošast čadoru tvome približiti.

(11) Jer on će narediti anđelima svojim da te čuvaju na svim tvojim putevima.

(12) Na rukama svojim oni će te uznijeti, da ti ne bi nogom o kamen udario.

(13) Ti ćeš gaziti lava i kobru, zgazit ćeš lavića i guju.

(14) "Zato što me voli, zato ću ga izbaviti; visoko ću ga na sigurno postaviti, jer on priznaje ime moje.

(15) On će me dozivati, a ja ću se njemu odazivati; bit ću s njim u nevolji;

spasit ću ga i poštovati.

(16) Dugim ću ga životom nasiniti i dat ću mu da vidi spasenje moje."

92 *Psalam. Pjesma. Za dan subotnji*
Dobro je slaviti Jahvu

i pjevati slave imenu tvojemu, o Svevišnji,

(2) očitovati tvoju ljubav ujutro

i tvoju vjernost noću,

(3) uz lutnju od deset struna i uz harfu, uz svirku na liri.

(4) Jer ti, o Jahve, obradovao si me svojim djelima, ja ću pjevati od radosti zbog djela ruku tvojih.

(5) Kako su velika tvoja djela, o Jahve!

zamisli su tvoje uistinu duboke.

(6) Beščutan čovjek ne zna,

niti budala razumije ovo:

(7) makar zlikovci nicali kao trava

i svi zlotvori cvali,

zauvijek će oni propasti.

(8) Ali ti, o Jahve, uzvišen si dovijeka.

(9) Jer, eto, dušmani tvoji, o Jahve, jer, eto, dušmani će tvoji izginuti;

svi će se zlotvori raspršiti.

(10) A ti si uzdigao moju snagu kao u bivola; ja sam pomazan svježim uljem.

(11) I radosno pogleda oko moje na neprijatelje moje,

uši mi čuju zlotvore što se dižu na me.

(12) Pravednik će cvjetati kao palma, on će rasti kao kedar libanonski.

(13) Zasađeni u kući Jahvinoj, oni će cvjetati u dvorima našega Boga.

(14) Još će i u starosti rađati;

bit će sočni i prezeleni,

(15) da očituju da je Jahve pošten;

on je stijena moja, i u njemu nema zloće.

93 Jahve vlada, on je odjeven u veličanstvo;

Jahve se odjenuo i opasao snagom; uistinu, svijet je učvršćen, pomaći se neće.

(2) Tvoje je prijestolje učvršćeno od davnina; ti si odvijeka.

(3) Bujice se digoše, o Jahve,

bujice digoše svoj glas,

bujice digoše svoje valove što tuku.

(4) Jači od tutnjave voda golemih,

od silnih valova morskih,

silan je Jahve u visini.

(5) Tvoja su svjedočanstva potpuno potvrđena; svetost dolikuje tvojoj kući, o Jahve, dovijeka.

94 O Jahve, Bože osvetniče,

Bože osvetniče, pojavi se!

(2) Ustani, sudijo zemljin,

po zasluži plati oholima.

(3) Dokle će opaki, o Jahve, dokle će opaki klicati?

(4) Oni lijevaju riječi, osorno govore; svi se zlotvori hvastaju.

(5) Oni narod tvoj, o Jahve, stucaju i tlače baštinu tvoju.

(6) Ubijaju udovicu i stranca i usmrćuju siročce.

(7) Govore: "Jahve ne vidi, niti se Bog Jakovljevi obazire."

(8) Pazite, vi bezumni među narodom; i kad ćete se urazumiti, budale?

(9) Onaj što uho usadi, zar on ne čuje? Onaj što oko oblikova, zar on ne vidi?

(10) Onaj što narode u suru utjeruje, zar on neće kazniti,

baš onaj što čovjeka znanju poučava?

(11) Jahve poznaje misli čovječije, da su one isprazne.

(12) Blago čovjeku koga ti, o Jahve, odgajaš i koga iz zakona svoga poučavaš,

(13) da mu olakšanje od nesretnih dana podariš, dok se zlikovcu jama ne iskopa.

(14) Jer Jahve neće napustiti narod svoj, niti će se odreći baštine svoje.

(15) Ta opet će sud pravedan biti, i svi će ga čestita srca slijediti.

(16) Ko će za me protiv zlotvoru ustati? Ko će se za me protiv zlikovaca zauzeti?

(17) Da mi Jahve ne bješe pomagač, duša bi mi se brzo nastanila u smrtnoj tišini.

(18) Kad rekoh: "Noga mi se poskliznula", tvoja me ljubav, o Jahve, poduprije.

(19) Kad se nemirne misli u meni namnože, tvoje mi utjehe dušu razvesele.

(20) Mogu li se iskvarene sudije udružiti s tobom, koji štetne odluke donose?

(21) Oni se ujedinjuju protiv duše pravednika i na smrt osuđuju nedužnoga.

(22) Ali Jahve je utvrda moja, i moj Bog, stijenena, utočište moje.

(23) On će im platiti za opačine njihove, i uništiti će ih u njihovu zlu;

uništiti će ih Jahve, naš Bog.

95 O, dođite, od radosti Jahvi zapjevajmo, stijeni našega spasenja radosno zakličimo.

(2) Sa zahvalom preda nj dođimo, pjesmama mu radosno zakličimo.

(3) Jer Jahve je velik Bog

i velik kralj nad svim bogovima,

(4) u čijoj su ruci dubine zemaljske, njegovi su i vrhovi planinski.

(5) More je njegovo, jer ga je on stvorio, i njegove su ruke kopno načinile.

(6) Dođite, padnimo ničice i poklonimo se, kleknimo pred Jahvu, stvoritelja svoga.

(7) Jer on je naš Bog,

a mi smo narod njegove paše i ovce ruke njegove. Danas ako čujete njegov glas,

(8) ne budite tvrdoglavi kao u Meribi, kao u onaj dan na Masi u pustinji,

(9) gdje su me vaši očevi stavljali na kušnju i ispitivali su me, iako su vidjeli moja djela.

(10) Četrdeset godina rasrdih se na taj naraštaj, i rekoh: "Oni su narod čija su srca zalutala, i ne poznaju puteve moje.

(11) Zato se u srdžbi zakleh:

Oni neće ući u moje počivalište."

96 Pjevajte Jahvi novu pjesmu; pjevaj Jahvi, zemljo sva.

(2) Pjevajte Jahvi, blagosiljajte ime njegovo; objavljujte dobre vijesti o spasenju njegovu iz dana u dan.

(3) Kazujte o slavi njegovoj među poganima, o čudesima njegovim među svim narodima.

(4) Jer velik je Jahve i nadasve dostojan hvale; njega se treba bojati više od svih bogova.

(5) Jer svi su bogovi naroda ništavni, a Jahve je nebesa stvorio.

(6) Sjaj i veličanstvo pred njim su; snaga i ljepota u njegovom su svetištu.

(7) Pripisujte Jahvi, o porodice naroda, pripisujte Jahvi slavu i snagu.

(8) Pripisujte Jahvi slavu dostojnu imena njegova; prinesite žrtvu i uđite u dvore njegove.

(9) Klanjajte se Jahvi za sjaja njegove svetosti; dršći pred njim, zemljo sva.

(10) Kazujte među poganima: "Jahve vlada; uistinu, svijet je učvršćen, pomaći se neće; on će pravedno suditi narodima."

(11) Neka se nebesa raduju, i zemlja neka se veseli; neka more hući, i sve što je u njemu;

(12) neka polja kliču, i sve što je na njima.

Tad će sve drveće šumsko pjevati od radosti

(13) pred Jahvom, jer on dolazi, jer on dolazi da sudi zemlji.

On će suditi svijetu po pravdi i narodima po istini svojoj.

97 Jahve vlada, neka se zemlja veseli;
neka se otoci mnogi raduju.
(2) Oblaci i mrkla tama njega okružuju;
pravednost i pravda temelji su prijestolja njegova.
(3) Vatra ide pred njim
i spaljuje njegove protivnike naokolo.
(4) Munje njegove osvjetljaju svijet;
zemlja je vidjela i zadrhtala.
(5) Gore su se topile kao vosak pred Jahvom,
pred Gospodom zemlje sve.
(6) Nebesa očituju pravednost njegovu,
i svi narodi gledaju slavu njegovu.
(7) Neka se postide svi oni koji služe urezanim likovima,
koji se hvastaju kumirima;
njemu se klanjajte, svi bogovi!
(8) Cion čuje i drago mu je,
a sela Jehudina vesele se
zbog sudova tvojih, o Jahve.
(9) Jer ti si Jahve Svevišnji nad zemljom svom;
ti si uzvišen visoko iznad svih bogova.
(10) Neka vam je mrsko zlo, vi koji volite Jahvu,
koji čuva duše pobožnjaka svojih;
on ih izbavlja iz ruku zlikovaca.
(11) Svjetlost se sije kao sjeme pravedniku
i radost onome čestita srca.
(12) Radujte se Jahvi, pravednici,
i slavite sveto ime njegovo.

98 O, pjevajte Jahvi novu pjesmu,
jer on učini čuda,
njegova desnica i njegova sveta ruka doniješe mu pobjedu.
(2) Jahve je obznanio spasenje svoje;
on je objavio svoju pravednost na oči poganima.
(3) On se sjetio svoje ljubavi i svoje vjernosti prema domu Israilovu;
svi su krajevi zemlje vidjeli spasenje Boga našega.
(4) Poklikni radosno Jahvi, zemljo sva;
prolomi se i kliči od radosti, i pjevaj hvale.
(5) Pjevajte Jahvi hvale uz liru,
uz liru i svirku.
(6) Uz trube i zvuk roga
kličite veselo pred kraljem, Jahvom.
(7) Neka more hući, i sve što je u njemu,
svijet i oni što žive na njemu.
(8) Rijeke neka plješču,
neka gore zajedno pjevaju od radosti
(9) pred Jahvom, jer on dolazi da sudi zemlji;
on će suditi zemlji po pravdi

i narodima po pravici.

99 Jahve vlada, narodi neka dršču;
on sjedi ponad kerubina, zemlja neka se potrese!
(2) Velik je Jahve u Cionu,
i uzvišen je on nad svim narodima.
(3) Oni neka slave tvoje veliko i strašno ime;
sveto je ono.
(4) Silni Kralju, ti voliš pravdu;
ti si pravičnost utemeljio;
ti si pravdu i pravednost u Jakovu izvršio.
(5) Uzdižite Jahvu, Boga našega,
i klanjajte se kod podnožja njegova;
svet je on.
(6) Mojsije i Aron bijahu među njegovim svećenicima,
i Samuel bijaše među onima koji dozivaju ime njegovo;
oni su dozivali Jahvu, i on im se odazivao.
(7) On im je progovarao iz stupa od oblaka;
oni su čuvali njegova svjedočanstva
i zakon što im je dao.
(8) O Jahve, Bože naš, ti si im se odazivao;
bio si im Bog koji prašta,
a opet osvetnik za njihova zlodjela.
(9) Uzdižite Jahvu, Boga našega,
i klanjajte se na svetom brdu njegovu,
jer svet je Jahve, naš Bog.

100 *Psalam. Za zahvalu*
Kliči radosno Jahvi, zemljo sva.
(2) Služite Jahvi s radošću;
dođite preda nj s pjesmom radosnom.
(3) Znajte da je sam Jahve Bog;
on je taj koji nas je stvorio, a mi smo njegovi;
mi smo njegov narod i ovce paše njegove.
(4) Udite na njegove kapije sa zahvalom,
i u dvore njegove s hvalom.
Zahvalujte mu, blagosiljajte ime njegovo.
(5) Jer Jahve je dobar;
njegova je ljubav vječna
i njegova vjernost za sve naraštaje.

101 *Psalam Davidov*
Ja ću pjevati o ljubavi i pravdi,
tebi, o Jahve, hvale ću pjevati.
(2) Pazit ću da živim nedužnim životom.
Kad ćeš mi ti doći?
Hodit ću u svojoj kući neporočna srca.
(3) Neću stavljati ništa nedostojno pred svoje oči;
mrsko mi je djelo otpadnika;

ono se za me neće prihvatiti.

(4) Pokvareno srce udaljit će se od mene; ni za kakvo zlo neću znati.

(5) Ko god potajno potvori bližnjega svoga, njega ću ja uništiti;

nikoga ko bude nadmena pogleda i osorna srca neću trpjeti.

(6) Moje oči gledat će vjerne u zemlji da sa mnom stanuju;

ko bude hodio nedužnim putem, taj će mi služiti.

(7) Ko se bude bavio prijevarom neće u mojoj kući prebivati;

ko bude govorio laži neće preda mnom svoje mjesto zadržati.

(8) Svakoga jutra ja ću zatirati sve zlikovce u zemlji,

da bih odsjekao od Jahvina grada svakoga zlotvora.

102 *Molitva nevoljnika koji je malaksao i izlijeva svoju tugu pred Jahvom*

Čuj molitvu moju, o Jahve!

I neka moj vapaj u pomoć dopre do tebe.

(2) Ne sakrivaj lica svoga od mene u dan nevolje moje;

prikloni mi uho svoje;

na dan kad te zovnem brzo mi se odazovi.

(3) Jer moji dani nestaju kao dim, a kosti su moje spržene kao ognjište.

(4) Srce mi je utučeno kao trava, i usahlo je, uistinu, zaboravljam da jedem hljeb svoj.

(5) Od glasnog jecanja moga kosti su mi prionule uz meso.

(6) Nalik sam na pustinjsku sovu; postao sam kao čuk iz pustih razvalina.

(7) Ležim budan, postao sam kao samotna ptica na krovu.

(8) Moji me dušmani grde po cijeli dan; oni koji mi se podruguju koriste moje ime kao kletvu.

(9) Jer ja jedem pepeo kao hljeb i miješam svoje piće sa suzama

(10) zbog tvoga ogorčenja i gnjeva tvoga, jer si me ti digao i bacio.

(11) Moji su dani kao izdužena⁸¹ sjena, i ja sahnem kao trava.

(12) Ali ti, o Jahve, ostaješ dovijeka, i tvoje ime kroz sve naraštaje.

(13) Ti ćeš ustati i sažaliti se Cionu; ta vrijeme je da se njemu smiluje,

jer došlo je propisano vrijeme.

(14) Zacijelo, njegovo je kamenje milo tvojim slugama

i sažalijevaju njegov prah.

(15) I bojat će se pogani imena Jahvina i svi kraljevi zemaljski slave tvoje.

(16) Jer Jahve će sazdati Cion; u slavi će se svojoj on pokazati.

(17) On se obazro na molitvu siromaha i nije prezreo molbu njihovu.

(18) Ovo neka se zapiše za budući naraštaj, da bi narod što će tek biti stvoren slavio Jahvu.

(19) Jer on pogleda dolje sa svoje uzvisine svete; s neba se Jahve zagleda u zemlju

(20) da čuje jecanje sužnjih, da oslobodi one na smrt osuđene,

(21) da bi se kazivalo o Jahvinu imenu na Cionu i njegovoj hvali u Jerusalemu

(22) kad se narodi okupe, i kraljevstva, da Jahvi služe.

(23) On je za života moga snagu moju slomio; dane mi je skratilo.

(24) Ja govorim: "O Bože moj, ne uzimaj me usred mog života;

tvoje godine traju kroz sve naraštaje.

(25) U početku ti si položio temelje zemlji, i nebesa su djelo tvojih ruku.

(26) Njih će nestati, a ti ostaješ; i svi će se oni pohabati kao odijelo.

Kao haljinu ti ćeš ih zamijeniti, i oni će biti odbačeni.

(27) Ali ti ostaješ isti,

i tvojim godinama nema kraja.

(28) Djeca će tvojih sluga ostati, i potomci će njihovi biti učvršćeni pred tobom."

103 *Psalam Davidov*

Slavi Jahvu, dušo moja, i sve što je u meni neka slavi sveto ime njegovo.

(2) Slavi Jahvu, dušo moja, i ne zaboravi nijedno dobročinstvo njegovo;

(3) on prašta sve grijehе tvoje, on iscjeljuje sve bolesti tvoje,

(4) on ti izbavlja život od grobne jame i kruni te ljubavlju i samilošću,

(5) on dobrima zasićuje godine tvoje, pa se mladost tvoja obnavlja kao orao.⁸²

(6) Jahve čini pravedna djela i sudi svima koji su potlačeni.

⁸¹ Tj. pri kraju su.

⁸² Tj. kao novo perje u orla.

(7) On je obznanio svoje puteve Mojsiju, svoja djela sinovima Israilovim.
 (8) Jahve je samilostan i milosrdan, sporo se srdi i prepun je ljubavi.
 (9) On nas neće svagda optuživati niti dovijeka svoju srdžbu gajiti.
 (10) On ne postupa s nama po grijesima našim niti nam plaća po nepravdama našim.
 (11) Jer koliko su nebesa visoko iznad zemlje, toliko je velika ljubav njegova prema onima koji ga štiju.
 (12) Koliko je istok daleko od zapada, toliko je on daleko udaljio od nas prijestupe naše.
 (13) Baš kao što se otac smiluje djeci svojoj, tako se Jahve smiluje onima koji ga štiju.
 (14) Jer on sam zna od čega smo stvoreni; on se sjeća da smo mi prah.
 (15) A čovjek, njegovi su dani kao trava; kao poljski cvijet, tako on cvate.
 (16) Kad vjetar zapuše preko njega, više ga nema, i njegovo mjesto više ga ne poznaje.
 (17) Ali ljubav Jahvina odvijeka je i dovijeka nad onima koji ga štiju, i njegova pravednost nad djecom njihove djece,
 (18) onima koji se drže saveza njegova i gledaju da vrše propise njegove.
 (19) Jahve je učvrstio svoje prijestolje na nebesima, i njegova je vrhovna vlast nad svim.
 (20) Slavite Jahvu, vi anđeli njegovi, snage silne, koji izvršavate riječ njegovu, pokoravajući se glasu riječi njegove!
 (21) Slavite Jahvu, sve vojske njegove, vi koji mu služite, izvršavajući volju njegovu.
 (22) Slavite Jahvu, sva djela njegova, u svim mjestima vlasti njegove; slavi Jahvu, o dušo moja!

104 Slavi Jahvu, o dušo moja!
 O Jahve, Bože moj, ti si uistinu velik; odjeven si u sjaj i veličanstvo,
 (2) ogrnuo si se svjetlošću kao ogrtačem, razapeo si nebo kao šatorski zastor.
 (3) On polaže grede svojih gornjih odaja u vode; on uzima oblake za svoja kola; on hodi na krilima vjetra;
 (4) on čini vjetrove svojim glasnicima, a razbuktuje vatre slugima svojim.
 (5) On je učvrstio zemlju na temeljima njenim, tako da se ona nikada neće pomaci s mjesta.
 (6) Ti si je pokrio bezdanom kao haljinom;

vode stajahu iznad gora.
 (7) Od ukora tvoga one se povukoše, od udara tvoga groma odjuriše.
 (8) Gore se digoše; doline se slegoše⁸³ do mjesta koje si im ti odredio.
 (9) Ti si postavio granicu⁸⁴ da ne prelaze preko, tako da se neće povratiti da pokriju zemlju.
 (10) On daje da izvori lijevaju vodu u doline; oni teku među planinama.
 (11) Sve poljske zvijeri oni poje; divlji magarci žed gase.
 (12) Ponad njih se ptice nebeske gnijezde; među granama one svoje glasove puštaju.
 (13) On iz svojih gornjih odaja planine natapa; plodom djela njegovih zemlja se siti.
 (14) On daje da trava za stoku raste, i bilje da ga čovjek uzgaja, da bi izveo hranu iz zemlje,
 (15) i vino što srce čovječije raduje, i ulje da mu lice sja, i hranu što mu tijelo krijepi.
 (16) Stabla Jahvina napajaju se do mile volje, kedrovi libanonski koje on posadi,
 (17) na njima se vrapci gnijezde, u čempresu dom je rodin.
 (18) Visoke su planine za divokoze; litice su sklonište pećinskom glodavcu.
 (19) On je stvorio mjesec radi godišnjih doba; sunce zna vrijeme svoga zalaska.
 (20) Ti određuješ tamu, i nastaje noć, u kojoj se sve šumske zvijeri skitaju.
 (21) Lavići riču za svojim plijenom i ištu svoju hranu od Boga.
 (22) Kad sunce grane, povlače se i liježu u svoje brloge.
 (23) Čovjek ide na posao i radi do večeri.
 (24) O Jahve, kako je mnogo djela tvojih! Mudro si ih sve učinio; zemlja je puna tvojih stvorenja.
 (25) Eno mora, velikog i širokog, koje vrvi od stvorenja nebrotjenih, životinja, i malih i velikih.
 (26) Onuda idu lađe, i Levijatan, kojeg si stvorio da se igra u njemu.
 (27) Svi oni tebe čekaju da ih u određeno doba nahraniš.

⁸³ To znači *Vode potekoše niz planine i preplaviše doline.*

⁸⁴ Tj. vodama.

(28) Ti im daješ, oni je sabiru;
 otvoriš li svoju ruku, dobrom se nasite.
 (29) Sakriješ li lice svoje, potišteni su;
 uzmeš li im duh, izdišu
 i u prah se vraćaju.
 (30) Pošalješ li svoj duh, bivaju stvoreni,
 i ti obnavljaš lice zemlje.
 (31) Neka Jahvina slava traje dovijeka;
 neka se Jahve raduje svojim djelima!
 (32) On pogleda u zemlju, i ona se potrese;
 on dodirne planine, i one se zadime.
 (33) Pjevat ću Jahvi dokle god živim;
 pjevat ću hvalu svome Bogu dok me još ima.
 (34) Mililo se njemu razmišljanje moje;
 a ja, radovat ću se Jahvi.
 (35) Neka grešnici nestanu sa zemlje,
 i neka zlikovaca više ne bude.
 Slavi Jahvu, o dušo moja!
 Hvali Jahvu!

105 O zahvaljujte Jahvi, dozivajte ime njegovo;
 obznanjujte djela njegova među narodima.
 (2) Pjevajte mu, pjevajte mu hvale;
 zborite o svim čudima njegovim.
 (3) Dičite se svetim imenom njegovim;
 neka se raduje srce onih koji traže Jahvu.
 (4) Tražite Jahvu i snagu njegovu;
 tražite lice njegovo neprestano.
 (5) Sjetite se čuda njegovih koje je učinio,
 njegovih čuda i sudova što ih je izustio,
 (6) o sjeme Abrahamovo, sluge njegove,
 sinovi Jakovljevi, izabranici njegovi!
 (7) On je Jahve, naš Bog;
 sudovi su njegovi po zemlji svoj.
 (8) On se uvijek sjeća saveza svoga,
 riječi koju je zapovjedio hiljadi naraštaja,
 (9) saveza koji je sklopio s Abrahamom,
 i svoje prisege Izaku.
 (10) On ga je potvrdio kao propis Jakovu,
 kao vječni savez Israilu,
 (11) govoreći: "Tebi ću ja dati zemlju kanaansku
 kao dio baštine tvoje."
 (12) Kad ih je bilo samo malo,
 vrlo malo, i kad bijahu došlaci u njoj,
 (13) lutahu od naroda do naroda,
 od jednog do drugog kraljevstva.
 (14) On nikom ne dopusti da ih tlači,
 i zbog njih ukori kraljeve i reče:
 (15) "Ne dirajte u pomazanike moje,
 i ne činite nažao prorocima mojim."

(16) I on pozva glad na zemlju;
 uništi im sve zalihe hrane.
 (17) Posla čovjeka pred njih,
 Jozefa, koji bijaše prodan kao rob.
 (18) Oni mu sputaše noge okovima,
 njega samog staviše u gvožđe;
 (19) dok se nije dogodilo ono što je on predskazao,
 Jahvina ga je riječ iskušavala.
 (20) Kralj naredi da ga puste,
 vladar naroda, i oslobodi ga.
 (21) Postavi ga za glavara svoje kuće
 i upravitelja sveg posjeda svoga,
 (22) da po volji upućuje⁸⁵ velikaše njegove
 i poučava mudrosti starješine njegove.
 (23) Tad Israil dođe u Egipat;
 tako je Jakov boravio kao došlac u zemlji Hamovoj⁸⁶.
 (24) Jahve dade da njegov narod bude vrlo rodan,
 i učini ga jačim od njegovih protivnika.
 (25) Okrenu im srca da zamrže njegov narod,
 da postupaju podmuklo s njegovim slugama.
 (26) On posla svoga slugu Mojsija
 i Arona, koga bješe odabrao.
 (27) Oni su pokazivali njegova čudesna djela
 među njima,
 i čuda u Hamovoj zemlji.
 (28) On posla tminu, i učini zemlju mračnom;
 a [Mojsije i Aron] nisu se bunili protiv njegovih
 riječi.
 (29) On im vode u krv pretvori,
 i ribe im pobi.
 (30) Zemlja im je od žaba vrvjela,
 čak i odaje njihovih kraljeva.
 (31) On progovori, i doletje roj muha
 i komarci po svoj zemlji njihovoj.
 (32) On im dade grad mjesto kiše,
 i ognjene munje u zemlji njihovoj.
 (33) On im obori i lozu i smokve,
 i razmrskala stabla na zemlji njihovoj.
 (34) On progovori, i dođoše skakavci,
 i mladi skakavci nebrojeni,
 (35) te pojedoh sve bilje u zemlji njihovoj,
 i pojedoh urod sa zemlje njihove.
 (36) I on pobi sve prvence u zemlji njihovoj,
 prvinu sve muškosti njihove.
 (37) Potom izvede Israilce⁸⁷ sa srebrom i zlatom,

⁸⁵ Tako je u grčkim, sirjačkim i latinskim rukopisima. U hebrejskom tekstu je *veže*.

⁸⁶ Tj. u Egiptu.

⁸⁷ U hebrejskom je tekstu *ih*.

i među njegovim plemenima ne bješe niko da je posrtao.

(38) Egipat se obradova kad oni otiđoše, jer ga bješe obuzeo strah od njih.

(39) On razastrije oblak kao pokrov, i vatru da noću obasjava.

(40) Oni zamoliše, i on dovede prepelice, i nasiti ih hljebom nebeskim.

(41) On otvori stijenu, i voda provre; kao rijeka pustinjom poteče.

(42) Jer on se sjeti svoga svetog obećanja data Abrahamu, slugi svome,

(43) i izvede svoj narod s veseljem, izabranike svoje s radosnim klicanjem.

(44) I dade im zemlje poganske, da zaposjednu plod truda narodnoga,

(45) da bi odredbe njegove čuvali i njegovih se zakona držali.

Hvali Jahvu!

106 Hvalite Jahvu!
O zahvaljujte Jahvi, jer je on dobar, jer je vječna ljubav njegova.

(2) Ko može govoriti o silnim djelima Jahvinim ili obznaniti svu hvalu njegovu?

(3) Blago onima koji čuvaju pravdu, koji uvijek čine što je pravo!

(4) Sjeti se mene, o Jahve, kad pokažeš blagonaklonost narodu svom;

pomozi i meni kad njeg spasiš,

(5) da vidim sreću izabranika tvojih,

da se veselim radosti tvoga naroda, da se dičim baštinom tvojom.

(6) Griješili smo kao naši očevi, nepravdu smo činili, opako smo postupali.

(7) Naši očevi u Egiptu nisu razumjeli tvoja čudesa; nisu se sjećali obilja tvoje ljubavi,

nego su se pobunili kraj mora, na Trstenome moru.

(8) Ipak, on ih je spasio zarad imena svoga, da obznani svoju moć.

(9) Tako on ukori Trsteno more, i ono presuši; i provede ih kroz dubine kao kroz pustinju.

(10) Tako ih on spasi iz ruku onoga koji ih je mrzio, i izbavi ih iz ruku dušmanskih.

(11) Vode prekriše njihove protivnike; niko od njih ne ostade.

(12) Tad su njegovim riječima vjerovali; hvalu su mu pjevali.

(13) Ali brzo su zaboravili njegova djela; nisu čekali njegova savjeta,

(14) nego su silno žudjeli u pustoši i iskušavali Boga u pustinji.

(15) I on im dade ono što su iskali, ali posla na njih pogubnu bolest.

(16) Kad postaše zavidni Mojsiju u taboru, i Aronu, svecu Jahvinu,

(17) zemlja se otvori i proguta Datana, i proždrije družinu Abiramovu.

(18) I buknu vatra u njihovoj družini; plamen proguta zlikovce.

(19) Oni načiniše tele na Horebu i klanjahu se livenom kumiru.

(20) Tako zamijeniše svoju Slavu⁸⁸ za lik bika koji jede travu.

(21) Zaboraviše Boga, spasitelja svoga, koji bješe učinio velike stvari u Egiptu,

(22) čudesa u Hamovoj zemlji

i strahote kraj Trstenog mora.

(23) Zato on reče da bi ih uništio, da Mojsije, izabranik njegov, nije stao na branik pred njega

da odvrati njegov gnjev da ih ne bi uništio.

(24) Tad su oni milu zemlju prezreli;

u riječ njegovu nisu vjerovali,

(25) nego su u svojim čadorima gundali; glas Jahvin nisu slušali.

(26) Zato on podiže ruku i zakle se da će ih potući u pustinji,

(27) i da će njihovo sjeme razbacati među narode, a njih razasuti po zemljama.

(28) Oni se združili i s Baalom peorskim, i jeli su žrtve prinesene mrtvima.

(29) Tako ga rasrdiše svojim djelima, te pomor izbi među njima.

(30) Ali Pinhas se podiže i umiješa, i tako pomor stade.

(31) I to mu se upisa u pravednost, svim naraštajima do vijeka.

(32) Rasrdiše Jahvu⁸⁹ i kod voda meripskih, pa Mojsiju bješe teško zbog njih;

(33) jer se pobuniše protiv duha njegova, nepromišljeno on progovori.

(34) Ne uništiše one narode,

kako im Jahve bješe zapovjedio,

(35) nego se pomiješale s poganima i primiše njihove običaje,

(36) služili su njihovim kumirima,

⁸⁸ Tj. Boga.

⁸⁹ U hebrejskom je tekstu *ga*.

koji im postadoše zamka.

(37) Čak su svoje sinove i kćeri svoje zlodusima žrtvovali,

(38) i neđužnu krv prolijevali,
krv svojih sinova i svojih kćeri,
koje su kanaanskim kumirima žrtvovali;
i zemlja bješe zaprljana krvlju.

(39) Tako postadoše nečisti u svojim postupcima,
i odaše se nevjeri u svojim djelima.

(40) Zato Jahvina srdžba planu na njegov narod,
i njemu se zgadi baština njegova.

(41) Onda ih on predade u ruke poganima,
i oni koji su ih mrzili vladahu nad njima.

(42) I dušmani ih njihovi tlačiče,
i oni bijahu podvrgnuti njihovoj sili.

(43) Mnogo ih je puta on izbavio;
ali oni bijahu skloni buni

te tako propadoše u grijehu svome.

(44) Ali on pogleda na nevolju njihovu
kad ču njihov vapaj;

(45) i zarad njih saveza se svoga sjeti,
te iz svoje goleme ljubavi popusti.

(46) Isto tako, on dade da im se ukaže samilost
u prisustvu svih njihovih porobljivača.

(47) Spasi nas, Jahve, Bože naš,
i saberi nas od naroda,

da zahvaljujemo tvom imenu svetom
i dičimo se slavom tvojom.

(48) Blagoslovljen bio Jahve, Bog Israilov,
odvijek a pa do vijeka.

I neka sav narod kaže: "Amen!"

Hvalite Jahvu!

Knjiga peta

107 O, zahvaljujte Jahvi, jer je on dobar,
jer je ljubav njegova vječna.

(2) Tako neka kažu otkupljenici Jahvini,
koje je on otkupio iz protivničke ruke

(3) i sabrao iz zemalja,
s istoka i sa zapada,

sa sjevera i s juga⁹⁰.

(4) Lutali su pustinjom po pustome kraju,
ne nalazeći puta do naseljena grada.

(5) Bili su i gladni i žedni;
duša je u njima bila klonula.

(6) Tad zavapiše Jahvi u svojoj nevolji;
on ih izbavi iz tjeskobe.

(7) I povede ih pravim putem
da odu u naseljen grad.

(8) Neka zahvaljuju Jahvi na njegovoj ljubavi
i na njegovim čudima učinjenim sinovima ljudskim!

(9) Jer on nasiti žednu dušu,
a gladnu dušu napuni dobrima.

(10) Bilo je onih koji su boravili u tami i u smrtnoj
sjeni,

zatvorenika u bijedi i lancima,

(11) jer su se pobunili protiv riječi Božijih
i prezreli savjet Svevišnjega.

(12) Zato im on ponizi srca mukom;
oni posrtahu, i ne bješe nikog da im pomogne.

(13) Tad zavapiše Jahvi u svojoj nevolji;
on ih spasi iz tjeskobe.

(14) Izvede ih iz tmine i smrtno sjene,
i raskide im lance.

(15) Neka zahvaljuju Jahvi na njegovoj ljubavi,
i na njegovim čudima učinjenim sinovima ljudskim!

(16) Jer on poruši kapije bronzane
i presiječe šipke gvozdene.

(17) Budale, zbog svog buntovničkog puta,
i zbog svojih nepravdi, bijahu na mucu.

(18) Njihovoj duši gadila se sva hrana,
i oni se primaknuše kapijama smrti.

(19) Tad zavapiše Jahvi u svojoj nevolji;
on ih spasi iz tjeskobe.

(20) On posla svoju riječ i ozdravi ih,
i izbavi ih iz njihove propasti.

(21) Neka zahvaljuju Jahvi na njegovoj ljubavi,
i na njegovim čudima učinjenim sinovima ljudskim!

(22) Neka prinesu i žrtve zahvalnice
i kazuju o njegovim djelima uz pjesme radosne.

(23) Oni što isplovljavaju na more u lađama,
što trguju na velikim vodama,

(24) oni su vidjeli Jahvina djela
i njegova čuda u bezdanu.

(25) Jer on progovori i uskovitla olujni vjetar,
koji podiže valove morske.

(26) Do neba su se dizali, do dubina se spuštali;
u jadu im se bila duša rasplinula.

(27) Vrtjeli su se i teturali kao pijanci,
i sva im vještina postade beskorisna.

(28) Tad zavapiše Jahvi u svojoj nevolji;
i on ih izvuče iz tjeskobe.

(29) On smiri oluju,

⁹⁰ U hebrejskom s *mora*.

te se utišaše morski valovi.

(30) Tad se oni obradovaše jer se smiriše,
pa ih on odvede u željenu luku.

(31) Neka zahvaljuju Jahvi na njegovoj blagosti
i na njegovim čudima učinjenim sinovima ljud-
skim!

(32) Neka ga veličaju i u narodnom zboru,
i neka ga hvale u vijeću starješina.

(33) On pretvara rijeke u pustinju
i izvore vode u žednu zemlju,

(34) plodnu zemlju u slanu pustaru,
zbog opaćine onih koji na njoj prebivaju.

(35) On pretvara pustinju u jezerce
i suhu zemlju u izvore vode,

(36) i ondje naseljava gladne
da bi osnovali grad za stanovanje,

(37) te zasijali njive i posadili vinograde,
i pobirali obilnu ljetinu.

(38) I on ih blagosilja, te se oni silno množe,
i ne dade on da im se stoka umanj.

(39) Kad ih je malo i kad se ponize
od tlačenja, jada i tuge,

(40) on izlijeva prijezir na plemiće,
i tjera ih da tumaraju po pustari besputnoj.

(41) Ali on uzdiže bijednika na sigurno, daleko od
muke,

i umnožava porodice kao stada.

(42) Čestiti to vide i raduju se;
a svi zlikovci usta svoja zatvaraju.

(43) Ko je mudar neka se obazre na ove stvari
i promisli o ljubavi Jahvinoj.

108 *Pjesma. Psalam Davidov*
Postojano je srce moje, o Bože;
ja ću pjevati i svirati dušom svojom.

(2) Probudite se, harfo i liro!

Ja ću zoru probuditi!

(3) Slaviti ću te, o Jahve, među narodima,
pjevat ću ti hvale među pucima.

(4) Jer tvoja je ljubav viša od nebesa,
i tvoja vjernost dopire do oblaka.

(5) Budi uzvišen, o Bože, nad nebesima,
i tvoja slava neka bude nad zemljom svom.

(6) Da bi se tvoji voljeni izbavili,
spasi desnicom svojom, i odazovi mi se!

(7) Bog progovori u svetištu svom:
"Zaklicat ću, razdijelit ću Šekem
i odmjeriti Sukotsku dolinu.

(8) Gilead je moj, Manaše je moj;
Efrajim mi je kaciga;

Jehuda je žezlo moje.

(9) Moab je umivaonik moj;
preko Edoma ću baciti obuću svoju;⁹¹
nad Filistinom ću pobjedonosno klicati!"

(10) Ko će me uvesti u utvrđeni grad?
Ko će me odvesti u Edom?

(11) Zar nas nisi ti sam, o Bože, odbacio?
I zar nećeš poći s našim vojskama, o Bože?

(12) O, pomoz mi protiv protivnika,
jer zaludu je ljudska pomoć.

(13) S Bogom ćemo biti hrabri,
i on je taj koji će zgaziti naše dušmane.

109 *Horovođi. Psalam Davidov*
O Bože moje hvale,
nemoj šutjeti!

(2) Jer oni su otvorili opaka i prijevarena usta pro-
tiv mene;

lažljivim jezikom progovorili su na me.

(3) I riječima me mržnje okružuju,
i bez razloga me napadaju.

(4) Na ljubav moju kao moji tužitelji uzvrćaju,
ali ja se molim.

(5) Tako mi uzvrćaju zlim za dobro,
i mržnjom za moju ljubav.

(6) [Oni govore:] "Postavi zlikovca nad njega,
i neka mu tužitelj s desne strane stane.

(7) Kad mu se bude sudilo, neka ispadne kriv,
i neka mu molitva grijehom postane.

(8) Neka njegovih dana bude malo;
neka drugi zauzme službu njegovu.

(9) Djeca mu bila bez oca,
a njegova žena udovica.

(10) Djeca mu se skitala i prosila,
i izdržavala se daleko od svojih porušenih domova.

(11) Lihvar se domogao svega što on ima,
i tuđinci pokrali plod njegova truda.

(12) Ne bilo nikoga da mu ukaže ljubav,
i niko se ne smilovao njegovoj siročadi.

(13) Odsjeko se potomstvo njegovo;
zatrlo im se ime u budućem naraštaju.

(14) Spominjala se nepravda njegovih očeva pred
Jahvom,

i ne izbrisao se grijeh njegove majke.

(15) Neka neprestano pred Jahvom budu njihovi
grijesi,

da bi on izbrisao sa zemlje spomen na njih."

(16) Jer se on nije sjetio da pokaže ljubav,
nego je progonio jadnika i bijednika

⁹¹ V. nap. uz 60:8.

i onog očajna srca, da ih pobije.

(17) I volio je prokletstvo, te ga je ono stiglo, i nije uživao u blagoslovu, te je bio daleko od njega.

(18) A odjenuo je prokletstvo kao haljinu, i ono je ušlo kao voda u njegovo tijelo, i kao ulje u kosti njegove.

(19) Neka mu bude kao haljina kojom se pokriva, i kao pojas kojim se neprestano paše.

(20) Neka ovo bude nagrada mojim tužiteljima od Jahve

i onima koji govore zlo protiv moje duše.

(21) Ali ti, o Jahve, Gospode, postupaj dobrostivo prema meni zarad imena svoga; zato što je ljubav tvoja dobra, izbavi me;

(22) ta jadan sam ja i bijedan, i srce je moje u meni ranjeno.

(23) Iščezavam kao sjena večernja kad se produ-
ljuje;

otresaju me kao skakavca.

(24) Koljena su mi oslabjela od posta, i tijelo mi je mršavo i iscrpljeno.

(25) Postao sam im predmetom poruge; kad me vide, glavom klimaju.

(26) Pomozi mi, o Jahve, Bože moj; spasi me iz ljubavi svoje.

(27) I neka oni znaju da je ovo tvoja ruka; ti si, Jahve, to učinio.

(28) Oni neka proklinju, ali ti blagosiljaj; kad se dignu, postidjet će se, a tvoj će se sluga radovati.

(29) Neka se moji tužitelji odjenu u sramotu, i neka se pokriju svojim stidom kao ogrtačem.

(30) Ustima ću svojim obilno Jahvi zahvaljivati; i usred mnoštva ja ću ga hvaliti.

(31) Jer on stoji bijedniku s desne strane da ga spasi od onih koji mu duši sude.

110 *Psalam Davidov*
Jahve je rekao Gospodinu mome:

“Sjedi s desne strane moje dok ne učinim tvoje dušmane podnožjem nogama tvojim.”

(2) Jahve će pružiti tvoje jako žezlo s Ciona i reći će: “Vladaj posred dušmana svojih.”

(3) Tvoj će se narod dobrovoljno javljati na dan tvoje moći;

u sjaju svećarskom tvoji mladići kao rosa iz utrobe zore doći će ti.

(4) Jahve se zakleo, i neće se predomisлити: “Ti si svećenik zauvijek

sličan Melkicedekovu.”

(5) Gospod je s tvoje desne strane; on će razmrskati kraljeve u dan gnjeva svoga.

(6) On će suditi narodima, gomilajući mrtve, razmrskat će poglavare diljem zemlje sve.

(7) On će se napiti s potoka uz cestu; zato će dići glavu.

111 ⁹²Hvalite Jahvu!
Ja ću zahvaljivati Jahvi svim srcem svojim u društvu čestitih i u zboru.

(2) Velika su djela Jahvina; o njima razmišljaju svi koji u njima uživaju.

(3) Sjajno je i veličanstveno djelo njegovo, i njegova pravednost ostaje dovijeka.

(4) On je dao da se njegova čudesa pamte; Jahve je milostiv i milosrdan.

(5) On hrani one koji ga štiju; on će se sjećati svoga saveza zauvijek.

(6) On je pokazao svome narodu snagu svojih djela, davši im baštinu naroda.

(7) Djela njegovih ruku vjerna su i pravedna; svi su njegovi propisi pouzdani.

(8) Potvrđeni su dovijeka; izvršavaju se u istini i pravdi.

(9) On je poslao spasenje narodu svome; on je zapovjedio svoj savez zauvijek;

sveto je i strašno ime njegovo.

(10) Strah od Jahve početak je mudrosti; zdrav razum imaju svi koji izvršavaju njegove propise;

njemu pripada vječna hvala.

112 Hvalite Jahvu!
Blago čovjeku koji se boji Jahve, koji se silno raduje njegovim zapovijedima.

(2) Njegovi će potomci biti moćni na zemlji; naraštaj čestitih bit će blagoslovljen.

(3) Blago i bogatstvo u njegovoj su kući, a pravednost njegova traje dovijeka.

(4) Svjetlost se pojavljuje u tami čestitima; Pravedni je milostiv i milosrdan.

(5) Dobro je čovjeku koji je milostiv i daje u zajam, koji obavlja svoje poslove po pravdi.

(6) Zacijelo, pravednik neće propasti; on će se dovijeka pamtit.

(7) On se neće bojati zlih vijesti; njegovo je srce nepokolebljivo, uzda se u Boga.

(8) Njegovo je srce sigurno, on se neće bojati,

⁹² Psalmi 111. i 112. napisani su u akrostihu.

dok ne pogleda zadovoljno protivnike svoje.

(9) On je darežljivo dijelio sirotinji, njegova pravednost traje dovijeka; njegov će se rog⁹³ uzdići u počasti.

(10) Zlikovac će to vidjeti i rasrditi se, zubima će škripati i rasplinuti se; želja će opakih propasti.

113 Hvalite Jahvu!
Hvalite, sluge Jahvine, hvalite ime Jahvino.

(2) Slava imenu Jahvinu odsada pa dovijeka.

(3) Od izlaska sunca do njegova zalaska Jahvino ime treba hvaliti.

(4) Jahve visoko nadvisuje sve narode; njegova slava nadvisuje nebesa.

(5) Ko je kao Jahve, naš Bog, koji je ustoličen na visini,

(6) koji se saginje da gleda nebo i zemlju?

(7) On podiže siromaha iz prašine i diže bijednika iz gomile pepela,

(8) da ih posadi s plemićima, s plemićima iz svoga naroda.

(9) Nerotkinji daje da stanuje u kući kao radosna majka djece.

Hvalite Jahvu!

114 Kad je Israil izišao iz Egipta, i kuća Jakovljeva od naroda strana jezika,

(2) Jehuda je postala njegovo svetište, Israil njegovo kraljevstvo.

(3) More pogleda i uzmaknu; Jordan se vrati.

(4) Planine poskočiše kao ovnovi, brda kao janjci.

(5) Šta te tišti, o more, pa bježiš, o Jordane, pa se vraćaš,

(6) o planine, pa skaćete kao ovnovi, o brda, kao janjci?

(7) Dršći, zemljo, pred Jahvom, pred Bogom Jakovljevim,

(8) koji pretvori stijenu u jezerce, stijenu kremenu u vrelo.

115 Ne nama, o Jahve, ne nama, nego imenu svojemu daj slavu, zbog ljubavi svoje, zbog vjernosti svoje.

(2) Što da pogani govore: "Gdje im je sad Bog?"

(3) Ali naš je Bog na nebesima; on čini što mu je drago.

(4) Njihovi kumiri srebro su i zlato, ljudskih ruku djelo.

(5) Usta imaju, ali ne mogu govoriti; oči imaju, ali ne vide;

(6) uši imaju, ali ne čuju; noseve imaju, ali ne mirišu;

(7) ruke imaju, ali ne osjećaju; noge imaju, ali ne mogu hodati; ne mogu ni glasa iz grla izustiti.

(8) Oni koji ih prave postat će kao oni, i svako ko se u njih pouzda.

(9) O Israile, uzdaj se u Jahvu; on je njihov pomagač i njihov štit.

(10) O kućo Aronova, uzdaj se u Jahvu; on je njihov pomagač i njihov štit.

(11) Vi koji se bojite Jahve, uzdajte se u Jahvu; on je njihov pomagač i njihov štit.

(12) Jahve je pazio na nas; on će nas blagosloviti; on će blagosloviti kuću Israilovu;

on će blagosloviti kuću Aronovu.

(13) On će blagosloviti one koji budu štovali Jahvu, jednako, male i velike.

(14) Umnožio vas Jahve, vas i djecu vašu!

(15) Blagoslovio vas Jahve, stvoritelj neba i zemlje!

(16) Nebesa su nebesa Jahvina, a zemlju je on dao sinovima ljudskim.

(17) Mrtvi ne hvale Jahvu niti oni koji silaze u tišinu;

(18) ali mi, mi ćemo slaviti Jahvu odsada pa dovijeka.

Hvalite Jahvu!

116 Ja volim Jahvu, jer on čuje moj glas i smjerne molbe moje.

(2) Zato što je on prignuo svoje uho k meni, zato ću ja njega dozivati dok sam živ.

(3) Konopi me smrtni opasaše, i užasi me šeolski snađoš; nađoh nevolju i tugu.

(4) Tad zovnuh ime Jahvino: "O Jahve, preklinjem te, spasi život moj!"

(5) Milosrdan je Jahve i pravedan; jeste, naš je Bog samilostan.

(6) Jahve čuva prostodušnog; bio sam ponižen, i on me spasio.

(7) Vрати se u svoje počivalište, dušo moja,

⁹³ Tj. snaga.

jer Jahve je dobrostiv prema tebi bio.

(8) Ti si izbavio moju dušu od smrti,
moje oči od suza,

moje noge od posrtaanja.

(9) Ja ću hoditi pred Jahvom
u zemlji živih.

(10) Povjerovah i kad sam rekao⁹⁴:
"Vrlo sam potišten."

(11) U nemiru sam svome rekao:
"Svi su ljudi lašci."

(12) Čime da uzvratim Jahvi
za sve njegovo dobročinstvo prema meni?

(13) Podići ću pehar spasenja⁹⁵
i zovnuti ime Jahvino.

(14) Ispunit ću svoje zavjete Jahvi
pred svim narodom njegovim.

(15) Dragocjena je u Jahvinim očima
smrt njegovih pobožnjaka.

(16) O Jahve, zacijelo sam ja tvoj sluga,
ja sam sluga tvoj, sin sluškinje tvoje,
ti si odriješio sveze moje.

(17) Tebi ću prinijeti žrtvu zahvalnicu
i zovnuti ime Jahvino.

(18) Ispunit ću svoje zavjete Jahvi
pred svim njegovim narodom,

(19) u dvorištima Jahvine kuće,
usred tebe, o Jerusaleme.

Hvalite Jahvu!

117 Hvalite Jahvu, svi pogani;
slavite ga, svi narodi.

(2) Jer velika je njegova ljubav prema nama,
i vjernost Jahvina vječna je.

Hvalite Jahvu!

118 Zahvaljujte Jahvi, jer je on dobar,
jer je ljubav njegova vječna.

(2) O, neka Israil kaže:

"Njegova je ljubav vječna."

(3) O, neka Aronova kuća kaže:

"Njegova je ljubav vječna."

(4) O, neka oni koji ga štiju kažu:

"Njegova je ljubav vječna."

(5) U nevolji zovnuh Jahvu;

Jahve mi se odazva, i na široko me mjesto postavi.

(6) Jahve je uz mene; ja se neću bojati.

Šta mi mogu ljudi učiniti?

(7) Jahve je uz mene među onima koji me pomažu;
zato ću ja pobjedonosno gledati one koji me mrze.

⁹⁴ Ili *Povjerovah, zato progovorih*.

⁹⁵ U znak zahvalnosti Bogu za njegovu pomoć i pobjedu.

(8) Bolje je naći utočište kod Jahve
nego se u čovjeka uzdati.

(9) Bolje je naći utočište kod Jahve
nego se u prvake uzdati.

(10) Opkoliše me svi pogani;
u ime Jahvino ja ću ih zacijelo odsjeći.

(11) Opkoliše me, tako je, opkoliše me;
u ime Jahvino ja ću ih zacijelo odsjeći.

(12) Opkoliše me kao pčele;
ugasiše se brzo kao vatra od trnja;

u ime Jahvino ja ću ih zacijelo odsjeći.

(13) Snažno su me gurali, pa sam pao,
ali me Jahve spasio.

(14) Jahve je moja snaga i pjesma moja,
i postao je spasenje moje.

(15) U čadorima pravednih čuje se radosno klica-
nje pobjedničko;

Jahvina desnica junačna je.

(16) Jahvina desnica uzdignuta je;
Jahvina desnica junačna djela učini.

(17) Umrijeti neću, nego živjeti
i pripovijedati o djelima Jahvinim.

(18) Jahve me strogo odgajao,
ali me smrti nije predao.

(19) Otvorite mi kapije pravednosti;
na njih ću ući, Jahvi ću zahvaliti.

(20) Ovo je kapija Jahvina;
na nju će pravednik ući.

(21) Ja ću ti zahvaliti, jer si mi se odazvao,
i spasenje moje postao.

(22) Kamen što ga odbaciše graditelji
postade glavni kamen temeljac;

(23) to je od Jahve,
i čudesno je u očima našim.

(24) Ovaj je dan djelo Jahvino;
veselimo se i radujmo njemu.

(25) O Jahve, spasi nas, preklinjemo te;
o Jahve, preklinjemo te, podari nam sreću!

(26) Blagoslovljen bio onaj koji dolazi u Jahvino ime!
Mi smo vas iz Jahvine kuće blagoslovili.

(27) Jahve je Bog, i on nam je svjetlo dao;
privežite uzicama gozbenu žrtvu za rogove žrtvenika.

(28) Ti si moj Bog, i ja ti zahvaljujem;
ti si moj Bog, ja te veličam.

(29) Zahvaljujte Jahvi, jer je on dobar,
jer je ljubav njegova vječna.

Alef **119**⁹⁶Kako su blagoslovljeni oni čiji
je život neporočan,

⁹⁶ Ovaj je psalam u akrostihu.

koji hode po zakonu Jahvinu.

(2) Kako su blagoslovljeni oni koji se drže svjedočanstva njegovih, koji njega traže svim srcem svojim.

(3) I ne nanose nikakvu nepravdu; njegovim putevima hode.

(4) Ti si zapovjedio svoje propise, da ih brižljivo čuvamo.

(5) O, kad bi moji putevi bili čvrsti, da čuvaju pravila tvoja.

(6) Tad se ja neću postidjeti kad budem gledao sve zapovijedi tvoje.

(7) Zahvaljivat ću ti čestita srca kad naučim tvoje odredbe pravedne.

(8) Držat ću se pravila tvojih; ne ostavljaj me potpuno!

Bet (9) Kako može mladić sačuvati svoj život čistim?

Držeći se tvoje riječi.

(10) Svim srcem svojim tebe sam tražio;

ne daj da odlutam od zapovijedi tvojih.

(11) Tvoje obećanje u srce sam pohranio,

da se ne bih o te ogriješio.

(12) Slava tebi, o Jahve; nauči me svojim pravilima.

(13) Svojim sam usnama kazivao o svim naredbama usta tvojih.

(14) Radujem se putu tvojih svjedočanstava,

kao svem blagu.

(15) Razmišljat ću o tvojim propisima i paziti na puteve tvoje.

(16) Uživat ću u tvojim pravilima; neću zaboraviti riječ tvoju.

Gimel (17) Budi dobrotiv prema slugi svome, da živim i čuvam riječ tvoju.

(18) Otvori moje oči da gledam čudesa iz tvoga zakona.

(19) Ja sam stranac na zemlji; ne sakrivaj svojih zapovijedi od mene.

(20) Duša mi je ispijena od čežnje za tvojim naredbama u svako doba.

(21) Ti koriš ohole, prokletnike, koji se udaljavaju od zapovijedi tvojih.

(22) Skini s mene poniženje i prijezir, jer ja se držim svjedočanstava tvojih.

(23) Iako vladari sijeje i govore protiv

mene,

tvoj sluga razmišlja o pravilima tvojim. (24) Tvoja su mi svjedočanstva užitek; ona su moji savjetnici.

Dalet (25) Duša mi prijanja uz prašinu; oživi me po riječi svojoj.

(26) Kazivao sam o svojim putevima, i ti si mi se odazvao;

pouči me pravilima svojim.

(27) Daj mi da razumijem put propisa tvojih,

pa ću razmišljati o čudima tvojim.

(28) Duša mi plače od žalosti; osnaži me po riječi svojoj.

(29) Udalji lažni put od mene, i budi milosrdan prema meni po zakonu tvom.

(30) Ja sam odabrao put vjernosti; preda se sam stavio odredbe tvoje.

(31) Ja se priljubljujem uz tvoja svjedočanstva;

o Jahve, nemoj me posramiti!

(32) Ja ću ići putem tvojih zapovijedi, jer ćeš ti rasprostraniti srce moje.

He (33) Pouči me, o Jahve, putu pravila tvojih,

i ja ću ga se do kraja držati.

(34) Daj mi razum da se držim zakona tvoga

i čuvam ga svim srcem svojim.

(35) Uputi me stazom zapovijedi svojih, jer u njoj uživam.

(36) Prikloni moje srce svjedočanstvima svojim,

a ne nečasnoj dobiti.

(37) Odvрати moje oči da ne gledaju ispraznost,

i oživi me na putevima svojim.

(38) Ispuni svoje obećanje slugi svome, koje si dao onima što te štiju.

(39) Ukloni moje poniženje od kojeg strahujem,

jer tvoje su naredbe dobre.

(40) Evo, ja čežnem za propisima tvojim;

oživi me pravednošću svojom.

Vau (41) Neka mi i tvoja ljubav dođe, o Jahve,

spasenje tvoje po obećanju tvome,

(42) pa ću znati odgovoriti onome
koji me bude izazivao,
jer se uzdam u riječ tvoju.

(43) I ne uzimaj mi riječ istine pot-
puno iz usta,
jer ja iščekujem naredbe tvoje.

(44) Tako ću čuvati tvoj zakon nepre-
stano,
dovijeka.

(45) I hodit ću slobodno,
jer tragam za naredbama tvojim.

(46) I kazivat ću o tvojim svjedočan-
stvima pred kraljevima,
i neću se postidjeti.

(47) Uživat ću u zapovijedima tvojim,
koje volim.

(48) I podići ću svoje ruke štujući
zapovijedi tvoje,
koje volim,

i razmišljat ću o pravilima tvojim.

Zajin (49) Sjeti se obećanja slugi svome
kojim si mi dao nadu.

(50) Ovo mi je utjeha u mucu,
što me riječ tvoja oživila.

(51) Oholi mi se slobodno rugaju,
ali ja ne odstupam od zakona tvoga.

(52) Sjećam se tvojih naredbi drev-
nih, o Jahve,
i nalazim utjehu u njima.

(53) Žestoko ogorčenje spopada me
zbog zlikovaca
koji ostavljaju zakon tvoj.

(54) Tvoja su mi pravila pjesma
u kući mog hodočašća.

(55) O Jahve, sjetim se tvoga imena
noću,

i čuvam zakon tvoj.

(56) Ovo mi je postao običaj,
da se držim propisa tvojih.

Het (57) Jahve je moj udio;
obećao sam da ću se držati riječi tvojih.

(58) Tražio sam tvoju blagonaklonost
svim srcem svojim;
smiluj mi se po obećanju svome.

(59) Razmotrio sam puteve svoje,
i upravio sam svoje noge ka svjedočan-
stvima tvojim.

(60) Hitio sam, i nisam se skanjivao
da čuvam zapovijedi tvoje.

(61) Uzice zlikovaca opasaše me,
ali ja ne zaboravih zakona tvoga.

(62) U ponoć ću ustati da ti se zahvalim
zbog tvojih naredbi pravednih.

(63) Prijatelj sam svima onima koji
te štiju

i onima koji čuvaju propise tvoje.

(64) Zemlja je puna tvoje blagosti, o
Jahve;

pouči me pravilima svojim.

Tet (65) Dobro si postupao prema slugi
svome,

o Jahve, po riječi svojoj.

(66) Pouči me dobrom razboru i znanju,
jer ja vjerujem u zapovijedi tvoje.

(67) Prije nego što udarih na muku,
zalutah,

ali sad čuvam obećanje tvoje.

(68) Ti si dobar i činiš dobro;

pouči me pravilima svojim.

(69) Oholi me kaljaju lažima;
svim ću se srcem svojim držati propi-
sa tvojih.

(70) Srca su im okorjela i bezosjećajna,
ali ja uživam u zakonu tvomu.

(71) Dobro je što sam bio ucviljen,
da bih naučio pravila tvoja.

(72) Bolji mi je zakon s usta tvojih
nego hiljade zlatnika i srebrenjaka.

Jod (73) Tvoje su me ruke stvorile i obli-
kovale;

podari mi razum, da naučim zapovi-
jedi tvoje.

(74) Neka me vide oni koji te štiju, i
raduju se,

jer ja iščekujem riječi tvoje.

(75) Ja znam, o Jahve, da su tvoji su-
dovi pravedni

i da si me ti u vjernosti ucvilio.

(76) O, neka me tvoja ljubav utješi
po obećanju tvome slugi tvome.

(77) Neka mi tvoja samilost dođe, da
živim,

jer je tvoj zakon meni slast.

(78) Neka se postide oholi, jer me
potkopavaju lažima,

a ja ću razmišljati o tvojim propisima.

(79) Neka se oni koji te štiju okrenu
k meni,

- baš oni koji znaju svjedočanstva tvoja.
 (80) Neka mi srce bude nedužno u pravilima tvojim, da se ne postidim.
- Kaf* (81) Duša mi vehne za spasenjem tvojim; ali ja iščekujem riječ tvoju.
 (82) Oči me izdaju od čežnje za tvojim obećanjem dok govorim: "Kad ćeš me utješiti?"
 (83) Iako sam postao kao vinski miješ u dimu, ne zaboravljam pravila tvoja.
 (84) Dokle mora sluga tvoj čekati? Kad ćeš izvršiti sud nad onima koji me progone?
 (85) Oholi mi kopaju jame, ljudi koji ne rade po zakonu tvomu.
 (86) Sve su zapovijedi tvoje vjerne; lažima me progone; pomози mi!
 (87) Umalo me ne zatrše na zemlji, ali ja ne digoh ruke od propisa tvojih.
 (88) Oživi me po ljubavi svojoj, da bih čuvao svjedočanstvo usta tvojih.
- Lamed* (89) Zauvijek je, o Jahve, tvoja riječ na nebu učvršćena.
 (90) Vjernost se tvoja nastavlja kroz sve naraštaje; ti si učvrstio zemlju, i ona stoji.
 (91) I danas je sve po naredbama tvojim, jer sve tebi služi.
 (92) Da mi tvoj zakon nije bio užitak, onda bih propao u svojoj mucij.
 (93) Nikad neću zaboraviti propise tvoje, jer si me po njima ti oživio.
 (94) Ja sam tvoj, spasi me, jer sam tragaо za propisima tvojim.
 (95) Zlikovci me čekaju da me unište; ja ću brižljivo razmotriti svjedočanstva tvoja.
 (96) Vidio sam granicu svem savršenstvu; tvoja je zapovijed široka preko mjere.
- Mem* (97) O, kako volim zakon tvoj! O njemu razmišljam po cijeli dan.
 (98) Tvoje me zapovijedi čine mudrijim od dušmana mojih, jer su uvijek uz mene.
- (99) Pronicljiviji sam od svih učitelja svojih, jer razmišljam o svjedočanstvima tvojim.
 (100) Razumijevam bolje nego stari, jer se držim propisa tvojih.
 (101) Čuvao sam noge svoje od svakog zla puta, da bih se držao riječi tvoje.
 (102) Nisam odstupaо od naredbi tvojih, jer si me ti sam poučio.
 (103) Kako su mi slatka obećanja tvoja!
 Jesu, slađa od meda ustima mojim!
 (104) Iz tvojih propisa stječem razum; zato mi je mrzak svaki lažan put.
- Nun* (105) Tvoja je riječ svjetiljka nogama mojim i svjetlo stazi mojoj.
 (106) Zakleo sam se, i to ću potvrditi, da ću čuvati pravedne odredbe tvoje.
 (107) Ucviljen sam preko mjere; oživi me, o Jahve, po riječi svojoj.
 (108) O, primi dobrovoljne žrtve usta mojih, o Jahve, i pouči me odredbama svojim.
 (109) Život mi je neprestano u opasnosti, ali ja ne zaboravljam zakon tvoj.
 (110) Zlikovci mi postaviše stupicu, ali ja ne skrenuh od propisa tvojih.
 (111) Naslijedio sam tvoja svjedočanstva zauvijek, jer su ona radost srca mog.
 (112) Priklonih svoje srce da izvršavam pravila tvoja zauvijek, dokraja.
- Samek* (113) Mrzim prevrtljive ljude, a volim zakon tvoj.
 (114) Ti si moje skrovište i štit moj; ja iščekujem riječ tvoju.
 (115) Odstupite od mene, zlotvori, da bih se držao zapovijedi Boga svog.
 (116) Podupri me po svome obećanju, da živim; i ne daj da se postidim nade svoje.
 (117) Potpomози me, da budem siguran, da se neprestano obazirem na pravila tvoja.

(118) Ti si odbacio one koji odstupaju od pravila tvojih, jer zaludu je varanje njihovo.

(119) Ti uklanjaš sve zlikovce na zemlji kao šljaku;

zato ja volim svjedočanstva tvoja.

(120) Tijelo mi dršće od straha od tebe, i stojim u strahopoštovanju pred naredbama tvojim.

Ajin (121) Radio sam što je pravo i pravedno; ne prepuštaj me tlačiteljima mojim.

(122) Budi jamac slugi svom; ne daj oholima da me tlače.

(123) Oči me izdaju od čežnje za spasenjem tvojim

i tvojim pravednim obećanjem.

(124) Postupaj sa svojim slugom po ljubavi svojoj,

i pouči me pravilima svojim.

(125) Ja sam sluga tvoj; podari mi razum,

da spoznam svjedočanstva tvoja.

(126) Vrijeme je da Jahve djeluje, jer oni su povrijedili zakon tvoj.

(127) Zacijelo ja volim tvoje zapovijedi više od zlata, tako je, više od čistoga zlata.

(128) Zacijelo ja sve propise tvoje držim za ispravne, mrzak mi je svaki lažan put.

Pe (129) Tvoja su svjedočanstva divna; zato ih se moja duša drži.

(130) Objava tvojih riječi daje svjetlo; razum daje prostodušnima.

(131) Otvaram usta širom i dahćem, žudeći za zapovijedima tvojim.

(132) Okreni se k meni, i smiluj mi se, onako kako to činiš onima koji vole ime tvoje.

(133) Učvrsti mi korake kao što si obećao,

i ne daj da ikakva opačina ovlada mnome.

(134) Izbavi me od tlake ljudske, da čuvam propise tvoje.

(135) Neka tvoje lice obasja slugu tvog, i pouči me pravilima svojim.

(136) Oči mi proliše potoke suza, jer oni ne čuvaju zakon tvoj.

Cade (137) Pravedan si, o Jahve, i ispravni su sudovi tvoji.

(138) Svoja si svjedočanstva zapovjedio u pravednosti i potpunoj vjernosti.

(139) Revnost me moja izjede, jer protivnici moji zapostavljaju riječi tvoje.

(140) Tvoje je obećanje sasvim provjereno,

zato ga sluga tvoj voli.

(141) Malen sam i prezren,

ali ne zaboravljam propise tvoje.

(142) Tvoja je pravednost vječita, i tvoj je zakon istina.

(143) Nevolja me i tjeskoba snađoše, ali su mi zapovijedi tvoje užitak.

(144) Svjedočanstva su tvoja zauvijek pravedna;

podari mi razum da živim.

Kof (145) Svim srcem zavapih; odazovi mi se, o Jahve!

ja ću se držati pravila tvojih.

(146) Tebi zavapih; spasi me, i čuvat ću svjedočanstva tvoja.

(147) Ustajem prije zore i u pomoć vapim;

iščekujem riječi tvoje.

(148) Oči mi straže noćne pretječu, da razmišljam o obećanju tvome.

(149) Poslušaj moj glas po ljubavi svojoj;

oživi me, o Jahve, po odredbama svojim.

(150) Primiću se oni koji idu za opačinom;

oni su daleko od zakona tvog.

(151) Ti si blizu, o Jahve,

i sve su tvoje zapovijedi istina.

(152) Davno sam iz tvojih svjedočanstava saznao

da si ih ti zauvijek uspostavio.

Reš (153) Pogledaj na moju muku, i spasi me,

jer ja ne zaboravljam zakon tvoj.

(154) Zastupaj moj slučaj, i izbavi me; oživi me po obećanju svome.

(155) Spasenje je daleko od zlikovaca, jer oni ne tragaju za zakonima tvojim.

(156) Velika su milosrđa tvoja, o Jahve; oživi me po odredbama svojim.

(157) Mnogo je mojih progonitelja i protivnika,
ali ja ne odstupam od svjedočanstava tvojih.

(158) Gledam nevjerne s gnušanjem, jer ne čuvaju obećanje tvoje.

(159) Vidi kako volim propise tvoje; oživi me, o Jahve, po ljubavi svojoj.

(160) Sve su riječi tvoje istina, i tvoje su pravedne odredbe sve do jedne vječne.

Sin (161) Vladari me progone bez razloga, a moje srce dršće pred riječima tvojim.

(162) Radujem se tvome obećanju kao onaj koji se domogne velika plijena.

(163) Mrzim i prezirem laž, ali volim zakon tvoj.

(164) Sedam puta na dan tebe hvalim zbog pravednih odredbi tvojih.

(165) Oni koji vole tvoj zakon u velikom su miru,

i ni o šta se oni ne spotiču.

(166) Spasenju se tvome nadam, o Jahve,

i zapovijedi tvoje izvršavam.

(167) Duša moja čuva svjedočanstva tvoja,

i ja ih silno volim.

(168) Ja se držim propisa tvojih i svjedočanstava tvojih,

jer su svi moji putevi pred tobom.

(169) Neka moj vapaj dopre preda te, o Jahve;

podari mi razum po riječi svojoj.

Tau (170) Neka moja molba dopre preda te; izbavi me po obećanju svome.

(171) Neka moje usne izriču hvalu, jer me ti poučavaš pravilima svojim.

(172) Neka mi jezik pjeva o obećanju tvome,

jer su pravedne sve zapovijedi tvoje.

(173) Neka tvoja ruka bude spremna da mi pomogne,

jer sam odabrao propise tvoje.

(174) Ja čeknem za tvojim spasenjem, o Jahve,

i tvoj mi je zakon užitak.

(175) Neka moja duša živi da bi te hvalila,

i neka mi tvoje odredbe pomognu.

(176) Zalutao sam kao izgubljena ovca; potraži svog slugu,

jer zapovijedi tvoje ja ne zaboravljam.

120 *Hodočasnička pjesma*

U nevolji zavapih Jahvi,

i on mi se odazva.

(2) Izbavi mi dušu, o Jahve, od usana lažljivih, od jezika varljiva.

(3) Šta će ti se dati, i šta će ti se još učiniti, jeziče varljivi?

(4) Oštre strijele ratničke, s ugljvljem užarenim.

(5) Kuku meni što sam se naselio u Mešku, što boravim među čadorima kedarskim!⁹⁷

(6) Predugo je moja duša obitavala s onima koji mrze mir.

(7) Ja sam za mir, ali kad progovorim, oni su za rat.

121 *Hodočasnička pjesma*

Podići ću oči ka gorama;

odakle će mi pomoć doći?

(2) Pomoć mi dolazi od Jahve, koji je stvorio nebo i zemlju.

(3) On neće dati da ti noga posklizne; onaj koji te čuva neće zadrijemati.

(4) Gle, onaj koji čuva Israila neće ni zadrijemati ni zaspati.

(5) Jahve je tvoj čuvar;

Jahve je tvoj hlad s desne strane tvoje.

(6) Sunce ti neće danju nauditi, ni mjesec noću.

(7) Jahve će te od svakog zla štititi; on će dušu tvoju čuvati.

(8) Jahve će paziti na tvoj ulazak i izlazak odsada pa dovijeka.

122 *Hodočasničke pjesme. Psalam Davidov*

Obradovah se kad mi rekoše:

“Hajdemo u kuću Jahvinu.”

(2) Noge nam stoje

u tvojim kapijama, o Jerusaleme,

(3) Jerusaleme, što si sagrađen

kao zbijen grad,

(4) u koji uzlaze plemena, baš plemena Jahvina – po odredbi Israilu –

da hvale ime Jahvino.

(5) Jer ondje su bila posađena prijestolja sudačka,

⁹⁷ Mjesta čiji su stanovnici bili poznati kao divlji i bespoštedni borci.

prijestolja kuće Davidove.

(6) Molite za mir Jerusalemu:
“Sretni bili oni koji te vole.

(7) Mir vladao među tvojim zidinama,
i sreća u tvojim dvorima.”

(8) Zarad svoje braće i svojih prijatelja
reći ću sad: “Mir u tebi.”

(9) Zarad kuće Jahve, Boga našega,
tražit ću tvoje dobro.

123 K tebi dižem oči svoje,
o ti koji sjediš na nebesima!

(2) Gle, kao što oči sluga gledaju u ruku gospodara
njihova,

oči sluškinje u ruku gospodarice njezine,
tako naše oči gledaju u Jahvu, Boga našega,
dok nam se on ne smiluje.

(3) Smiluj nam se, o Jahve, smiluj nam se,
jer smo se većma zasitili prijezira.

(4) Duša nam se zasitila
ruganja onih samozadovoljnih
i prijezira oholih.

124 “Da Jahve ne bješe na našoj strani”,
neka sad Israil kaže,

(2) “da Jahve ne bješe na našoj strani,
kad se ljudi digoše na nas,

(3) onda bi nas žive preplavile,
kad njihov gnjev planu na nas,

(4) onda bi nas vode progutale,
bujica bi nas odnijela,

(5) onda bi nas pobjesnjele vode odnijele.”

(6) Slava Jahvi,
koji ne daje da budemo plijen zubima njihovim.

(7) Duša nam umače kao ptica iz lovačke stupice;
stupica se raskide, i mi umakosmo.

(8) Naša je pomoć u imenu Jahve,
koji je stvorio nebo i zemlju.

125 Oni koji se uzdaju u Jahvu
kao Cionska su gora koja se ne može pomjeriti,
nego ostaje dovijeka.

(2) Kao što gore okružuju Jerusalema,
tako Jahve okružuje narod svoj
odsada pa dovijeka.

(3) Jer žezlo zlikovaca neće ostati na zemlji pravednika,
da pravednici ne bi posegnuli za nepravdom.

(4) Čini dobro, o Jahve, onima koji su dobri
i onima koji su čestita srca.

(5) A oni koji skreću na krive puteve,
Jahve će njih odvesti sa zlotvorima.

Mir Israilu!

126 Kad je Jahve vratio sužnje cionske,
mi smo bili kao oni koji sanjaju.

(2) Tad nam se usta ispuniše smijehom
i jezik radosnim klicanjem;

tad se govorilo među poganima:
“Jahve im učini velika djela.”

(3) Jahve nam učini velika djela;
mi se radujemo.

(4) Vрати naše preostale sužnje, o Jahve,
kao potoke u pustinji Negevu.

(5) Oni koji budu sijali u suzama, žnjet će u radosnom klicanju.

(6) Onaj ko bude plačuci išao naokolo, noseći svoju vreću sa sjemenom
vraćat će se doista s radosnim poklikom, noseći snopove svoje.

127 *Hodočasničke pjesme. Psalam Solomono-*
nov

Ako Jahve kuću ne sagradi,
uzalud se muče njezini graditelji;
ako Jahve ne bude čuvao grad,
uzalud stražar bdije.

(2) Uzalud ranite,
na počinak kasno odlazite,
hljeb mučnoga rada jedete,
jer on daje svom miljeniku i u snu.

(3) Gle, djeca su dar Jahvin,
plod utrobe nagrada je.

(4) Kao strijele u ruci ratnika,
takva su djeca nečije mladosti.

(5) Blago čovjeku čiji je tobolac pun njih;
oni se neće postidjeti

kad budu govorili sa svojim dušmanima na kapiji.

128 Blago svakom ko se boji Jahve,
ko hodi putevima njegovim.

(2) Ti ćeš jesti plod ruku svojih,
bit ćeš sretan, i bit će ti dobro.

(3) Žena će ti biti kao rodna loza
u kući tvojoj,
tvoja djeca kao mladice masline
oko stola tvoga.

(4) Eto, tako će biti blagoslovljen čovjek
koji se bude bojavao Jahve.

(5) Blagoslovio te Jahve s Ciona,
i ti gledao blagostanje Jerusalema sve dane života
svoga!

(6) Vidio djecu djece svoje!
Mir Israilu!

129 “Mnogo puta su me od mladosti progonili”,

neka sad Israil kaže,

(2) “mnogo puta su me od mladosti progonili, ali me nisu prevladali.

(3) Orači su po leđima mojim orali; brazde su svoje produljivali.”

(4) Jahve je pravedan;

on je presjekao uzice zlikovačke.

(5) Neka se svi koji mrze Cion postide i okrenu natrag.

(6) Neka budu kao trava na krovovima, što uvehne prije nego uzraste,

(7) kojom žetelac ne napuni dlan, ni naruče onaj koji veže snopove,

(8) i neka prolaznici ne govore:

“Jahvin blagoslov bio nad vama; mi vas blagosiljamo u ime Jahvino.”

130 Iz dubina zavapih tebi, o Jahve.

(2) Gospode, čuj glas moj! Neka tvoje uši pomno slušaju glas mojih molbi.

(3) Da ti, o Jahve, bilježiš opačine, o Gospode, ko bi opstao?

(4) Ali u tebe je oprost, da bi te se bojali.

(5) Ja iščekujem Jahvu, moja duša iščekuje, i u njegovu se riječ uzdam.

(6) Duša mi iščekuje Jahvu više nego stražari jutro, više nego stražari jutro.

(7) O Israile, uzdaj se u Jahvu, jer je u Jahve ljubav,

i u njega je otkupljenje obilno.

(8) I on će otkupiti Israilce od svih njihovih opačina.

131 *Hodočasničke pjesme. Psalam Davidov*
O Jahve, srce moje nije oholo, niti su mi oči uznosite,

niti se ja uplićem u stvari velike, niti u stvari za me preteške.

(2) Ali sam se sabrao i smirio; kao dijete odbijeno od sise sa svojom majkom, moja je duša kao dijete odbijeno od sise u meni.

(3) O Israile, uzdaj se u Jahvu odsada po do vijeka!

132 Sjeti se, o Jahve, poradi Davida, sve muke njegove,

(2) kako se zakleo Jahvi

i zavjetovao Moćnom Jakovljevom:

(3) “Zacijelo neću ući u kuću svoju ni leći na postelju svoju,

(4) neću dati da mi oči zaspu ni očni kapci zadrijemaju,

(5) dok ne nađem mjesto Jahvi, obitavalište Moćnom Jakovljevom.”

(6) Eto, čusmo za nj⁹⁸ u Efrati, nađosmo ga u polju Jaarskome.

(7) Uđimo u njegovo obitavalište; klanjajmo se kod podnožja njegovog.

(8) Ustani, o Jahve, dođi u svoje počivalište, ti i kovčeg tvoje moći.

(9) Neka se tvoji svećenici u pravednost odjenu, i neka tvoji pobožnjaci od radosti pjevaju.

(10) Poradi Davida, sluge svojega, ne odbacuj pomazanika svoga.

(11) Jahve se zakleo Davidu, istinom koju neće povući:

“Jednog od tvojih potomaka ja ću postaviti na prijestolje tvoje.

(12) Budu li tvoji sinovi čuvali savez i moje svjedočanstvo kojem ću ih poučiti, i njihovi će sinovi sjediti na tvom prijestolju zauvijek.”

(13) Jer Jahve je odabrao Cion; on ga je želio za svoj stan.

(14) “Ovo je moje počivalište zauvijek; ovdje ću obitavati, jer sam ja to želio.

(15) Ja ću mu opskrbu obilno blagosloviti; siromahe ću njegove hljebom nasititi.

(16) I svećenike ću njegove u spasenje odjenuti, i njegovi će pobožnjaci od radosti pjevati.

(17) Ondje ću dati da nikne Davidov rog; ja sam pripremio svjetiljku za pomazanika svoga.⁹⁹

(18) Njegove ću dušmane u sram obući, a na njemu će samom kruna njegova blistati.”

133 *Hodočasničke pjesme. Psalam Davidov*
Gle, kako je dobro i milo

da braća žive zajedno i složno!

(2) To je kao dragocjeno ulje na glavi, što se spušta na bradu,

bradu Aronovu,

što se spušta na rub haljina njegovih.

(3) To je kao da se rosa s Hermona spušta na gore cionske,

⁹⁸ Tj. za kovčeg saveza.

⁹⁹ Tj. pripremio sam nasljednika prijestolja Davidova.

jer ondje je Jahve spustio svoj blagoslov – život do vijeka.

134 Hajdete slaviti Jahvu, sve sluge Jahvine, što služite noću u kući Jahvinoj!

(2) Dižite svoje ruke prema svetištu i slavite Jahvu.

(3) Blagoslovio te Jahve s Ciona, onaj koji je stvorio nebo i zemlju.

135 Hvalite Jahvu! Hvalite ime Jahvino, hvalite, o sluge Jahvine,

(2) vi koji služite u kući Jahvinoj, u dvorištima kuće Boga našega!

(3) Hvalite Jahvu, jer je Jahve dobar; pjevajte hvale imenu njegovu, jer je to divno.

(4) Jer Jahve je odabrao sebi Jakova, Israila sebi za svojinu.

(5) Jer ja znam da je Jahve velik, i da je naš Gospod iznad svih bogova.

(6) Jahve čini što mu je drago, na nebu i na zemlji, na morima i u svim bezdanima.

(7) On daje da se oblaci dižu s krajeva zemlje, daje munju s kišom,

i izvodi vjetar iz riznica svojih.

(8) On udara po prvjencima u Egiptu, i po ljudima i po životinjama.

(9) On posla znamenja i čuda posred tebe, o Egipte, na faraona i sve sluge njegove.

(10) On udara po mnogim narodima i pogubi moćne kraljeve,

(11) Sihona, kralja Amorejaca, i Oga, kralja bašanskoga,

i sva kraljevstva kanaanska, (12) te dade njihovu zemlju u baštinu,

u baštinu Israilu, narodu svojemu.

(13) Tvoje je ime, o Jahve, vječno, tvoj spomen, o Jahve, kroz sve naraštaje.

(14) Jer Jahve će suditi narodu svom,¹⁰⁰ i smilovat će se slugama svojim.

(15) Poganski kumiri samo su srebro i zlato, čovječije ruke djelo.

(16) Usta imaju, ali ne govore; oči imaju, ali ne vide;

(17) uši imaju, ali ne čuju;

niti ima imalo daha u ustima njihovim.

(18) Oni koji ih prave bit će kao oni, hoće, svako ko se u njih bude uzdao.

(19) O kuću Israilova, slavi Jahvu;

o kuću Aronova, slavi Jahvu;

(20) o kuću Levijeva, slavi Jahvu;

vi koji štujete Jahvu, slavite Jahvu!

(21) Slava Jahvi s Ciona,

onome koji obitava u Jerusalemu!

Hvalite Jahvu!

136 Zahvaljujte Jahvi, jer je on dobar, jer je vječna ljubav njegova.

(2) Zahvaljujte Bogu bogova, jer je vječna ljubav njegova.

(3) Zahvaljujte Gospodu gospodara, jer je vječna ljubav njegova,

(4) njemu koji jedini čini velika čuda, jer je vječna ljubav njegova,

(5) njemu koji vješto stvori nebesa, jer je vječna ljubav njegova,

(6) njemu koji razastrije zemlju nad vodama, jer je vječna ljubav njegova,

(7) njemu koji stvori velike svjetiljke, jer je vječna ljubav njegova:

(8) sunce da vlada danju,

jer je vječna ljubav njegova,

(9) mjesec i zvijezde da vladaju noću, jer je vječna ljubav njegova.

(10) Njemu koji udara po prvjencima Egipćana,

jer je vječna ljubav njegova,

(11) i izvede Israila iz njihove sredine,

jer je vječna ljubav njegova,

(12) snažnom šakom i ispruženom rukom,

jer je vječna ljubav njegova,

(13) njemu koji razdvoji Trsteno more,

jer je vječna ljubav njegova,

(14) i provede Israila posred njega,

jer je vječna ljubav njegova,

(15) a faraona i vojsku mu u Trsteno more obori,

jer je vječna ljubav njegova,

(16) njemu koji je vodio svoj narod pustinjom,

jer je vječna ljubav njegova,

(17) njemu koji udara po velikim kraljevima,

jer je vječna ljubav njegova,

(18) i pogubi moćne kraljeve,

jer je vječna ljubav njegova:

(19) Sihona, kralja Amorejaca,

jer je vječna ljubav njegova,

(20) i Oga, kralja bašanskoga,

jer je vječna ljubav njegova,

(21) te njihovu zemlju u baštinu dade,

jer je vječna ljubav njegova,

¹⁰⁰ Ili Jahve će opravdati narod svoj.

(22) baš u baštinu Israilu, slugi svojemu,
jer je vječna ljubav njegova.

(23) Njemu koji se sjeti nas u našem poniženju,
jer je vječna ljubav njegova,

(24) i spasi nas od naših protivnika,
jer je vječna ljubav njegova,

(25) koji daje hranu svim ljudima,
jer je vječna ljubav njegova.

(26) Zahvaljujte Bogu neba,
jer je vječna ljubav njegova.

137 Kraj babilonskih rijeka,
ondje smo sjedili i plakali
kad se sjetismo Ciona.

(2) O vrbe usred njega¹⁰¹
lire smo svoje vješali.

(3) Jer ondje su naši zarobljivači zahtijevali od nas
da pjevamo,

i naši mučitelji da ih zabavljamo, govoreći:
"Pjevajte nam jednu od cionskih pjesama."

(4) Kako da pjevamo Jahvinu pjesmu
u tuđoj zemlji?

(5) Ako te zaboravim, o Jerusaleme,
neka mi desnica zaboravi svirati.

(6) Neka mi jezik uz nepce prione
ako te se ne sjetim,

ako ne budem uzdizao Jerusalemljane
iznad svoje najveće radosti.

(7) Sjeti se, o Jahve, šta su sinovi Edomovi uradili
kad je pao Jerusalemljane,
kako su govorili: "Sravnite ga, sravnite ga
do temelja!"

(8) O narode babilonski, koji ćeš biti opustošen,
blago će biti onome ko ti naknadi onim čime si ti
nama platila!

(9) Blago će biti onome ko zgrabi i smrska o stije-
nu dječicu tvoju!

138 *Psalam Davidov*
Zahvaljivat ću ti svim srcem svojim;
pjevat ću ti hvale pred bogovima.

(2) Poklonit ću se prema tvome hramu svetome,
i zahvaljivat ću imenu tvome zarad ljubavi tvoje i
vjernosti tvoje;

jer ti si nada sve uzdigao ime svoje i riječ svoju.

(3) Onog dana kad sam te zovnuo, ti si mi se
odazvao;

učinio si me smionim i dao snagu duši mojoj.

(4) Svi kraljevi zemaljski tebi će zahvaljivati, o Jahve,
kad čuju riječi iz usta tvojih.

(5) I pjevat će o putevima Jahvinim,
jer velika je slava Jahvina.

(6) Ta iako je Jahve uzvišen,
on opet gleda na poniznog,
a uznositog izdaleka poznaje.

(7) Iako ja hodim posred nevolje, ti ćeš me držati
u životu;

ti ćeš ruku svoju na gnjev mojih dušmana pružiti,
i tvoja će me desnica spasiti.

(8) Jahve će ispuniti ono što se mene tiče;
tvoja je ljubav, o Jahve, vječna;
ne ostavljaj djelo ruku svojih.

139 *Horovođi. Psalam Davidov*
O Jahve, istražio si me i upoznao.

(2) Kad ja sjedam i kad ustajem, ti znaeš;
misli moje izdaleka ti osjećaš.

(3) Stazu moju i gdje liježem ti pomno razaznaješ,
i sve puteve moje dobro ti poznaješ.

(4) Prije negoli i dođe riječ na moj jezik,
gle, o Jahve, ti je potpuno znaš.

(5) Ti si me straga i sprijeda okružio,
i svoju si ruku na me stavio.

(6) Takvo znanje meni je odveć čudesno;
odveć uzvišeno, ne mogu ga dosegnuti.

(7) Kamo da odem od duha tvoga?
I kamo da pobjegnem od prisustva tvoga?

(8) Ako se uspnem na nebo, tamo si ti;
prostrem li sebi ležaj u Šeolu, eto, tamo si ti.

(9) Krila zorina uzmem li,
naselim li se na najudaljenijim krajevima mora,

(10) i tamo će me ruka tvoja voditi,
i tvoja će me desnica dohvatiti.¹⁰²

(11) Kažem li: "Zacijelo će me tama prekriti,
i svjetlo oko mene noć će postati",

(12) ni tmina tebi nije tamna,
a noć je svijetla kao dan.

Tmina i svjetlost tebi su jednaki.

(13) Jer ti si oblikovao utrobu moju;
ti si me satkao u utrobi majke moje.

(14) Ja ću tebi zahvaljivati, jer sam stvoren straho-
vito i čudesno;

divna su djela tvoja,
i duša moja to dobro zna.

(15) Moje ti kosti nisu bile skrivene
kad sam stvoren u tajnosti

i vješto načinjen u dubinama zemlje;

(16) tvoje su oči vidjele moje neoblikovano tijelo,

¹⁰¹ Tj. Babilona.

¹⁰² To znači: i da bježim na krajnji istok i na krajnji zapad, ne mogu izmaći Božijoj volji.

i u tvojoj je knjizi bilo sve zapisano,
dani koji su mi bili određeni,
dok još nijednog ne bješe.

(17) Kako su mi dragocjene i namisli tvoje, o Bože!
Kako je velik zbroj njihov!

(18) Kad bi ih morao brojati, pijesak bi nadmašile.
Kad se probudim, još sam s tobom.

(19) O, kad bi ti pogubio zlikovca, o Bože;
zato odstupite od mene, krvoloci!

(20) Jer oni govore zlobno o tebi,
i dušmani tvoji zalud uzimaju [ime tvoje].

(21) Zar ja ne mrzim one koji tebe mrze, o Jahve?
I ne gnušam li se nad onima koji se dižu na te?

(22) Mrzim ih najviše;
oni su mi postali dušmani.

(23) Istraži me, o Bože, i upoznaj srce moje;
iskušaj me i upoznaj nemirne misli moje.

(24) I vidi ima li u meni škodljive navike,
i povedi me putem vječnim.

140 *Horovođi. Psalam Davidov*
Spasi me, o Jahve, zlih ljudi;
sačuvaj me nasilnika

(2) koji u srcima opačine smišljaju;
oni neprestano ratove začinju.

(3) Kao zmija jezike svoje oštrem;
pod usnama im je otrov gujin.

(4) Čuvaj me, o Jahve, od ruku zlikovaca;
sačuvaj me nasilnika

koji su naumili da mi noge spotaknu.

(5) Ponosni su mi zamku i uzice sakrili;
mrežu su kraj puta razapeli;
stupice su mi postavili.

(6) Rekoh Jahvi: "Ti si moj Bog;
poslušaj, o Jahve, moje molbe.

(7) O Jahve, Gospode, snago moga spasenja,
zakloni mi glavu u dan boja.

(8) Ne udovolji, o Jahve, željama zlikovca;
ne promiči njegovu zlu namisao,
da se ne uzdigne.

(9) A glave onih koji su me opkolili
neka prekrije nevolja njihovih usana.

(10) Neka se žeravica na njih sruči;
neka se oni strovale u vatru,

u duboke jame iz kojih se ne mogu dići.

(11) Kleветnik neka se ne okući na zemlji;
zlo neka brzo ulovi nasilnika."

(12) Ja znadem da će Jahve poduprijeti pravo ucvi-
ljenoga
i pravdu siromašnoga.

(13) Zaista, pravednici će zahvaljivati imenu tvom;
čestiti će obitavati u prisustvu tvom.

141 *Psalam Davidov*
O Jahve, dozivam te; pohiti k meni!
Saslušaj moj glas kad te zovnem!

(2) Neka se moja molitva uračuna kao tamjan
pred tobom,

podizanje mojih ruku kao večernja žrtva.

(3) Postavi stražu, o Jahve, na moja usta;
stražari na vratima mojih usana.

(4) Ne priklanaj moje srce nikakvu zlu,
da čini opaka djela sa zlotvorima;

i ne daj mi da jedem poslastica njihovih.

(5) Neka me pravednik udara, to je blagost;
neka me kori, to je ulje na glavi.

Neće to odbiti glava moja

jer se ja neprestano molim protiv njihovih zlodjela.

(6) Kad njihovi vladari budu pobacani sa hridi,
razumjet će da su moje riječi bile umjesne.

(7) [Reći će:] "Kao kad neko ore i provaljuje zemlju,
tako se naše kosti rasuše na ustima Šeola."

(8) Jer oči su moje uprte u te, o Jahve, Gospode moj;
tebi se ja utječem; ne ostavljam me nezaštićena.

(9) Čuvaj me čeljusti zamke koju su mi postavili
i stupica zlotvora.

Selah (10) Neka zlikovci upadnu u svoje vlastite mreže,
a ja prošao sigurno!

142 *Maskil Davidov. Kad je bio u pećini.*
Molitva

Glasno vapim Jahvi;

smjerno se molim Jahvi.

Selah (2) Pred tobom izlijevam svoju pritužbu;
pred tobom očitujem svoju nevolju.

(3) Kad duh u meni klone,

ti poznaješ moj put.

Na putu kojim hodim

zamku su mi sakrili.

(4) Pogledaj nadesno pa vidi,

jer nema nikog ko se na me obazire;

nemam kamo pobjeći;

za moju dušu niko ne mari.

(5) Tebi zavapih, o Jahve;

rekoh: "Ti si moje utočište,

moj dio u zemlji živih.

(6) Obazri se na moj vapaj,

jer sam većma ponižen;

izbavi me od progonitelja mojih,

jer su prejaki za me.

(7) Izvedi iz tamnice dušu moju

da zahvaljujem imenu tvom;
pravednici će se okupiti oko mene,
zbog tvoje dobrote prema meni.”

143 *Psalam Davidov*

Čuj molitvu moju, o Jahve,
poslušaj molbu moju u vjernosti svojoj!
Odazovi mi se u pravednosti svojoj.

(2) I ne upuštaj se u parničenje sa slugom svojim,
jer niko živ nije pravedan u očima tvojim.

(3) Jer dušman mi je dušu progonio;
do zemlje mi je život stukao;
u tamna me mjesta naselio, kao one koji su davno umrli.

(4) Zato mi duh klone;
srce mi je potišteno.

(5) Dana se davnih sjećam;
o svim tvojim djelima promišljam;
o djelima tvojih ruku razmišljam.

(6) Ruke ti svoje pružam;
duša mi za tobom čezne kao suha zemlja. *Selah*

(7) Brzo mi se odazovi, o Jahve, duh me izdaje;
ne sakrivaj lica svoga od mene,
inače ću postati kao oni što silaze u grobnu jamu.

(8) Daj da osjetim tvoju ljubav ujutro,
jer se u te uzdam;

pouči me kojim putem da krenem,
jer tebi dušu svoju povjeravam.

(9) Izbavi me, o Jahve, od dušmana mojih;
tebi se ja utječem.

(10) Nauči me da vršim volju tvoju,
jer ti si moj Bog;

tvoj dobri duh neka me vodi po ravnu tlu.

(11) Zarad imena svojega, o Jahve, oživi me.

U svojoj pravednosti izvuci moju dušu iz nevolje.

(12) I u dobroti svojoj porazi dušmane moje
i uništi sve one koji mi dušu cvijele,
jer ja sam sluga tvoj.

144 *Psalam Davidov*

Slava Jahvi, stijeni mojoj,
koji ruke moje uči ratu,
a prste moje boju;

(2) mom vjernom drugu i tvrđavi mojoj,
mome uporištu i izbavitelju mom,
mome štiti i onome kome se ja utječem,
koji mi potčinjava narod moj.

(3) O Jahve, šta je čovjek da se ti za nj brineš?
Ili sin čovječiji da ti na nj misliš?

(4) Čovjek je tek kao dašak;
njegovi su dani kao sjena prolazna.

(5) Rastavi nebesa svoja, o Jahve, i siđi;
dodirni planine, da se zadime.

(6) Daj neka munja sijevne, i dušmane rasprši;
odapni strijele svoje, i njih smeti.

(7) Pruži ruku svoju s visine;
spasi me i izbavi iz voda golemih,
iz ruku stranaca

(8) čija usta govore lažno
i čija je desnica varava.¹⁰³

(9) Pjevat ću ti pjesmu novu, o Bože;
na harfi od deset struna pjevat ću hvale tebi

(10) koji daješ spasenje kraljevima,
koji spašavaš svoga slugu Davida od pogubna mača.

(11) Spasi me i izbavi iz ruku stranaca
čija usta govore lažno
i čija je desnica varava.

(12) Neka nam sinovi u mladosti budu kao bujne
biljke,

a kćeri naše kao stupovi isklesani da dvorac ukrase;
(13) hambari nam puni bili prinosa od svake vrste,
i stada nam rađala na hiljade i desetine hiljada u
našim poljima;

(14) stoka nam nosila toware
bez nesreće i bez gubitka,

ne bilo vike na našim ulicama!

(15) Blago narodu kojem je tako;
blago narodu čiji je Bog Jahve.

145 *Hvalospjev Davidov*¹⁰⁴

Ja ću te veličati, Bože moj, o kralju,

i slavit ću tvoje ime dovijeka.

(2) Svaki ću te dan slaviti,
i hvalit ću tvoje ime dovijeka.

(3) Velik je Jahve, i predostojan hvale,
i nedokučiva je veličina njegova.

(4) Naraštaj će naraštaju hvaliti djela tvoja,
i očitovat će moćna djela tvoja.

(5) O slavnom sjaju tvoga veličanstva
i o tvojim čudesima ja ću razmišljati.

(6) Ljudi će kazivati o snazi velikih djela tvojih,
a ja ću pripovijedati o veličini tvojoj.

(7) Oni će željno izricati spomen na tvoju obilnu
dobrotu

i radosno klicati o tvojoj pravednosti.

(8) Jahve je milostiv i milosrdan,
ne srđi se brzo, i uzvišen je u ljubavi.

(9) Jahve je dobar prema svima,
i milost je njegova nad svim njegovim stvorenjima.

¹⁰³ Tj. koji se lažno zaklinju.

¹⁰⁴ Ovaj je psalam ispjevan u akrostihu.

- (10) Sva će te djela tvoja hvaliti, o Jahve, i pobožnjaci tvoji tebe će veličati.
 (11) Oni će kazivati o slavi kraljevstva tvoga i pripovijedati o moći tvojoj,
 (12) da obznane sinovima ljudskim silna djela tvoja i slavu veličanstva kraljevstva tvoga.
 (13) Kraljevstvo je tvoje vječno kraljevstvo, i tvoja vlast kroz sve naraštaje.
 Jahve je vjeran svim svojim obećanjima i pun ljubavi prema svemu što je stvorio.¹⁰⁵
 (14) Jahve podupire sve one koji padaju i pridiže sve one koji su pognuti.
 (15) Oči svih uprte su u tebe, i ti im daješ hranu u određeno vrijeme.
 (16) Ti otvaraš ruku svoju i udovoljavaš željama svakog živog stvora.
 (17) Jahve je pravedan u svim svojim putevima i dobrotiv u svim svojim djelima.
 (18) Jahve je blizu svima koji ga dozivaju, svima koji ga istinski dozivaju.
 (19) On će ispuniti želju onima koji ga štiju; i čut će njihov vapaj i spasiti ih.
 (20) Jahve čuva sve one koji ga vole, ali zlikovce sve on će uništiti.
 (21) Moja će usta izricati hvalu Jahvinu, i ljudi će svi slaviti njegovo ime dovijeka.

146 Hvalite Jahvu!

- Hvali Jahvu, dušo moja!
 (2) Ja ću hvaliti Jahvu dok sam živ; pjevat ću hvale svome Bogu dok me ima.
 (3) Ne uzdajte se u sinove ljudske, u smrtnika u kojem nema spasenja.
 (4) Duh se njegov odvaja, on se u zemlju vraća; baš toga dana njegove zamisli propadaju.
 (5) Blago li onom čija je pomoć Bog Jakovljevi, čije je uzdanje u Jahvi, Bogu njegovu,
 (6) koji je stvorio nebo i zemlju, more, i sve što je u njima, koji ostaje vjeran dovijeka,
 (7) koji vrši pravdu za tlačenoga, koji hrani gladnoga.
 Jahve oslobađa sužnje.
 (8) Jahve otvara oči slijepima;
 Jahve pridiže sve one koji su pognuti;
 Jahve voli pravedne;
 (9) Jahve štiti došlance;
 on uzdržava siročće i udovicu,

a osujećuje put zlikovački.
 (10) Jahve će vladati zauvijek, tvoj Bog, o Cione, svim naraštajima.
 Hvalite Jahvu!

147 Hvalite Jahvu!
 Ta dobro je pjevati hvale Bogu našem, jer ugodno je i dolično.

- (2) Jahve gradi Jerusalemlj; on sabire prognanike Israilove.
 (3) On liječi one srca slomljenih i previja im rane.
 (4) On određuje broj zvijezda; on im svima imena daje.
 (5) Velik je Jahve i obilan snagom; njegov je razum neograničen.
 (6) Jahve podupire uciviljene; on zlikovce ponižava do zemlje.
 (7) Pjevajte Jahvi sa zahvalom; pjevajte hvale uz liru Bogu našem, (8) koji prekriva nebesa oblacima, koji daje kišu zemlji, koji daje da po brdima trava niče.
 (9) On hrani stoku i mlade gavrane što grakću.
 (10) On ne uživa u snazi konja; on ne nalazi ništa u hitrini nogu čovječijih.
 (11) Jahve je naklonjen onima koji ga štiju, koji iščekuju ljubav njegovu.
 (12) Hvali Jahvu, Jerusalemlj! Hvali Boga svoga, Cione!
 (13) Jer on je učvrstio rešetke kapija tvojih; on je blagoslovio sinove tvoje u tebi.
 (14) On daje mir tvojim međama; on te siti najboljom pšenicom.
 (15) On šalje svoju zapovijed na zemlju; njegova se riječ vrlo brzo širi.
 (16) On prostire snijeg kao vun; on razbacuje inje kao pepeo.
 (17) On baca svoj led u komadima; ko može izdržati njegovu studen?
 (18) On šalje svoju riječ i topi ih; on daje da vjetar puše i vode teku.
 (19) On objavljuje svoje riječi Jakovu, svoje zakone i odredbe Israilu.
 (20) Nijednom narodu nije tako učinio, a naredbe njegove oni ne poznaju.
 Hvalite Jahvu!

148 Hvalite Jahvu!
 Hvalite Jahvu s nebesa; hvalite ga u visinama!

¹⁰⁵ Ovaj se dio (*Jahve... stvorio*) ne nalazi u mazoretskom tekstu, ali ga ima u kumranskim, grčkim i sirjačkim rukopisima.

(2) Hvalite ga, svi anđeli njegovi;
 hvalite ga, sve vojske njegove!
 (3) Hvalite ga, Sunce i Mjeseče;
 hvalite ga, sve zvijezde sjajne!
 (4) Hvalite ga, nebesa nad nebesima,
 i vode što ste nad nebesima!
 (5) Neka hvale ime Jahvino,
 jer on je zapovjedio, pa su oni stvoreni.
 (6) On ih je zauvijek učvrstio;
 on je donio odredbu koja neće minuti.
 (7) Hvalite Jahvu sa zemlje,
 nemani morske i svi bezdani,
 (8) vatro i grade, sniježe i maglo,
 olujni vjete, izvršavajući riječ njegovu,
 (9) gore i sva brda,
 voćke i svi kedrovi,
 (10) zvijeri i sva stoko,
 gmazovi i ptice krilate,
 (11) kraljevi zemaljski i narodi svi,
 prvaci i zemaljski suci svi,
 (12) mladići i djevojke,
 starci i djeco.
 (13) Neka oni hvale ime Jahvino,
 jer jedino je njegovo ime uzvišeno;
 njegova slava nadvisuje nebo i zemlju.
 (14) I on je podigao snagu narodu svome,
 slavu svim pobožnjacima svojim,
 baš sinovima Israilovim, narodu sebi bliskom.
 Hvalite Jahvu!

149 Hvalite Jahvu!
 Pjevajte Jahvi pjesmu novu,

i njegovu hvalu u zboru pobožnih.
 (2) Neka se Israil raduje svom Stvoritelju;
 sinovi Ciona neka se vesele svom kralju.
 (3) Neka hvale ime njegovo uz igru;
 neka mu pjevaju hvale uz def i liru.
 (4) Jer Jahve uživa u narodu svome;
 on će ukrasiti uciviljene spasenjem.
 (5) Neka pjevaju od radosti u posteljama svojim.
 (6) Neka im uzvišene hvale Božije budu u ustima
 i dvosjekli mač u rukama,
 (7) da izvrše odmazdu nad poganima
 i kaznu nad narodima,
 (8) da im kraljeve sputaju lancima
 a plemiće njihove gvozdenim okovima,
 (9) da izvrše nad njima zapisani sud;
 ovo je slava svim njegovim pobožnjacima.
 Hvalite Jahvu!

150 Hvalite Jahvu!
 Hvalite Boga u svetištu njegovu;
 hvalite ga u silnom prostranstvu njegovu.
 (2) Hvalite ga zbog silnih djela njegovih;
 hvalite ga zbog njegove nedostižne veličine.
 (3) Hvalite ga zvukom trube;
 hvalite ga harfom i lirom.
 (4) Hvalite ga defom i igrom;
 hvalite ga strunastim sviralama i frulom.
 (5) Hvalite ga cimbalima glasnim;
 hvalite ga cimbalima zvonkim.
 (6) Sve što diše neka hvali Jahvu.
 Hvalite Jahvu!